

Lovforslag nr. L 56. Fremsat den 5. november 1997 af skatteministeren (Carsten Koch)

Forslag

til

Lov om ændring af forskellige skatte- og afgiftslove

(Ændret klagestruktur m.v.)

§ 1

I skattestyrelsesloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 276 af 12. april 1997, foretages følgende ændringer:

1. I § 5 ændres »§§ 21 og 22« til: »§ 21, § 21 A og § 22«.

2. § 14, stk. 7, ophæves.

3. § 19, stk. 3, ophæves.

4. I § 20, stk. 2, ændres i 1. pkt. »24« til: »28«, i 2. pkt. ændres »13« til: »17«, og som 3. pkt. indsættes:

»Herudover beskikker skatteministeren til afgørelse af klager efter § 29 a i lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v. 2 medlemmer, hvoraf det ene skal repræsentere bilbranchen, og det andet være indstillet af Færdselsstyrelsen.«

5. I § 20, stk. 4, 1. pkt., ændres »5« til: »9«.

6. § 20 C, stk. 1, 1. pkt., ophæves.

7. § 23 affattes således:

»§ 23. Landsskatteretten påkender klager over afgørelser af:

- 1) Spørgsmål om skatteansættelse af indkomst efter § 2, nr. 1, jf. § 5, § 14, stk. 4, og § 19, stk. 1.
- 2) Spørgsmål om efterprøvelse af passivposter efter § 2, nr. 2, jf. § 5, § 14, stk. 4, og § 19, stk. 1.

3) Spørgsmål om beregning af passivposter efter § 2, nr. 3, jf. § 5, § 14, stk. 4, og § 19, stk. 1.

4) Spørgsmål om vurdering af fast ejendom efter § 19, stk. 1, jf. § 17, stk. 3, 1. pkt.

5) Spørgsmål om bindende forhåndsbesked efter § 20 A, jf. § 17, stk. 3, 2. pkt., og § 20 C, stk. 1.

6) Spørgsmål, der efter anden lovgivning kan påklages til Landsskatteretten.

Stk. 2. En klage afvises, hvis en lovhjemlet adgang til klage til en anden administrativ myndighed på området ikke er udnyttet. Landsskatteretten kan dog beslutte at behandle klagen, hvis særlige omstændigheder taler derfor.«

8. § 25, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Klagen skal være modtaget i Landsskatteretten senest 3 måneder efter modtagelsen af den afgørelse, der klages over.«

9. I § 25, stk. 2, 2. pkt., ændres »i § 21, stk. 3, nævnte sagsfremstilling« til: »til grund for afgørelsen udarbejdede sagsfremstilling«.

10. I § 25, stk. 4, 1. pkt., udgår: », medmindre Landsskatteretten er 1. klageinstans«.

11. I § 26, stk. 2, ændres »skattemyndighed« til: »myndighed«.

12. I § 28, stk. 1, ændres i 2. pkt. »Uanset klagens indhold er Landsskatteretten« til: »Ved klage over en skatteansættelse eller en ejendomsvurdering er Landsskatteretten, uanset klagens indhold,«, og 3. pkt. ophæves.

13. I § 30, stk. 2, ændres »den skattemyndighed, hvis ansættelse er påklaget« til: »den myndighed, hvis afgørelse klagen vedrører«.

14. I § 30, stk. 4, ændres »de statslige skattemyndigheder« til: »told- og skatteforvaltningen«.

15. § 31 affattes således:

»§ 31. Medmindre andet er bestemt efter anden lovgivning, kan en afgørelse truffet af en skatte-, afgifts- eller toldmyndighed først indbringes for domstolene, når der er foreliggende en endelig administrativ afgørelse, eller den endelige administrative instans har afvist at behandle sagen. Dette er dog ikke til hinder for, at der indenfor de rammer, der efter retsplejeloven gælder for anke af borgerlige retssager, kan fremsættes nye påstande og anbringender under retssagen.

Stk. 2. Er der forløbet mere end 6 måneder efter sagens indbringelse for den endelige administrative instans, kan sagen dog indbringes for domstolene, selvom der endnu ikke er truffet en afgørelse.

Stk. 3. En endelig administrativ afgørelse kan ikke indbringes for domstolene senere end 3 måneder efter, at afgørelsen er truffet. Har den endelige administrative instans afvist at behandle sagen, kan sagen ikke indbringes for domstolene senere end 3 måneder efter, at afvisningen er sket.«

16. § 33, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

17. I § 33 A, stk. 1, 1. pkt., ophæves: »efter denne lov«, og efter »skatteankenævnet« indsættes: », bortset fra klager som nævnt i § 55 B i kildeskatteloven,«.

18. I § 33 C, stk. 1, 1. pkt., ændres »44« til: »38«, og »indtil udgangen af kalenderåret 1997, og derefter 38 pct« udgår.

19. I § 33 E, stk. 3, indsættes som 2. pkt.:

»Skattekontrollovens § 23 A om opkrævning og inddrivelse finder tilsvarende anvendelse.«

20. I § 38 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Skatteministeren kan på sit forretningsområde fastsætte regler om henstand i forbindelse med klage.«

§ 2

I lov om merværdiafgift (momsloven), jf. lov-bekendtgørelse nr. 634 af 23. juli 1997, foretages følgende ændringer:

1. § 77, stk. 2, 3. pkt., ophæves.

2. § 77, stk. 3, ophæves.

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 3 og 4.

3. § 78 affattes således:

»§ 78. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

4. § 79 affattes således:

»§ 79. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om afgrænsning af afgiftspligtige personer efter kapitel 2.
- 2) Spørgsmål om der foreligger afgiftspligtige transaktioner efter kapitel 3.
- 3) Spørgsmål om stedet for afgiftspligtige transaktioner er her i landet efter kapitel 4.
- 4) Spørgsmål om afgiftsgrundlaget efter kapitel 6.
- 5) Spørgsmål om omfanget af afgiftsfrigørelser efter kapitel 8.
- 6) Spørgsmål om fradrag efter kapitel 9.
- 7) Spørgsmål om forudsætningerne er opfyldt for at anvende de særlige bestemmelser for brugte varer, kunstgenstande, samlere objekter og antikviteter efter kapitel 17.
- 8) Spørgsmål om skønsmæssig ansættelse efter § 77, stk. 2.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitler 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.«

5. § 80 ophæves.

§ 3

I lov om afgift af affald og råstoffer, jf. lov-bekendtgørelse nr. 335 af 10. maj 1997, foretages følgende ændringer:

1. § 21, stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

2. § 32 affattes således:

»§ 32. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

3. § 32 a affattes således:

»§ 32 a. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om afgiftspligt efter kapitel 1 og 2.
- 2) Spørgsmål om opgørelse af den afgiftspligtige mængde efter § 1, stk. 2, § 2, stk. 2, og § 5.
- 3) Spørgsmål om omfanget af afgiftsfritagelser og afgiftsgodtgørelser efter §§ 6 og 7.
- 4) Spørgsmål om den afgiftspligtige vægt efter §§ 10 og 12.
- 5) Spørgsmål om virksomheders registreringspligt efter kapitel 2.
- 6) Spørgsmål om skønsmæssig ansættelse efter § 21.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitler 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.«

4. § 32 b ophæves.

§ 4

I lov om afgift ved overdragelse af aktier m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 718 af 1. august 1994, som ændret ved § 42 i lov nr. 1071 af 20. december 1995, foretages følgende ændringer:

1. I § 7, stk. 1, ændres »direktoratet har brug for til« til: »som er nødvendige for«.

2. § 8, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Landsskatteretten påkender klager over Told- og Skattestyrelsens afgørelser efter stk. 1 og 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitler 3 og 3 A finder anvendelse.«

3. § 9, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

4. § 12 A affattes således:

»§ 12 A. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

§ 5

I lov om afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 816 af 12. september 1996, foretages følgende ændringer:

1. § 9, stk. 2, 2. pkt., ophæves.

2. § 9, stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

3. § 10, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

4. § 12 affattes således:

»§ 12. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

5. § 12 a affattes således:

»§ 12 a. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om afgiftspligtens omfang.
- 2) Spørgsmål om hvilket beløb afgiften skal beregnes af.
- 3) Spørgsmål om skønsmæssig ansættelse efter § 9, stk. 2.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitler 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.«

6. § 13 a ophæves.

§ 6

I lov om arbejdsmarkedsfonde, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 744 af 21. september 1997, som ændret ved § 12 i lov nr. 803 af 24. oktober 1997, foretages følgende ændringer:

1. I § 15, stk. 2, 2. pkt., ændres »§§ 16, 17 og 17 A« til: »§ 16«.

2. § 16 affattes således:

»§ 16. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

Stk. 2. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans om bidragspligt og bidragsgrundlag efter §§ 7-10 samt om indeholdelsespligter efter denne lov. Reglerne i kapitel 3 og 3 A i skattestyrelsesloven finder anvendelse.«

3. § 17 og § 17 A ophæves.

4. § 18, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

5. I § 20 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Kildeskattelovens § 79 A om opkrævning og inddrivelse finder tilsvarende anvendelse.«

§ 7

I lov nr. 416 af 14. juni 1995 om afgift af bekæmpelsesmidler foretages følgende ændringer:

1. § 22, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

2. § 33 affattes således:

»§ 33. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan

fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

3. § 34 affattes således:

»§ 34. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om varers afgiftspligt.
- 2) Spørgsmål om den afgiftspligtige værdi, herunder den af de statslige told- og skattemyndigheder fastsatte værdi efter § 8, stk. 1.
- 3) Spørgsmål om opgørelsen af den afgiftspligtige omsætning.
- 4) Spørgsmål om omfanget af afgiftsfritagelser og afgiftsgodtgørelser efter §§ 14-16.
- 5) Spørgsmål om skønsmæssig ansættelse efter § 22, stk. 2.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitler 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.«

4. § 36 ophæves.

5. § 40, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 8

I lov om afgift af dødsboer og gaver (boafgiftsloven), jf. lovbe- kendtgørelse nr. 642 af 2. august 1997, foretages følgende ændringer:

1. § 35, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Landsskatteretten påkender klager over afgørelser i 1. instans om en ændret gaveafgiftsberegning. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitel 3 og 3 A finder anvendelse. Klageberettiget er såvel gavegiver som gavemodtager.«

2. § 35, stk. 4, ophæves.

Stk. 5 bliver herefter stk. 4.

§ 9

I lov om afgift af visse chlorfluorcarboner og haloner (CFC-afgift), jf. lovbe- kendtgørelse nr. 622 af 30. juni 1994, som ændret ved § 6 i lov nr.

1223 af 27. december 1996, foretages følgende ændringer:

1. § 13, stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

2. § 16 affattes således:

»§ 16. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

3. § 16 b affattes således:

»§ 16 b. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om afgiftspligt.
- 2) Spørgsmål om opgørelse af den afgiftspligtige vægt.
- 3) Spørgsmål om omfanget af afgiftsgodtgørelse efter § 7.
- 4) Spørgsmål om skønsmæssig ansættelse efter § 13, stk. 2.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitel 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.«

4. § 16 c ophæves.

5. § 17, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 10

I lov om afgift af chokolade- og sukkervarer m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 616 af 30. juni 1994, foretages følgende ændringer:

1. § 18, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

2. § 22, stk. 6, 2. pkt., stk. 7, 3. pkt., og stk. 8, ophæves.

Stk. 9 bliver herefter stk. 8.

3. § 26, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

4. § 28 affattes således:

»§ 28. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

5. § 28 a affattes således:

»§ 28 a. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om varers afgiftspligt.
- 2) Spørgsmål om den afgiftspligtige vægt, jf. § 2, stk. 2, og §§ 6-8.
- 4) Spørgsmål om omfanget af afgiftsgodtgørelser og afgiftsfritagelser efter § 9, § 11, § 20, § 21 og § 22, stk. 8.
- 5) Spørgsmål om skønsmæssig ansættelse efter § 18.
- 6) Spørgsmål om fastsættelse af vægten af en vares dækningsafgiftspligtige bestanddele efter § 22.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitel 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.«

6. § 28 c ophæves.

§ 11

I lov om afgift af visse detailsalgspakninger og visse poser af papir eller plast m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 623 af 30. juni 1994, foretages følgende ændringer:

1. § 14, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

2. § 18, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

3. § 21 affattes således:

»§ 21. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træf-

for afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

4. § 21 b affattes således:

»§ 21 b. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om varers afgiftspligt.
- 2) Spørgsmål om opgørelse af den afgiftspligtige mængde.
- 3) Spørgsmål om omfanget af afgiftsgodtgørelser og afgiftsfritagelser efter §§ 6 og 8.
- 4) Spørgsmål om skønsmæssig ansættelse efter § 14.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitel 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.«

5. § 21 c ophæves.

§ 12

I lov om vurdering af landets faste ejendomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 810 af 10. september 1996, foretages følgende ændringer:

1. § 46 affattes således:

»§ 46. Landsskatteretten påkender klager over:

- 1) Skyldråds afgørelser efter § 35, stk. 1, litra b.
- 2) De statslige told- og skattemyndigheders vurderinger efter bemyndigelse efter § 17, stk. 3, 1. pkt., i skattestyrelsesloven.
- 3) Ligningsrådets vurderinger efter § 19, stk. 1, i skattestyrelsesloven.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelsesloven kapitel 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.

Stk. 3. Udover ejeren af den faste ejendom kan klage indgives af de i § 42, stk. 1, 2.-5. pkt., nævnte.

Stk. 4. Er en vurdering af en fast ejendom påklaget, kan den centrale told- og skatteforvaltning indbringe andre vurderinger vedrørende ejendommen for Landsskatteretten, der påkender disse vurderinger i forbindelse med klagen.«

§ 13

I lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekend-

tgørelse nr. 885 af 3. oktober 1996, som bl.a. ændret ved § 4 i lov nr. 444 af 10. juni 1997 og senest ved lov nr. 445 af 10. juni 1997, foretages følgende ændringer:

1. § 11, stk. 2, 2. pkt., ophæves.

2. § 14, stk. 2, 3. pkt., og stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

3. § 17 a ophæves.

4. § 17 c affattes således:

»§ 17 c. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

5. § 17 d affattes således:

»§ 17 d. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om afgiftspligtens omfang, jf. §§ 1 og 2.
- 2) Spørgsmål om opgørelsen af den afgiftspligtige mængde efter §§ 5 og 6.
- 3) Spørgsmål om omfanget af afgiftsgodtgørelser og afgiftsfritagelser efter §§ 11 og 11 b.
- 4) Spørgsmål om skønsmæssig ansættelse efter § 14, stk. 2.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitel 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.«

§ 14

I lov om afgift af visse flyrejser, jf. lovbekendtgørelse nr. 619 af 30. juni 1994, som ændret ved lov nr. 449 af 10. juni 1997, foretages følgende ændringer:

1. § 8, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

2. § 14 affattes således:

»§ 14. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan

fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

3. § 15 affattes således:

»§ 15. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om, hvilket antal passagerer afgiften skal svares af.
- 2) Spørgsmål om omfanget af afgiftsfritagelsen efter § 2, stk. 3.
- 3) Spørgsmål om skønsmæssig ansættelse efter § 8, stk. 2.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitler 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.«

4. § 16 a ophæves.

§ 15

I lov om forskellige forbrugsafgifter, jf. lovbeholdtgørelse nr. 748 af 7. august 1996, som ændret ved § 11 i lov nr. 1223 af 27. december 1996, foretages følgende ændringer:

1. § 18, stk. 2, ophæves.

2. § 19 affattes således:

»§ 19. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

3. § 19 a affattes således:

»§ 19 a. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om varers afgiftspligt.
- 2) Spørgsmål om den afgiftspligtige vægt efter §§ 11 og 11 a.
- 3) Spørgsmål om omfanget af afgiftsgodtgørelser og afgiftsfritagelser efter § 24.
- 4) Spørgsmål om skønsmæssig ansættelse efter § 18.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitler 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.«

4. § 19 c ophæves.

5. § 22, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 16

I lov om afgift af naturgas og bygas, jf. lovbeholdtgørelse nr. 887 af 3. oktober 1996, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 450 af 10. juni 1997, foretages følgende ændringer:

1. § 18, stk. 2, 3. pkt., og stk. 3, ophæves.

2. § 23 affattes således:

»§ 23. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

3. § 24 affattes således:

»§ 24. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om afgiftspligt.
- 2) Spørgsmål om opgørelse af den afgiftspligtige mængde.
- 3) Spørgsmål om omfanget af afgiftsfritagelser og afgiftsgodtgørelser efter § 8, stk. 1 og 2, § 9, stk. 1, § 10 og § 13, stk. 2.
- 4) Spørgsmål om skønsmæssig ansættelse efter § 18, stk. 2.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitler 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.«

4. § 26 ophæves.

§ 17

I lov om opkrævning af indkomstskat for personer m.v. (kildeskatteloven), jf. lovbeholdtgørelse nr. 614 af 10. juli 1997, foretages følgende ændringer:

1. § 73 E ophæves.

2. Efter § 86 indsættes:

»§ 87. Landsskatteretten påkender klager

F. t. l. vedr. forskellige skatte- og afgiftslove

over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans om indeholdelsespligter efter denne lov. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitel 3 og 3 A finder anvendelse.«

§ 18

I lov om afgift af konsum-is, jf. lovbekendtgørelse nr. 672 af 13. juli 1994, foretages følgende ændringer:

1. § 8, stk. 2, ophæves.

2. § 9 affattes således:

»§ 9. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

3. § 9 a affattes således:

»§ 9 a. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om varers afgiftspligt.
- 2) Spørgsmål om omfanget af afgiftsfritagelser efter § 1, stk. 5 og 6.
- 3) Spørgsmål om opgørelsen af den afgiftspligtige mængde.
- 4) Spørgsmål om skønsmæssig ansættelse efter § 8.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitler 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.«

4. § 9 c ophæves.

5. § 10, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 19

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 886 af 3. oktober 1996, som ændret ved § 2 i lov nr. 444 af 10. juni 1997, foretages følgende ændringer:

1. § 16, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

2. § 22 affattes således:

»§ 22. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

3. Efter § 22 indsættes:

»§ 22 a. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om varers afgiftspligt.
- 2) Spørgsmål om opgørelse af den afgiftspligtige mængde.
- 3) Spørgsmål om omfanget af afgiftsfritagelser og afgiftsgodtgørelser efter §§ 7 og 8.
- 4) Spørgsmål om skønsmæssig ansættelse efter § 10, stk. 6, og § 16, stk. 2.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitler 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.«

4. §§ 25 a og 25 c ophæves.

§ 20

I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 856 af 24. september 1996, som ændret senest ved § 6 i lov nr. 444 af 10. juni 1997, foretages følgende ændringer:

1. § 17 affattes således:

»§ 17. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

2. Efter § 17 indsættes:

»§ 17 a. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om opgørelse af den afgiftspligtige mængde.
- 2) Spørgsmål om omfanget af afgiftsgodtgørelser og afgiftsfritagelser efter §§ 7-9.
- 3) Spørgsmål om skønsmæssig ansættelse efter § 13, stk. 3, og § 19, stk. 2.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitler 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.«

3. § 19, stk. 2, 3. pkt., § 21 og § 22 a ophæves.

§ 21

I lov om påligning af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 869 af 15. november 1995, som ændret bl.a. ved § 13 i lov nr. 1219 af 27. december 1996, § 2 i lov nr. 238 af 2. april 1997 og senest ved § 8 i lov nr. 808 af 29. oktober 1997, foretages følgende ændringer:

1. I § 7 Q, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»I øvrigt kan udgifter, hvortil der kan ydes tilskud efter kapitel 3 A i skattestyrelsesloven, ikke fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.«

2. § 14 D, stk. 1-2, ophæves og i stedet indsættes:

»§ 14 D. De statslige told- og skattemyndigheder fører tilsyn med afgiftsberegningen efter § 14 C.

Stk. 2. En afgiftsberegning efter § 14 C kan senest 3 måneder fra modtagelsen af afgørelsen påklages til de statslige told- og skattemyndigheder.

Stk. 3. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans efter stk. 1 og 2. Reglerne i skattestyrelsesloven kapitel 3 og 3 A finder anvendelse.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

§ 22

I lov om afgift af lystfartøjsforsikringer, jf. lovbekendtgørelse nr. 678 af 13. juli 1994, foretages følgende ændringer:

1. § 10, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3 ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

2. § 11, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

3. § 13 affattes således:

»§ 13. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

4. § 13 a affattes således:

»§ 13 a. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om afgiftspligtens omfang.
- 2) Spørgsmål om hvilket beløb afgiften skal beregnes af.
- 3) Spørgsmål om skønsmæssig ansættelse efter § 10, stk. 2.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitler 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.«

5. § 14 a ophæves.

§ 23

I lov om afgift af lønsum m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 543 af 25. juni 1997, foretages følgende ændringer:

1. § 16 affattes således:

»§ 16. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

2. § 17 affattes således:

»§ 17. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om afgrænsningen af afgiftspligtige virksomheder efter § 1, § 2, stk. 3, og § 2 a.
- 2) Spørgsmål om afgiftsgrundlaget efter § 4.
- 3) Spørgsmål om skønsmæssig ansættelse efter § 11, stk. 2.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitler 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.«

3. § 17 a ophæves.

4. § 18, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 24

I lov om visse miljøafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 620 af 30. juni 1994, som ændret senest ved § 26 i lov nr. 1223 af 27. december 1996, foretages følgende ændringer:

1. § 2 affattes således:

»§ 2. Varer, der efter deres art udelukkende anvendes til erhvervsmæssigt formål, er fritaget for afgift.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte regnskabs- og kontrolforskrifter for afgiftsfritagelse efter stk. 1.«

2. § 16, stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

3. § 17 affattes således:

»§ 17. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

4. § 17 b affattes således:

»§ 17 b. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om varers afgiftspligt.
- 2) Spørgsmål om, hvad der skal medregnes i den afgiftspligtige omsætning efter § 5.
- 3) Spørgsmål om den afgiftspligtige værdi.
- 4) Spørgsmål om omfanget af afgiftsfritagelser og afgiftsgodtgørelser efter § 2, § 6, 3. og 4. pkt., § 9 og § 14, stk. 1.
- 5) Spørgsmål om skønsmæssig ansættelse efter § 16, stk. 1.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitel 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.«

5. § 17 c ophæves.

6. § 21, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 25

I lov om afgift af mineralvand, jf. lovbekendtgørelse nr. 673 af 13. juli 1994, foretages følgende ændringer:

1. § 17, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

2. § 21, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

3. § 24 affattes således:

»§ 24. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

4. § 24 a affattes således:

»§ 24 a. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om varers afgiftspligt.
- 2) Spørgsmål om den afgiftspligtige mængde.
- 3) Spørgsmål om omfanget af afgiftsfritagelser og afgiftsgodtgørelser efter §§ 8, 9 og 11.
- 4) Spørgsmål om skønsmæssig ansættelse efter § 17, stk. 2.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitel 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.«

5. § 24 c ophæves.

§ 26

I lov nr. 414 af 14. juni 1995 om afgift af hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatorer (lukkede nikkel-cadmium-batterier), som ændret ved § 2 i lov nr. 397 af 22. maj 1996, foretages følgende ændringer:

1. § 16, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

2. § 26 affattes således:

»§ 26. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

3. § 27 affattes således:

»§ 27. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om varers afgiftspligt.
- 2) Spørgsmål om det afgiftspligtige antal.
- 3) Spørgsmål om opgørelse af den afgiftspligtige mængde.
- 4) Spørgsmål om omfanget af afgiftsfritagelser og afgiftsgodtgørelser efter §§ 8, 9, 10 og 19, stk. 6.
- 5) Spørgsmål om skønsmæssig ansættelse efter § 16, stk. 2.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitler 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.«

4. § 29 ophæves.

5. § 32, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 27

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 858 af 24. september 1996, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 450 af 10. juni 1997, foretages følgende ændringer:

1. § 20, stk. 2, 2. pkt., og stk. 4, ophæves.

Stk. 5 bliver herefter stk. 4.

2. § 27 affattes således:

»§ 27. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke

kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

3. Efter § 27 indsættes:

»§ 27 a. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om varers afgiftspligt.
- 2) Spørgsmål om opgørelsen af den afgiftspligtige mængde.
- 3) Spørgsmål om omfanget af afgiftsfritagelser og afgiftsgodtgørelser efter § 9, § 10, stk. 1, § 11 og § 13, stk. 4.
- 4) Spørgsmål om skønsmæssig ansættelse efter § 20, stk. 2 og 3, og § 29, stk. 1.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitler 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.«

4. I § 29, stk. 1, ændres »§ 20, stk. 2-5« til: »§ 20, stk. 2-4«.

5. §§ 33 og 34 a ophæves.

§ 28

I lov nr. 415 af 14. juni 1995 om afgift af visse klorerede opløsningsmidler foretages følgende ændringer:

1. § 15, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

2. § 25 affattes således:

»§ 25. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

3. § 26 affattes således:

»§ 26. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om varers afgiftspligt.
- 2) Spørgsmål om, hvilken vægt afgiften skal beregnes af.
- 3) Spørgsmål om opgørelse af den afgiftspligtige mængde.

4) Spørgsmål om omfanget af afgiftsfratagelser og afgiftsgodtgørelser efter §§ 7, 8, 9 og 18, stk. 6.

5) Spørgsmål om skønsmæssig ansættelse efter § 15, stk. 2.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitler 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.«

4. § 28 ophæves.

5. § 31, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 29

I lov om beskatning af pensionsordninger m.v. (pensionsbeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 776 af 22. august 1996, som ændret senest ved § 13 i lov nr. 803 af 24. oktober 1997, foretages følgende ændringer:

1. § 39 affattes således:

»§ 39. De statslige told- og skattemyndigheder fører tilsyn med afgiftsberegningen efter § 38.

Stk. 2. En afgiftsberegning efter § 38 kan senest 3 måneder fra modtagelsen af afgørelsen påklages til de statslige told- og skattemyndigheder.

Stk. 3. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans efter stk. 1 og 2. Reglerne i skattestyrelsesloven kapitel 3 og 3 A finder anvendelse.

Stk. 4. Hvis en klage medfører tilbagebetaling af afgift, ydes der en skattefri rentegodtgørelse på 1 pct. pr. påbegyndt måned fra betalingsstartspunktet.«

§ 30

I lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 741 af 22. september 1997, foretages følgende ændringer:

1. § 29 affattes således:

»§ 29. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke

kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

2. Efter § 29 indsættes:

»§ 29 a. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

1) Spørgsmål om et køretøj er afgiftspligtigt efter § 1, stk. 2.

2) Spørgsmål om omfanget af en afgiftsfratagelse efter §§ 2 og 3, stk. 1-5.

3) Spørgsmål om afgiftens beregning efter §§ 4-6.

4) Spørgsmål om den afgiftspligtige værdi efter § 8.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitler 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.«

3. § 31 ophæves.

§ 31

I lov nr. 490 af 12. juni 1996 om afgift af spildevand, som ændret ved § 31 i lov nr. 1223 af 27. december 1996, foretages følgende ændringer:

1. I § 7 indsættes som stk. 10:

»*Stk. 10.* Almene vandforsyningsanlæg skal efter anmodning fra de kommunale myndigheder mindst én gang årligt afgive oplysninger om fordelingen af den mængde vand, hvoraf der betales afgift efter lov om afgift af ledningsført vand, på de enkelte ejendomme.«

2. § 16, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, ophæves.

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 3 og 4.

3. § 21, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

4. § 23 affattes således:

»§ 23. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

5. Efter § 23 indsættes:

»§ 23 a. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om afgiftspligt.
- 2) Spørgsmål om opgørelse af den afgiftspligtige mængde.
- 3) Spørgsmål om, hvilken type renselanlæg der foreligger efter § 8, stk. 2.
- 4) Spørgsmål om omfanget af afgiftsfritagelser og afgiftsgodtgørelser efter §§ 9, 10 og 11.
- 5) Spørgsmål om skønsmæssig ansættelse efter § 16, stk. 2.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitler 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.«

6. §§ 25 og 27 ophæves.

§ 32

I lov om afgift af spillekasinoer, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 778 af 24. august 1994, foreta- ges følgende ændringer:

1. § 6, stk. 2, 2. pkt. og stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

2. I § 9 affattes således:

»§ 9. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

3. § 9 a ophæves.

4. § 10 affattes således:

»§ 10. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om, hvilket beløb afgiften skal beregnes af.
- 2) Spørgsmål om skønsmæssige ansættelser efter § 6, stk. 2.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitler 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.«

§ 33

I lov om afgift af spiritus m.m., jf. lovbe-

kendtgørelse nr. 857 af 24. september 1996, foretages følgende ændringer:

1. § 24, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

2. § 31, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

3. § 33 affattes således:

»§ 33. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

4. § 33 a affattes således:

»§ 33 a. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om varers afgiftspligt.
- 2) Spørgsmål om opgørelse af den afgiftspligtige mængde efter §§ 10-14.
- 3) Spørgsmål om omfanget af afgiftsfritagelser og afgiftsgodtgørelser efter §§ 15 og 16.
- 4) Spørgsmål om skønsmæssig ansættelse efter § 24, stk. 2, og § 36, stk. 2.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitler 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.«

5. § 33 c ophæves.

6. I § 36, stk. 2, 2. pkt., ændres »§ 24, stk. 2-4« til: »§ 24, stk. 3«.

§ 34

I lov nr. 421 af 14. juni 1995 om afgift af svovl, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 444 af 10. juni 1997, foretages følgende ændringer:

1. § 15, stk. 2, 2. pkt., og stk. 4, ophæves.

Stk. 5 bliver herefter stk. 4.

2. § 22 affattes således:

»§ 22. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan

fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

3. Efter § 22 indsættes:

»§ 22 a. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om varers afgiftspligt.
- 2) Spørgsmål om opgørelse af den afgiftspligtige mængde.
- 3) Spørgsmål om omfanget af afgiftsfritagelser og afgiftsgodtgørelser efter §§ 8 og 9.
- 4) Spørgsmål om skønsmæssig ansættelse efter § 15, stk. 2 og 3, § 18, stk. 7, og § 24, stk. 2.
Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitler 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.«

4. §§ 26 og 28 ophæves.

§ 35

I lov om tobaksafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 747 af 7. august 1996, foretages følgende ændringer:

1. § 17, stk. 2, 2. pkt., og stk. 4, ophæves.

Stk. 5 bliver herefter stk. 4.

2. § 25, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

3. § 27 affattes således:

»§ 27. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

4. Efter § 27 indsættes:

»§ 27 a. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om varers afgiftspligt.
- 2) Spørgsmål om, hvilken afgiftsgruppe en vare henhører under.

3) Spørgsmål om en vares afgiftspligtige værdi.

4) Spørgsmål om antallet af stykker, der skal lægges til grund ved en vares afgiftsberigtigelse.

5) Spørgsmål om omfanget af afgiftsfritagelser og afgiftsgodtgørelser efter § 29.

6) Spørgsmål om skønsmæssig ansættelse efter § 17, stk. 2 og 3, § 30, stk. 2, og § 32, stk. 1.
Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitler 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.«

5. I § 32, stk. 1, ændres »bestemmelserne i § 17, stk. 2-5« til: »bestemmelsen i § 17, stk. 4«.

6. §§ 35 og 36 a ophæves.

§ 36

I toldloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 113 af 27. februar 1996, som senest ændret ved § 33 i lov nr. 1223 af 27. december 1996, foretages følgende ændringer:

1. § 71 affattes således:

»§ 71. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

2. Efter § 71 indsættes:

»§ 71 a. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om fastlæggelse af told og afgifter.
- 2) Spørgsmål om varers tarifiering og bindende tarifieringsoplysninger.
- 3) Spørgsmål om varers oprindelse og bindende oprindelsesoplysninger.
- 4) Spørgsmål om varers toldværdi.
- 5) Spørgsmål om toldskylds opståen.
- 6) Spørgsmål om godtgørelse af og fritagelse for told og afgifter.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitler 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.«

3. § 79, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 37

I lov om afgift af ledningsført vand, jf. lov- bekendtgørelse nr. 675 af 13. juli 1994, som ændret ved § 34 i lov nr. 1223 af 27. december 1996, foretages følgende ændringer:

1. § 15, stk. 2, 3. pkt., og stk. 3, ophæves. Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

2. § 20, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

3. § 22 affattes således:

»§ 22. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

4. Efter § 22 indsættes:

»§ 22 a. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om afgiftspligt.
- 2) Spørgsmål om opgørelsen af den afgiftspligtige mængde.
- 3) Spørgsmål om antallet af de i § 7, stk. 4, nævnte boligenheder.
- 4) Spørgsmål om omfanget af afgiftsgodtgørelse og afgiftsfritagelse efter §§ 9 og 10.
- 5) Spørgsmål om skønsmæssig ansættelse efter § 15, stk. 2.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitler 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.«

5. §§ 24 og 25 a ophæves.

§ 38

I lov om afgift af øl, vin og frugtvin m.m., jf. lov bekendtgørelse nr. 365 af 26. maj 1997, foretages følgende ændringer:

1. § 20, stk. 2, 2. pkt., og stk. 4, ophæves.

Stk. 5 bliver herefter stk. 4.

2. § 27 affattes således:

»§ 27. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

3. § 28 affattes således:

»§ 28. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om varers afgiftspligt.
- 2) Spørgsmål om afgiftslettelse for øl efter § 2.
- 3) Spørgsmål om opgørelsen af den afgiftspligtige mængde.
- 4) Spørgsmål om omfanget af afgiftsfritagelser og afgiftsgodtgørelser efter §§ 11 og 12.
- 5) Spørgsmål om skønsmæssig ansættelse efter § 20, stk. 2 og 3, og § 31, stk. 1.
- 6) Spørgsmål om, hvorvidt betegnelser, etiketter, reklamer og lign. er i overensstemmelse med bestemmelserne i § 33, stk. 3.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitler 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.«

4. § 29 a ophæves.

5. I § 31, stk. 1, ændres »reglerne i § 20, stk. 2-5« til: »reglen i § 20, stk. 4«.

§ 39

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. april 1998, jf. dog stk. 2-3.

Stk. 2. § 31, nr. 1, træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 3. Skatteministeren fastsætter ikrafttrædelsestidspunktet for § 36, nr. 2, og fastsætter de i den forbindelse nødvendige overgangsregler svarende til bestemmelserne i § 40, stk. 1 og 2. § 36, nr. 2, skal dog senest træde i kraft den 1. oktober 1999.

§ 40

Stk. 1. Lovens regler om klage finder anvendelse på afgørelser, der påklages fra og med den 1. april 1998, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Afgørelser, der inden den 1. april 1998

er påklaget til Told- og Skattestyrelsen, i sager, hvor Told- og Skattestyrelsen efter de hidtidige regler er sidste administrative klageinstans, kan ikke påklages til Landsskatteretten efter denne lov.

Stk. 3. Lovens regler om klage til Landsskatteretten har virkning for afgørelser, der er påklaget til et af de nævn, der er nedsat efter merværdiafgiftslovens § 79, registreringsafgiftslovens § 29 eller arbejdsmarkedsfondslovens § 17, inden den 1. april 1998, når høring af sagens parter ikke er tilendebragt senest den 1. april 1998. Andre sager, der er påklaget til de pågældende nævn inden den 1. april 1998, overgår til Landsskatteretten den 1. oktober 1998, hvis ikke nævnene senest denne dato har truffet afgørelse. Nævnene nedlægges den 1. oktober 1998.

Stk. 4. Lovens § 1, nr. 4 og 5, tillægges den virkning, at de yderligere 6 retsmedlemmer, der af skatteministeren første gang skal beskikkes til Landsskatteretten fra den 1. april 1998, beskikkes for en periode frem til den 1. juni år 2004.

Stk. 5. Skattestyrelseslovens § 31, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 15, finder anvendelse

på sager, der anlægges fra og med den 1. april 1998.

Stk. 6. Lovens § 1, nr. 17, har virkning for udgifter, der er betalt den 1. april 1998 eller senere. For udgifter vedrørende sager som nævnt i stk. 3, 2. pkt., har § 1, nr. 17, dog først virkning for udgifter, der er betalt den 1. oktober 1998 eller senere.

Stk. 7. § 8, stk. 4, i lov om afgift ved overdragelse af aktier m.v., som affattet ved denne lovs § 4, nr. 2, finder anvendelse på afgørelser, der træffes af Told- og Skattestyrelsen den 1. april 1998 eller senere.

Stk. 8. Lovens § 21, nr. 1, har virkning for udgifter, der er betalt den 1. april 1998 eller senere, uanset om udgiften er afholdt før denne dato. For udgifter vedrørende sager som nævnt i stk. 3, 2. pkt., har § 21, nr. 1, først virkning for udgifter, der er betalt den 1. oktober 1998 eller senere, uanset om udgiften er afholdt før denne dato.

Stk. 9. Lovens § 21, nr. 2, og § 29 har virkning for klager, der indgives den 1. april 1998 eller senere. Klager, der er indgivet til et skatteankenævn inden denne dato, færdigbehandles af skatteankenævnet.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Hensigten med lovforslaget er at harmonisere klagestrukturen på skatte-, told- og afgiftsområderne, således at afgørelser på disse områder som udgangspunkt kun kan påklages een gang, og således at Landsskatteretten i de væsentligste sagstyper bliver sidste administrative klageinstans.

Dette indebærer, at Momsnævnet, Motornævnet og Ankenævnet for Bidrag til Arbejdsmarkedsfondene nedlægges. Dette indebærer også, at den gældende adgang på skatteområdet til syn og skøn samt omkostningsdækning i Landsskatteretssager overføres til disse nye Landsskatteretssager.

Det foreslås endvidere, at det gældende gebyr for visse klager til Landsskatteretten fremover skal betales for alle klager til Landsskatteretten.

Lovforslaget bygger på anbefalinger i en rapport fra april 1997, afgivet af Arbejdsgruppen vedrørende en ændret klagestruktur på skatte- og afgiftsområdet.

Lovforslaget er et led i de verserende bestræbelser på at øge rigtigheden i og tilliden til de konkrete afgørelser, der træffes på skatte- og afgiftsområdet. Som nærmere omtalt nedenfor sikres med den forelåede organisering:

- Den størst mulige uafhængighed ved klagebehandling.
- En sekretariatsbetjening under klagesagen, der er uafhængig af Skatteministeriets departement, der har medvirket under lovtilblivelsen.
- At Told- og Skattestyrelsens mulighed for generel eller konkret vejledning af regionerne mærkbart forøges, idet den ikke længere hindres af risikoen for inhabilitet under en eventuel senere klagesag.
- At klagesager vedrørende skatte- og afgiftsspørgsmål nu harmoniseres ved, at samme administrative myndighed behandler begge sagstyper.

Anbefalinger fra Arbejdsgruppen vedrørende en ændret klagestruktur på skatte- og afgiftsområdet

1. Skatteministeren nedsatte i marts 1996 en arbejdsgruppe bestående af embedsmænd, der skulle undersøge, om klagestrukturen på visse skatte- og afgiftsområder med fordel kunne ændres.

I følge kommissoriet skulle arbejdsgruppen nærmere vurdere, om det vil være hensigtsmæssigt at ændre klagestrukturen, så Told- og Skattestyrelsen tages ud af klagesagsbehandlingen, og dermed vurdere om der kan anbefales en anden klagestruktur.

Skatteområdet er karakteriseret ved, at alle sager vedrørende ligningen påklages i et særligt klagesystem, hvor den kommunale skattemyndigheds ansættelse påklages til skatteankenævnet, hvis afgørelse kan indbringes for Landsskatteretten som øverste administrative klageinstans. Ved siden af dette klagesystem gælder på både skatteområdet og afgiftsområdet det almindelige system med administrativ rekurs, hvorefter de lokale told- og skatteregioners afgørelser i 1. instans kan påklages til Told- og Skattestyrelsen.

Told- og Skattestyrelsen er ikke kun klageinstans, men vejleder samtidig regionerne. Det kan anføres, at styrelsens dobbeltrolle som vejleder og klagebehandler er uheldig ud fra en retssikkerhedsmæssig vurdering, ligesom styrelsens mulighed for at yde den fornødne vejledning i konkrete sager hermed begrænses.

2. I rapporten er der opstillet følgende kriterier for, om klagestrukturen med fordel kan ændres:

- Virksomhedernes og borgernes retssikkerhed øges.
- Tillid til klageinstansens uafhængighed.
- Sikkerhed for høj faglighed i 1. instans og i klageinstansen.
- Mulighed for koordinering af afgørelser, der vedrører flere retlige forhold, men samme faktiske omstændigheder.

Det er desuden forudsat, at der kun skal være én klageinstans.

3. Arbejdsgruppen vurderer, at det på skatte-, told- og afgiftsområdet kan være uhensigtsmæssigt, at Told- og Skattestyrelsen har en tilsyns- og instruktionsbeføjelse samt vejledningsforpligtelse over for told- og skatteregionerne, samtidig med at styrelsen behandler klager over told- og skatteregionernes afgørelser i 1. instans. Dette forhold kan medføre, dels at virksomheders og borgers tillid til styrelsen som

klageinstans svækkes, dels at styrelsen ikke har mulighed for at yde vejledning til regionerne i konkrete sager. Arbejdsgruppen vurderer videre, at Skatteministeriets departements sekretariatsbetjening af de 3 nævn, Momsnævnet, Motornævnet og Ankenævnet for Bidrag til Arbejdsmarkedsfondene, kan give anledning til den opfattelse, at der sker en sammenblanding af den lovgivende og den udøvende magt.

Arbejdsgruppen har på den baggrund overordnet foreslået, at Landsskatteretten som 2. og sidste administrative instans behandler klager over told- og skateregionernes afgørelser efter momsloven, toldloven, lønsumsafgiftsloven, punktafgiftslovene og arbejdsmarkedsfondsloven.

Ved vurderingen af hvilke sagstyper, der egner sig til at blive behandlet i Landsskatteretten, er der taget udgangspunkt i:

- Om sagstypen kan bære, at der udarbejdes en sagsfremstilling i forbindelse med den foregående instansbehandling af sagen.

- Om sagstypen kan bære en efterfølgende forelæggelse for retsmedlemmer i Landsskatteretten.

Forslaget indebærer, at Momsnævnet, Motornævnet og Ankenævnet for Bidrag til Arbejdsmarkedsfondene nedlægges, og at Told- og Skattestyrelsen tages ud af klagesagsbehandlingen.

Arbejdsgruppen har på den baggrund nærmere opstillet følgende anbefalinger vedrørende moms, lønsumsafgift, punktafgifter, registreringsafgift og arbejdsmarkedsbidrag:

- De sager, der i dag kan påklages til Momsnævnet i henhold til momsloven, lønsumsafgiftsloven og punktafgiftslovene, omfattes af den foreslåede klagestruktur.

- Ligningsrådet overtager Momsnævnets kompetence til at træffe afgørelse i 1. instans i sager af principiel karakter, hvor der må antages at være behov for en særlig hurtig afgørelse (henskydningssager) og sager vedrørende momsfrigørelse af aviser (avissager), og Ligningsrådets afgørelser skal kunne påklages til Landsskatteretten.

- Den momsnevnskompetence, der følger af, at skatteministeren efter samråd med Momsnævnet kan fritage varer for afgift efter miljøafgiftsloven, overføres til Ligningsrådet.

- Departementets kompetence til at træffe endelig administrativ afgørelse i visse sager efter lov om afgift af vejbenyttelse og vægtafgift af motorkøretøjer overføres til Landsskatteretten.

- De sager, der i dag kan påklages til Motornævnet, omfattes af den foreslåede klagestruktur.

- Den sagkundskab og brancherepresentation, der i dag medvirker ved afgørelsen af sager i Motornævnet, bør også under den foreslåede klagestruk-

tur inddrages ved behandlingen af de sagstyper, der anbefales overført fra Motornævnet til Landsskatteretten. Dette sikres gennem en adgang til at indkalde den omtalte sagkundskab og brancherepresentation ad hoc til votering i motorsager, hvor der skønnes behov herfor.

- Sager vedrørende afgiftsgrundlaget for moms, lønsumsafgift, punktafgifter og registreringsafgift, hvor styrelsen i dag er kompetent, omfattes af den foreslåede klagestruktur, således at den endelige administrative afgørelse i alle sager vedrørende afgiftsgrundlaget træffes af den samme klageinstans.

- Styrelsens kompetence til at træffe endelig administrativ afgørelse i sager, der ikke vedrører afgiftsgrundlaget, dvs. sager om registrering, regnskab, kontrol, afgiftsbetaling o.l., omfattes ikke af den foreslåede struktur.

- De sager, der i dag kan påklages til Ankenævnet for Bidrag til Arbejdsmarkedsfondene, omfattes af den foreslåede klagestruktur.

- De offentlige myndigheder, der i dag har afgørelseskompetence eller medvirker ved afgørelsen af sager efter lov om arbejdsmarkedsfonde, sikres inddraget ved afgørelsen af sagerne i regionerne og Landsskatteretten gennem høring af Socialministeriet, herunder Den Sociale Sikringsstyrelse, Arbejdsministeriet og Finansministeriet, som i dag er repræsenteret i Ankenævnet for Bidrag til Arbejdsmarkedsfondene, i de sager, hvor det måtte være relevant.

- Styrelsens kompetence til at træffe endelig administrativ afgørelse efter lov om arbejdsmarkedsfonde i rent administrative sager om f.eks. registrering, regnskab og bidragsbetaling omfattes ikke af den foreslåede klagestruktur.

- Klagestrukturen for sager om indeholdelse af arbejdsmarkedsbidrag indrettes på samme måde som det anbefales for sager vedrørende indeholdelse af A-skat.

- Told- og skateregionerne træffer afgørelse som 1. instans i alle sager vedrørende arbejdsmarkedsbidrag, dvs. også i de sager, hvor 1. instansafgørelsen efter lov om arbejdsmarkedsfonde i dag træffes af Den Sociale Sikringsstyrelse, tidligere Direktoratet for Social Sikring og Bistand.

4. Foruden områderne vedrørende moms, lønsumsafgift, punktafgifter, registreringsafgift og arbejdsmarkedsbidrag har arbejdsgruppen foreslået klagestrukturen ændret på visse andre områder. Det drejer sig om afgrænsningen mellem A- og B-indkomst, genoptagelse af mere end tre år gamle skatteansæt-

telser, egentlige bevillings- og dispensationssager, gaveafgifter, omkostningsdækning og told.

Arbejdsgruppen foreslår følgende ændringer:

- **A-indkomst/B-indkomst:**
Klagestrukturen indrettes således, at regionerne træffer afgørelse i 1. instans i sager om indeholdelsespligt (indeholdelse af A-skat). Regionernes afgørelser kan påklages til Landsskatteretten både af den indeholdelsespligtige og af den/de ansatte, der berøres af afgørelsen.
- **Genoptagelse af mere end tre år gamle skatteansættelser:**
Klagestrukturen for sager om ekstraordinær genoptagelse efter skattestyrelseslovens § 4, stk. 2 (indkomstår 1990 og senere) indrettes således, at den kommunale skattemyndighed træffer afgørelse i 1. instans med klageadgang til skatteankenævnet og Landsskatteretten.
Alternativt anbefaler arbejdsgruppen, at klagestrukturen indrettes således, at told- og skatteregionerne træffer afgørelse i 1. instans med klageadgang til Landsskatteretten.
Klagestrukturen for sager om bevillingsmæssig genoptagelse (indkomstår før 1990) forbliver uændret således, at anmodning om bevillingsmæssig genoptagelse behandles af regionerne i 1. instans med klageadgang til Told- og Skattestyrelsen som 2. og sidste administrative instans.
- **Egentlig bevillings- og dispensationssager:**
Klagestrukturen for bevillings- og dispensationssager forbliver uændret således, at told- og skatteregionerne træffer afgørelser i 1. instans med klageadgang til Told- og Skattestyrelsen som 2. og sidste administrative instans.
- **Gaveafgifter:**
Told- og skatteregionernes afgørelser efter lov om dødsboer og gaver vedrørende gaveafgiftsberegningen skal kunne påklages til Landsskatteretten, på samme måde som regionernes afgørelser vedrørende gaveværdiansættelser.
- **Omkostningsdækning af udgifter til sagkyndig bistand i skattesager:**
Klagestrukturen vedrørende sager om omkostningsdækning forbliver uændret. Dvs. regionernes 1. instansafgørelser vil kunne påklages til Told- og Skattestyrelsen, der træffer afgørelse som 2. og sidste administrative instans.
- **Told:**
Klagestrukturen for toldsager ændres således, at regionernes afgørelser kan påklages til Landsskatteretten, der træffer afgørelse som sidste administrative instans.
Arbejdsgruppen anbefaler dog, at klagestrukturen for sager vedrørende udstedelse af bevilling/til-

ladelser, sager der vedrører kontrolbestemmelser, spørgsmål om sikkerhedsstillelse og sager om eksportationsafgift forbliver uændret.

5. Herudover anbefaler arbejdsgruppen, at alle klager til Landsskatteretten belægges med klageafgift, og at der gives adgang til syn og skøn samt omkostningsdækning i de nye sager, der overføres til Landsskatteretten.

Gældende ret

1. Skattestyrelsesloven:

I skattestyrelsesloven reguleres de statslige told- og skattemyndigheders samt de kommunale skattemyndigheders organisation.

I skattestyrelsesloven er endvidere fastsat særlige regler for sagsbehandling og klageadgang vedrørende indkomstansættelser, herunder visse gave- og dødsboforhold, og til en vis grad vedrørende ejendomsvurderinger. Disse afgørelsestyper kan alle påklages til Landsskatteretten, der er sidste administrative klageinstans.

Landsskatteretten er et lægmandsorgan, der består af en retspræsident, et antal retsformænd samt 24 andre medlemmer. Folketinget vælger 11 medlemmer, og skatteministeren beskikker 13 medlemmer. Funktionsperioden er 6 år.

Af de medlemmer, som skatteministeren beskikker, skal landbruget, industrien, håndværket og handelen være repræsenteret med hver 1 medlem og lønmodtagerne med 2 medlemmer. Endvidere skal 5 af disse 13 medlemmer opfylde de almindelige betingelser for at kunne blive landsdommer.

Retten er som udgangspunkt kun beslutningsdygtig, hvis 3 medlemmer deltager i afgørelsen, heraf mindst 1 retspræsident eller retsformand og mindst 2 beskikket af skatteministeren eller valgt af Folketinget.

Klage til Landsskatteretten skal ske skriftligt senest 3 måneder efter modtagelsen af den påklagede afgørelse. Klagen skal være begrundet og bilagt den afgørelse, der klages over, og som udgangspunkt tilige den sagsfremstilling, som myndighederne har udarbejdet som grundlag for den påklagede afgørelse.

Der betales i 1997 en afgift på 600 kr. for klage til Landsskatteretten, medmindre Landsskatteretten er første administrative klageinstans. Afgiften tilbagebetales, hvis klageren får helt eller delvis medhold.

Klageren har krav på en mundtlig forhandling om klagen med embedsmænd i Landsskatteretten. Landsskatteretten bestemmer imidlertid, om der skal afholdes et egentligt retsmøde om klagen.

Ved klage over indkomstansættelser eller ejen-

domsvurderinger kan Landsskatteretten vælge at påkende ansættelsen eller vurderingen i sin helhed, og ikke kun det påklagede forhold. Tilsvarende gælder ved klage over en værdiansættelse af aktiver eller passiver i et dødsbo.

Under Landsskatterettens behandling af en klage kan der som bevismiddel udmeldes syn og skøn ved byretten. Dette gælder dog ikke i sager om vurdering af fast ejendom.

Landsskatteretten kan kun genoptage en allerede afgjort klage, hvis klageren anmoder derom, og Landsskatteretten finder grundlag for at imødekomme anmodningen.

Der ydes tilskud fra det offentlige til delvis dækning af visse af klagerens udgifter ved at klage til Landsskatteretten. Der ydes eksempelvis ikke tilskud til den afgift, der i visse tilfælde skal betales ved klage til Landsskatteretten. Tilskuddet udgør for fysiske personer 44 pct. i 1997 og derefter 38 pct. For juridiske personer er tilskudsprocenten 34. Udgiften til foretagelse af syn og skøn kan efter Landsskatterettens bestemmelse dækkes fuldt ud.

2. Momsloven, punktafgiftslovene og lønsumsafgiftsloven:

Den gældende klagestruktur på momsområdet er som alt overvejende hovedregel, at de lokale told- og skatteregioner træffer afgørelse i 1. instans. Denne afgørelse kan påklages til Told- og Skattestyrelsen, der træffer den endelige administrative afgørelse, medmindre spørgsmålet er omfattet af den særlige klageadgang til Momsnævnet.

Momsnævnet er nedsat af skatteministeren og består af 6 medlemmer repræsenterende et alsidigt kendskab til administrations- og erhvervsforhold. Af de 6 medlemmer skal 2 repræsentere Skatteministeriet, 1 udpeges inden for detail- og engroshandel, 1 inden for håndværk og industri, 1 inden for landbruget og 1 inden for det område, der dækkes af Arbejderbevægelsens Erhvervsråd. Nævnets formand udpeges af skatteministeren. Ved behandling af sager om, hvad der er offentlig forsyningsvirksomhed, udvides nævnet med 3 medlemmer, hvoraf 1 skal være sagkyndig vedrørende erhvervsforhold, og 2 skal være sagkyndige vedrørende amtskommunale og kommunale anliggender. Nævnet kan i øvrigt tilkalde sagkyndige rådgivere ved behandling af sager, der efter nævnets skøn kræver speciel branchemæssig, teknisk eller handelsmæssig indsigt.

Sager af principiel karakter, hvor der er behov for en særlig hurtig afgørelse, kan forelægges direkte for nævnet uden om den sædvanlige klagestruktur (henskydningsager). I sager vedrørende momsfrigørelse

for aviser træffer nævnet afgørelse som eneste administrative instans.

Nævnet er som hovedregel beslutningsdygtigt, når mindst 3 medlemmer er til stede, hvoraf 1 repræsentant for Skatteministeriet og 2 erhvervsrepræsentanter. Klage til Momsnævnet skal ske senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Klageren har efter begæring adgang til mundtligt at fremstille sagen for nævnet.

Nævnet kan imødekomme en ansøgning om genoptagelse af behandlingen af en tidligere afgjort sag. Der betales ikke afgift for klage til Momsnævnet, og der ydes ikke tilskud fra det offentlige til dækning af klagerens udgifter ved klage til nævnet. Momsloven indeholder ikke som skattestyrelsesloven bestemmelser om syn og skøn, men i praksis er det forekommet, at en part i en momsnavnssag har begæret syn og skøn udmeldt, og at begæringen er imødekommet af retten.

Denne klagestruktur finder tilsvarende anvendelse på klager efter lønsumsafgiftsloven og en lang række punktafgifter.

3. Vægtafgiftsloven, lov om afgift efter brændstofforbrug for visse personbiler og vejbenyttelsesafgiftsloven:

Vægtafgiftsloven og lov om afgift efter brændstofforbrug for visse personbiler administreres af Centralregisteret for Motorkøretøjer. De af Centralregisteret truffne afgørelser kan påklages til Skatteministeriets departement.

Efter lov om vejbenyttelsesafgift er administrationen delt mellem Centralregisteret for Motorkøretøjer og Skatteministeriet. Afgørelser truffet af Centralregisteret kan påklages til Skatteministeriets departement, mens 1. instans-afgørelser, truffet af en told- og skatteregion, kan påklages til Told- og Skattestyrelsen.

4. Registreringsafgiftsloven:

Afgørelser efter lov om registreringsafgift af motorkøretøjer træffes i 1. instans af told- og skatteregionerne. Disse afgørelser kan påklages til Told- og Skattestyrelsen, der træffer den endelige administrative afgørelse, medmindre der er adgang til at klage til det særlige Motornævn.

Nævnet har 6 medlemmer, hvoraf 1 medlem skal være dommer, 1 medlem skal være teknisk kyndig og 3 medlemmer skal være branchekyndige. De 3 branchekyndige udpeges efter indstilling fra henholdsvis Danmarks Automobilforhandlerforening, Håndværksrådet og De Danske Bilimportører.

Bemærkningerne ovenfor om Momsnævnets klagesagsbehandling gælder i det store hele også for Motornævnet.

5. Arbejdsmarkedsfondsloven:

De lokale told- og skatteregioner træffer afgørelse efter arbejdsmarkedsfondsloven i 1. instans. Visse afgørelser kan herefter påklages til Landsskatteretten. Andre afgørelser kan påklages til Told- og Skattestyrelsen, der træffer den endelige administrative afgørelse, medmindre der er adgang til at påklage styrelsens afgørelse til Ankenævnet for Bidrag til Arbejdsmarkedsfondene. Visse afgørelser kan hverken regionerne eller styrelsen træffe. Disse afgørelser træffes af Den Social Sikringsstyrelse i 1. instans med påklage til ankenævnet. Nævnet har 5 medlemmer, der udover formanden og et medlem fra Skatteministeriet består af 3 medlemmer udpeget af socialministeren, arbejdsministeren og finansministeren.

Klage til ankenævnet skal ske senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Klageren har efter begæring adgang til mundtligt at fremstille sagen for nævnet. Nævnet kan imødekomme en ansøgning om genoptagelse af behandlingen af en tidligere afgjort sag. Der betales et gebyr på 300 kr. for klage til nævnet. Gebyret tilbagebetales, hvis klageren får helt eller delvis medhold. Der ydes ikke tilskud fra det offentlige til dækning af klagerens udgifter ved klage til nævnet. Arbejdsmarkedsfondsloven indeholder ikke som skattestyrelsesloven bestemmelser om syn og skøn.

6. Boafgiftsloven (gaveafgift):

Den gældende klagestruktur på gaveafgiftsområdet er, at de lokale told- og skatteregioner træffer afgørelse i 1. instans både vedrørende fastsættelsen af gaveværdien og vedrørende beregningen af afgiften. Told- og skatteregionens afgørelse om ændret værdiansættelse kan påklages til Landsskatteretten efter skattestyrelseslovens regler. Landsskatterettens kendelse kan inden 3 måneder indbringes for domstolene. Klage over værdiansættelsen har ikke opsættende virkning.

Told- og skatteregionens afgørelse om ændret afgiftsberegning kan inden 4 uger fra modtagelsen påklages til Told- og Skattestyrelsen, der træffer den endelige administrative afgørelse. Told- og Skattestyrelsens afgørelse kan inden 3 måneder efter modtagelsen indbringes for domstolene. Klage over afgiftsberegningen har ikke opsættende virkning.

7. Kildeskatteloven:

Efter kildeskatteloven fører de statslige told- og skattemyndigheder tilsyn med, at arbejdsgivere m.v.,

der skal indeholde kildeskat i udbetalinger eller godskrivninger, overholder reglerne herom. De afgørelser, som told- og skatteregionerne træffer herom, kan påklages til Told- og Skattestyrelsen, hvis afgørelse ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

8. Toldloven:

Afgørelser efter toldlovgivningen, dvs. toldloven og EU-forordninger om told, herunder især EU's toldkodeks, træffes i 1. instans af told- og skatteregionerne. Disse afgørelser kan påklages til Told- og Skattestyrelsen, der træffer den endelige administrative afgørelse. Der findes ikke noget ankenævn efter toldloven.

Lovforslaget

1. En gennemførelse af arbejdsgruppens anbefalinger kræver som udgangspunkt lovændring. Forslaget om at erstatte klageadgangen til de eksisterende nævn med klage til Landsskatteretten kræver lovændring. Det samme er tilfældet for så vidt angår forslag om klageafgift og omkostningsdækning. Disse forslag foreslås gennemført ved nærværende lovforslag. Samtidig foreslås det i overensstemmelse med arbejdsgruppens anbefalinger, at Landsskatteretten får kompetence til at behandle flere spørgsmål end efter de gældende regler kan påklages til nævnene.

Enkelte af arbejdsgruppens anbefalinger kan gennemføres administrativt ved bekendtgørelse.

Vægtafgiftsloven, lov om afgift efter brændstofforbrug for visse personbiler og vejbenyttelsesafgiftsloven skal således ikke ændres. De foreslåede ændringer af klagevejen må derimod gennemføres ved ændring af de med hjemmel i denne lovgivning udstedte bekendtgørelser.

Lovforslaget følger i det væsentlige anbefalingerne fra Arbejdsgruppen vedrørende en ændret klagestruktur på skatte- og afgiftsområdet, jf. ovenfor. Anbefalingen om at henlægge kompetencen efter § 4, stk. 2, i skattestyrelsesloven til tillade ekstraordinær genoptagelse til den kommunale skattemyndighed er dog udskudt til et senere lovforslag.

Derudover stilles der forslag om i afgiftslovgivningen m.v. at fastsætte samme generelle bestemmelser om bemyndigelse som i skattelovgivningen, hvorefter skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter den enkelte lov.

Der foreslås under § 1, nr. 15, en harmonisering af fristerne for borgernes indbringelse af afgørelser på skatte-, told- og afgiftsområdet for domstolene. I den forbindelse stilles der forslag om, at den borger, der indbringer en sådan forvaltningsafgørelse for dom-

stolene, indenfor de rammer, der efter retsplejeloven gælder for anke, kan fremføre nye påstande og anbringender under retssagen, og dermed ikke helt er bundet af de synspunkter, der er fremført overfor forvaltningsmyndighederne.

Under § 4, nr. 2, stilles der forslag om, at Told- og Skattestyrelsens afgørelser efter aktieafgiftslovens § 8 skal kunne påklages til Landsskatteretten. Disse afgørelser kan i dag ikke påklages administrativt.

Endvidere stilles der under § 21, nr. 2, og § 29, nr. 1, forslag om at flytte skatteankenævnenes kompetence til at afgøre klager over private institutters afgiftsberegning efter henholdsvis pensionsbeskatningslovens § 38 og ligningslovens § 14 C til de statslige told- og skattemyndigheder som tilsynsførende med disse institutters afgiftsberegning, men med bevarelse af klageadgangen til Landsskatteretten.

2. På enkelte mindre punkter indeholder lovforslaget afvigelser i forhold til arbejdsgruppens anbefalinger.

Det drejer sig om behandlingen af henskydnings-sager, hvor arbejdsgruppen har foreslået, at disse sager behandles af Ligningsrådet i 1. instans med påklage til Landsskatteretten. Henskydning er en mulighed for på afgiftsområdet hurtigt at få fastlagt de principielle retningslinier for administrationen uden at afvente en afgørelse fra de sædvanlige instanser. Der er dog kun meget begrænset adgang til at henskyde sager. Da der efter forslaget kun skal være 1 klageinstans, vurderes der imidlertid ikke længere at være behov for at opretholde adgangen til henskydning.

Arbejdsgruppen har endvidere foreslået, at Ligningsrådet overtager Momsnævnets kompetence til at træffe afgørelse i 1. instans i avissager, og at Ligningsrådets afgørelser skal kunne påklages til Landsskatteretten. I avissager er det spørgsmålet, om en publikation er en avis i momslovens forstand og dermed kan leveres uden moms. Momsnævnet træffer efter gældende regler som eneste administrative instans afgørelse om afgiftsfritagelse for aviser efter momslovens § 34, stk. 1, nr. 14. Baggrunden for denne særrregel er bl.a., at avissager er meget skønsmæssige, og at der kun er forholdsvis få sager. Med den efterhånden righoldige praksis på avisområdet vurderes der dog ikke længere at være behov for at behandle avissager anderledes end andre sagstyper. Afgørelserne på området træffes ud fra faste kriterier. Afgørelsen, om en publikation er en avis eller ej, er heller ikke mere skønsmæssig end andre afgørelser. Det foreslås derfor, at avissager behandles som andre sager, dvs. sagen skal starte i regionen med påklage til Landsskatteretten.

Endelig har arbejdsgruppen foreslået, at Moms-

nævnets kompetence til i samråd med skatteministeren at fritage varer for afgift efter miljøafgiftsloven, overføres til Ligningsrådet. Ved lovforslaget foreslås der imidlertid en begrænsning af fritagelsen til varer, der efter deres art udelukkende anvendes til erhvervmæssigt formål, og på denne baggrund vurderes det, at der ikke er grund til at behandle denne type sager anderledes end andre sager vedrørende fritagelser. Der foreslås derfor dels en objektivisering af bestemmelsen, dels at disse sager ligesom andre sager behandles af regionen i 1. instans og Landsskatteretten i 2. instans.

3. I overensstemmelse med Arbejdsgruppens anbefalinger foreslås, at Landsskatteretten får kompetence til at behandle flere spørgsmål end de, der efter de gældende regler kan påklages til Momsnævnet, Motornævnet og Ankenævnet for Bidrag til Arbejdsmarkedsfondene. Det foreslås således, at Landsskatteretten får kompetence til at træffe afgørelse i alle sager, der i bred forstand vedrører afgiftsgrundlaget.

For så vidt angår klageadgangen i todsager har arbejdsgruppen arbejdet ud fra en forudsætning om, at sager, der ikke drejer sig om fastsættelse af told og afgifter, og som var af rent administrativ karakter, ikke skulle kunne påklages til Landsskatteretten. For at en todsag skal kunne påklages til Landsskatteretten, skal sagen således - på linie med sager om skatter og afgifter - vedrøre fastsættelsen af et toldbeløb eller en fritagelse herfor. Typisk vil sager om tarifiering, toldværdi, oprindelse og toldpræference, toldskylds opståen og toldgodtgørelse efter forslaget kunne indbringes for Landsskatteretten.

De sager, der foreslås overført til Landsskatteretten, skal behandles efter samme regler, som gælder for behandling af klagesager i Landsskatteretten i dag. Disse regler er fastsat i skattestyrelsesloven. Det drejer sig om regler om klagefrist, krav til klagen, klageafgift, sagens behandling, genoptagelse, syn og skøn samt omkostningsdækning.

Arbejdsgruppen anbefaler, at alle klager til Landsskatteretten, herunder de klagesager, som arbejdsgruppen anbefaler overført til Landsskatteretten, belægges med klageafgift. Efter de gældende regler betales en klageafgift på 600 kr., når der klages over en afgørelse fra et skatteankenævn eller skyldråd til Landsskatteretten. Klager over afgørelser fra told- og skatteregionerne, hvor Landsskatteretten fungerer som 1. klageinstans, er derimod ikke omfattet af klageafgift. For afgørelser, der påklages til Ankenævnet for Bidrag til Arbejdsmarkedsfondene, betales et klagegebyr på 300 kr.

4. I sager, der vedrører spørgsmål om bidragsfritagel-

se efter arbejdsmarkedsfondslovens § 7, stk. 4 og 5, hvor Den Sociale Sikringsstyrelse efter gældende regler træffer afgørelse, er det fundet hensigtsmæssigt at fastsætte regler om høringspligt af Den Sociale Sikringsstyrelse for told- og skatteregionerne, der efter forslaget får tillagt afgørelseskompetencen i 1. instans. Sådanne regler vil blive fastsat administrativt. Herved sikres, at Den Sociale Sikringsstyrelse, der i forvejen har kompetencen til at træffe afgørelse i sager om anvendelse af de internationale regler om social sikring, fortsat er inddraget i afgørelser om spørgsmål i henhold til arbejdsmarkedsfondsloven, der netop beror på anvendelsen af lovvalgsreglerne i EF-forordning 1408/71 om social sikring for arbejdstagere, selvstændigt erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet eller i henhold til andre mellemfolkelige aftaler om social sikring, som Danmark har tiltrådt. Herved sikres yderligere, at der ikke for samme person træffes forskellige afgørelser om, hvilket lands lovgivning om social sikring, der skal anvendes.

Høring

Arbejdsgruppens rapport og lovforslaget har været sendt til høring i Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen af Registrerede Revisorer, Landbrugsrådet, Erhvervsministeriet, Socialministeriet, Finansministeriet, Justitsministeriet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Det Danske Handelskammer, Dansk Speditørforening, Danmarks Automobilhandler Forening, Den Sociale Sikringsstyrelse, Advokatrådet, Centralforeningen af Autoreparatører i Danmark, Arbejdsministeriet, Erhvervenes Skattese-kretariat, De Danske Bilimportører, Håndværksrådet, Erhvervenes Transportudvalg, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Handel & Service, Told- og Skattestyrelsen, Landsskatteretten, Foreningen af Danske Skatteankenævne, Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune, Frederiksberg Kommune og Miljø- og energiministeriet.

Rapporten og lovforslaget er generelt blevet positivt modtaget af de organisationer m.v., der har fået det til høring.

Håndværksrådet, Danmarks Automobilhandler Forening, De Danske Bilimportører og Centralforeningen af Autoreparatører i Danmark har dog udtrykt betænkelighed ved den foreslåede nedlæggelse af Motornævnet, idet den hidtidige brancherepræsentation i dette nævn af disse organisationer tillægges afgørende betydning. Som følge af disse hørings-svar er det foreslået, at motorsager behandles i en særlig voteringsgruppe i Landsskatteretten med deltagelse af to branchekyndige, hvor den ene skal be-

skikkes efter indstilling fra Færdselsstyrelsen og den anden efter indstilling fra Danmarks Automobilhandler Forening, De Danske Bilimportører og Centralforeningen af Autoreparatører i Danmark. Der er imidlertid ikke fundet grundlag for at lade alle tre organisationer deltage i den særlige voteringsgruppe.

Landsskatteretten har anført, at det bør lovfæstes, at der i alle de nye sagstyper, der efter lovforslaget skal kunne påklages til Landsskatteretten, skal udarbejdes en sagsfremstilling. Advokatrådet har herom anført, at der i de sager, der efter forslaget fremover skal kunne påklages til Landsskatteretten, bør udarbejdes en sagsfremstilling, der sendes til udtalelse hos borgeren, før der træffes en afgørelse. Disse synspunkter er ikke fulgt i lovforslaget. I stedet er der i bemærkningerne til § 1, nr. 9, redegjort for, at der i et cirkulære (som en tjenestebefaling) vil blive fastsat regler for told- og skatteregionernes udarbejdelse af sagsfremstilling i disse sagstyper. Kravene til sagsfremstillingen vil blive afpasset efter den enkelte sagstypes karakter. Der vil ikke blive fastsat regler om, at disse sagsfremstillinger altid skal sendes til udtalelse hos borgeren, før der træffes en afgørelse. Høring af borgeren skal foretages i det omfang, der er stillet krav herom efter de almindelige forvaltningsregler i forvaltningsloven. Den hermed valgte løsning muliggør en mere smidig og dermed mere effektiv tilrettelæggelse af sagsbehandlingen, uden tab af væsentlige retssikkerhedsgarantier.

Kommunernes Landsforening, Foreningen af Danske Skatteankenævne og Håndværksrådet har udtalt sig imod eller udtrykt betænkelighed ved forslaget om at afgiftsbelægge alle klager til Landsskatteretten. Herom henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 10.

Provenumæssige konsekvenser

Som følge af forslaget under § 21, nr. 1, om bortfald af fradrag for udgifter, hvortil der kan ydes omkostningsdækning, skønnes lovforslaget med betydelig usikkerhed at medføre et årligt provenu på ca. 3 mill.kr. efter at forslaget er fuldt gennemført, hvilket dog stort set modsvares af øgede udgifter til omkostningsdækning til sagkyndig bistand, jf. nedenfor under administrative konsekvenser.

Administrative konsekvenser

Udgifterne til omkostningsdækning til sagkyndig bistand skønnes med betydelig usikkerhed at ville udgøre ca. 3 mill.kr. på årsbasis. Udgifterne afholdes af den lovbundne bevilling vedrørende udgifter til sagkyndig bistand i skattesager m.v. (§ 9.21.05) under Skatteministeriet, der som følge heraf forhøjes.

F. t. l. vedr. forskellige skatte- og afgiftslove

Den årlige indtægt som følge af det under § 1, nr. 10, foreslåede klagegebyr skønnes med tilsvarende usikkerhed at ville udgøre ca. 0,3 mill.kr. Indtægten optages som en forhøjelse af bevillingen til klagegebyr (§ 9.11.21) under Skatteministeriet, der er henregnet til statens indtægtsbudget.

De anførte skøn er baseret på, at lovforslaget er fuldt gennemført.

Den ændrede klagestruktur skønnes ikke at medføre nævneværdige administrative merudgifter. De øgede udgifter i Landsskatteretten tilvejebringes ved omdisponeringer inden for de allerede givne bevillinger.

Forslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser for kommunerne.

EU-retlige konsekvenser

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Lovforslaget skønnes ikke at have erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget skønnes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

*Bemærkninger til de enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1-3, 6-9, 11-14 og 17

Der er tale om forslag til redaktionelle ændringer med det formål at tilpasse formuleringen af reglerne i skattestyrelsesloven om klage til Landsskatteretten og om omkostningsdækning til de nye sagsområder, der med lovforslagets gennemførelse inddrages under reguleringen i skattestyrelsesloven.

Vedrørende forslaget under § 1, nr. 7, bemærkes generelt, at den, der får en afgørelse, truffet af en told- og skatteregion, alene kan påklage afgørelsen til Landsskatteretten. Afgørelsen kan ikke påklages til Told- og Skattestyrelsen som overordnet myndighed i forhold til regionen.

Efter forslaget til § 23, stk. 2, i skattestyrelsesloven kan Landsskatteretten som hidtil bortse fra, at en adgang til at klage til en anden administrativ myndighed ikke er udnyttet, hvis særlige omstændigheder taler derfor. Bestemmelsen er tænkt anvendt i tilfælde, hvor det må anses for helt undskyldeligt, at klagemuligheden ikke er udnyttet, eller der er grund til at an-

tage, at afvisning af at behandle klagen vil medføre et uforholdsmæssigt retstøb for klageren.

I tilslutning til forslaget under § 1, nr. 9, bemærkes, at det er hensigten administrativt at pålægge told- og skatteregionerne at udarbejde sagsfremstilling forud for, at regionen træffer en afgørelse, der kan påklages til Landsskatteretten, hvis ikke afgørelsen har en helt uproblematisk karakter. Kravene til sagsfremstillingens indhold vil i øvrigt blive afpasset efter sagens karakter. Sagsfremstillingen skal sendes til den pågældende borger sammen med meddelelsen om afgørelsen. Ønsker den pågældende borger at påklage afgørelsen til Landsskatteretten, skal sagsfremstillingen sendes til Landsskatteretten sammen med klagen. Det vil bero på de almindelige regler om partshøring i forvaltningsloven, om sagsfremstillingen skal sendes til udtalelse hos borgeren forud for, at regionen træffer en afgørelse.

Under § 1, nr. 17, stilles der forslag om, at de gældende regler om omkostningsdækning i skattesager udstrækkes til også at gælde de typer af klagesager, der med lovforslagets gennemførelse henføres under Landsskatterettens kompetence. Omkostningsdækningen udstrækkes dog ikke til udgifter ved klage til skatteankenævnet over en forskudsregistrering, jf. § 55 B i kildeskatteloven. Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget under § 21, nr. 1.

I øvrigt er lejligheden benyttet til at foretage andre redaktionelle justeringer af § 23 og § 33 C i skattestyrelsesloven.

Til nr. 4-5

Henlæggelsen af yderligere sager til Landsskatteretten nødvendiggør, at antallet af retsmedlemmer øges. Det foreslås derfor, at antallet af retsmedlemmer øges med 4, fra i dag 24 til fremover 28.

Det foreslås endvidere, at det yderligere antal retsmedlemmer alle beskikkes af skatteministeren, og at disse medlemmer alle skal opfylde betingelserne for at kunne blive landsdommer, således at det samlede antal retsmedlemmer med en juridisk uddannelse bliver øget fra 5 til 9.

For så vidt angår klager over de afgørelser efter lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v., som Landsskatteretten efter forslaget under § 30 fremover skal behandle, og som hidtil er blevet behandlet i det særlige Motornævn, foreslås, at det branchekendskab, som Motornævnet besad, delvis overføres til Landsskatteretten, men kun i netop disse sager.

Det foreslås derfor, at disse »motorsager« behandles i en særlig voteringsgruppe i Landskatteretten. Voteringsgruppen kommer efter forslaget til at bestå af en retsformand, en landsdommer og to branchekyndige. De to branchekyndige beskikkes efter for-

slaget af skatteministeren efter indstilling fra henholdsvis Færdselsstyrelsen og fra Danmarks Automobilforhandler Forening, De Danske Bilimportører og Centralforeningen af Autoreparatører i Danmark.

Til nr. 10

Det foreslås, at det gebyr på 400 kr. (i 1997-niveau 600 kr.), der efter gældende ret skal betales for at klage til Landsskatteretten, når Landsskatteretten ikke er første, men anden klageinstans, fremover skal betales ved *alle* klager til Landsskatteretten.

Som hidtil vil gebyret blive tilbagebetalt, hvis klageren får helt eller delvis medhold i klagen af Landsskatteretten eller ved en efterfølgende domstolsprøvelse af sagen.

Formålet med gebyret er at tilskynde potentielle klagere til at overveje, om der er det fornødne saglige grundlag for at klage. På den anden side er gebyret af en så ringe størrelse, at det ikke vil afholde nogen fra at klage af alene økonomiske årsager.

Gebyret reguleres efter personskattelovens § 20. Det udgør 600 kr. i 1998.

Til nr. 15 og 16

Der stilles forslag om at harmonisere fristerne for borgernes indbringelse af afgørelser på skatte-, afgifts- og toldområdet for domstolene.

Den foreslåede bestemmelse omfatter ikke kun afgørelser, der kan påklages til Landsskatteretten, men afgørelser på hele skatteministerens ressort, herunder endelige administrative afgørelser truffet af Ligningsrådet, et skatteankenævn eller en statslige told- og skattemyndighed.

Efter forslaget kan en borger som hidtil først indbringe en afgørelse for domstolene, når den øverste administrative instans på området enten har efterprøvet afgørelsen eller har afvist klagen. Dog kan sagen indbringes for domstolene, hvis der er gået mere end 6 måneder efter, at sagen er indbragt for den øverste administrative instans, og denne endnu ikke på dette tidspunkt har afgjort klagen eller afvist at behandle denne.

At en administrativ forvaltningsafgørelse af en borger først kan indbringes for domstolene, når den har været prøvet i det administrative klagesystem, har i praksis medført, at domstolene har afvist påstande, der ikke har været fremført under sagens behandling i det administrative system.

Det foreslås derfor, at en borger, indenfor de almindelige rammer, der efter retsplejeloven gælder for anke af borgerlige retssager, kan fremføre nye påstande eller anbringender for domstolene.

Retsplejelovens regler herom fremgår primært af § 383, hvorefter påstande og anbringender, som ikke har været gjort gældende i foregående instans, mod modpartens protest kun kan tages i betragtning med rettens tilladelse. Retten kan efter bestemmelsen give en sådan tilladelse, hvis det må anses for undskyldeligt, at de pågældende påstande og anbringender ikke tidligere er fremsat, eller der er grund til at antage, at nægtelse af tilladelse vil medføre et uforholdsmæssigt retstab for parten.

Efter § 384 i retsplejeloven kan retten nægte påstande og anbringender fremsat under anken, hvis de ikke har været gjort gældende i foregående instans, og de ville gøre det nødvendigt for retten at tage stilling til forhold, som ikke har foreligget for den foregående instans.

Det foreslås endvidere, at en administrativ afgørelse som hidtil ikke skal kunne indbringes for domstolene senere end 3 måneder efter, at den øverste administrative instans på området enten har afgjort klagen eller afvist at behandle denne.

Forslagets gennemførelse medfører på ligningsområdet, at søgsmålsfristen for sager, som Landsskatteretten har påkendt, fortsat er 3 måneder. Forslagets gennemførelse medfører endvidere på ligningsområdet, at søgsmålsfristen for sager, som Landsskatteretten har afvist at behandle, begrænses til 3 måneder efter, at afvisning er sket, hvorimod der i dag mindst kan foretages sagsanlæg i disse tilfælde indtil den 1. maj i det 4. år efter indkomstårets udløb, jf. § 31, stk. 3 og 4, i skattestyrelsesloven.

Endvidere indebærer lovforslagets gennemførelse, at den særligt korte søgsmålsfrist på 1 år for visse afgørelser vedrørende dødsboer og gaveafgift, jf. § 31, stk. 5, i den gældende skattestyrelseslov, ophæves.

Forslaget under § 1, nr. 16, er af redaktionel karakter som følge af forslaget under § 1, nr. 15.

Til nr. 18

Der er tale om en redaktionel tilpasning af bestemmelsen.

Til nr. 19

Det foreslås, at administrativt fastsatte bøder for afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger eller fortielse af oplysninger til brug for beregning af omkostningsdækning opkræves og inddrives ved told- og skattemyndighedernes foranstaltning, og ikke som i dag ved politiets foranstaltning.

Det foreslås endvidere, at disse bøder skal kunne inddrives ved lønindeholdelse efter reglerne i kilde-skatteoven.

Det foreslås endelig, at de almindelige regler i kildeskatteloven om henstand og eftergivelse af skattekrav tillige skal kunne anvendes på disse bøder.

Med gennemførelse af forslaget bringes administrationen af administrativt fastsatte bøder på omkostningsdækningsområdet i overensstemmelse med administrationen af tilsvarende bøder efter bl.a. skattekontrolloven og kildeskatteloven.

Til nr. 20

Det foreslås, at skatteministeren generelt bemyndiges til at fastsætte fælles regler på skatte-, afgifts- og toldområdet om adgangen til efter anmodning at få henstand med betaling af henholdsvis skat, afgift eller told - og heraf afledte krav - i forbindelse med klage over en afgørelse herom. Forslaget omfatter enhver klagesituation.

Det er ikke meningen hermed at stramme de i dag gældende regler for henstand i klagesituationer, men blot om at samle disse regler eet sted.

Til § 2

Til nr. 1 og 2

De foreslåede ændringer er en konsekvens af den foreslåede nedlæggelse af Momsnævnet.

Til nr. 3

Efter den foreslåede § 78, 1. pkt., kan skatteministeren bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter momsloven. Den gældende lov indeholder ikke en tilsvarende udtrykkelig bestemmelse. Med forslaget bringes momsloven på dette punkt i overensstemmelse med tilsvarende regler i skattelovgivningen. Det bemærkes, at de forskellige steder i loven er fastsat, at de statslige told- og skattemyndigheder kan udstede påbud, efter ansøgning give tilladelser, meddele særlige fritagelser, modtage angivelser m.v. Forslaget indebærer ingen ændring heri. Når de statslige told- og skattemyndigheder efter loven udfører forskellige opgaver, gør de det på skatteministerens vegne. Den eneste forskel er, at de statslige told- og skattemyndigheders kompetence på disse områder er direkte fastlagt i loven, mens kompetencen på andre områder fastsættes efter bemyndigelse af skatteministeren.

I bestemmelsens 2. pkt. bemyndiges skatteministeren til at fastsætte regler om klageadgangen, herunder begrænsninger i denne. Bestemmelsen svarer reelt til den gældende lovs § 78.

Til nr. 4

Efter § 79, stk. 1, har Landsskatteretten den endelige administrative afgørelse af en række spørgsmål,

der vedrører afgiftsgrundlaget i bred forstand. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans. Denne kompetence er efter den gældende lovs § 79 tillagt Momsnævnet. Nævnets kompetence er dog mere begrænset end den kompetence, der efter forslaget henlægges til Landsskatteretten, jf. de almindelige bemærkninger.

Der er ved afgrænsningen af Landsskatterettens kompetence taget udgangspunkt i, om sager af den pågældende karakter vil være egnede til at blive behandlet i Landsskatteretten. Det drejer sig om sager, der kan bære, at der udarbejdes en sagsfremstilling i forbindelse med den foregående 1. instans-behandling, og som kan bære en efterfølgende forelæggelse for retsmedlemmer i Landsskatteretten.

Det foreslås, at Landsskatteretten får kompetence til at træffe afgørelse i følgende sagstyper:

1. Spørgsmål om en person, det være sig en fysisk eller juridisk person, er en afgiftspligtig person i lovens forstand. Dette spørgsmål er afgørende for, om den pågældende person er omfattet af momslovens regler. Nævnet har efter de gældende regler kun i meget begrænset omfang kompetence på dette område.

2. Spørgsmål om der foreligger en afgiftspligtig transaktion, dvs. om der foreligger en leverance, en erhvervelse eller indførsel, herunder om der gælder en særlig fritagelse. Der betales moms af afgiftspligtige transaktioner. Efter de gældende regler er nævnet på dette område alene kompetent til at behandle spørgsmål om omfanget af afgiftsfritagelser.

3. Spørgsmål om leveringsstedet for den afgiftspligtige transaktion er her i landet. Er det tilfældet, skal der svares dansk moms af transaktionen. I modsat fald er beskatningsstedet ikke her i landet. Efter de gældende regler har nævnet ikke kompetence på dette område.

4. Spørgsmål om afgiftsgrundlaget for en afgiftspligtig transaktion, dvs. primært spørgsmålet om, hvilket beløb momsen skal beregnes af. Nævnet har efter gældende regler kompetence i de fleste spørgsmål om afgiftsgrundlaget.

5. Spørgsmål om omfanget af afgiftsfritagelser for leverancer, der er omfattet af en såkaldt »0-momssats«. Disse fritagelser indebærer, at der ikke skal betales moms ved afsætningen, men at der er fradragsret for afgiften af virksomhedens indkøb m.v. til brug herfor. Nævnet er efter de gældende regler kun kompetent i meget begrænset omfang på dette område.

6. Spørgsmål om fradrag, dvs. spørgsmål om en virksomhed har fuld, delvis eller ingen fradragsret ved indkøb m.v. af varer/ydelser til brug for virksomheden. Også regler om regulering af den fradragsberettigede afgift for investeringsgoder er omfattet af kompetencen. Der skal under visse betingelser ske regulering, når anvendelsen af et gode ændres efter anskaffelsen. Nævnet har efter de gældende regler kompetence på dette område, dog ikke for så vidt angår spørgsmål om regulering.

7. Spørgsmål om en virksomhed kan anvende lovens særlige regler om momsning ved handel med brugte varer. Kompetencen omfatter spørgsmål, om forudsætningerne for at anvende reglerne er til stede. Nævnet har efter de gældende regler ikke kompetence på dette område.

8. Spørgsmål om skønsmæssige afgørelser. Kan afgiften ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan der foretages en skønsmæssig ansættelse af momstilsvaret. Nævnet har efter de gældende regler samme kompetence.

Andre spørgsmål af mere driftsmæssig karakter vedrørende momsloven vil som hidtil kunne påklages til Told- og Skattestyrelsen, der træffer den endelige administrative afgørelse heraf. Det drejer sig f.eks. om spørgsmål vedrørende tidspunktet for afgiftpligtens indtræden, selve betalingen af afgiften, hæftelse, registrering og opgørelse og afregning af tilsvaret. Det betyder f.eks., at alle periodiserings-spørgsmål, dvs. spørgsmål om til hvilken afgiftsperiode en given transaktion skal henføres, fortsat vil kunne påklages til styrelsen som eneste administrative rekursinstans. Det samme gælder spørgsmål omkring registrering, herunder tidspunktet herfor, registreringsændringer, spørgsmål i relation til registreringsgrænserne, fællesregistrering og delregistrering. Betalingsspørgsmål, dvs. spørgsmål om den beløbsmæssige opgørelse af den afgift, virksomheden skal betale eller have tilbagebetalt, herunder renteberegning m.v. og afregningen heraf, vil ligeledes kun kunne påklages til styrelsen. Denne klageadgang vil som hidtil blive fastlagt i sagsudlægningsbekendtgørelsen.

Efter bestemmelsens stk. 2 finder reglerne i skattestyrelseslovens kapitel 3 og 3 A anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1. Skattestyrelseslovens kapitel 3 indeholder bl.a. regler om klagefrister, indholdsmæssige krav til klagen, betaling af klageafgift, klagebehandlingen, genoptagelse, syn og skøn og domstolsprøvelse. Skattestyrelseslovens kapitel 3 A indeholder regler om omkostningsdækning. Der henvises til de almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Den foreslåede ophævelse af momslovens § 80 er en konsekvens af den foreslåede nedlæggelse af Momsnævnet, forudsætningen om, at der kun skal være een klageinstans, og overførsel af kompetence til Landsskatteretten samt de foreslåede ændringer til skattestyrelsesloven, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 15 og 20

Til §§ 3, 5, 7, 9-11, 13-16, 18-20, 22-28, 30-35, 37 og 38

Det foreslås ligesom i den foreslåede ændring til momsloven, jf. bemærkningerne til § 2, nr. 3, at der indsættes en udtrykkelig bestemmelse, hvorefter skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelse efter de enkelte afgiftslove. Det foreslås ligesom i den foreslåede ændring til momsloven, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte regler om klageadgang, herunder begrænsninger i denne. Denne bestemmelse svarer reelt til gældende lovregler.

De foreslåede ændringer indebærer endvidere som på momsområdet en ændret klagestruktur på området for punktafgifter og lønsumsafgift, således at Landsskatteretten får kompetence til at behandle en række nye klagesager, mens Momsnævnet og Motor-nævnet nedlægges. Der henvises til de almindelige bemærkninger og bemærkningerne til § 2, nr. 4.

Landsskatteretten får for det første kompetence til at behandle de sager, der hidtil har været omfattet af Momsnævnets og Motornævnets kompetence. Dernæst får Landsskatteretten kompetence til at træffe afgørelse i en del af de sager, hvor Told- og Skattestyrelsen hidtil har truffet den endelige administrative afgørelse. Det drejer sig om de sager, der vedrører afgiftsgrundlaget i bred forstand, dvs. først og fremmest spørgsmål om opgørelse af den afgiftspligtige mængde eller vægt (incl. fradrag heri), spørgsmål om omfanget af afgiftsfritage og afgiftsgodtgørelser og den afgiftspligtige værdi.

De spørgsmål, der ikke vedrører afgiftsgrundlaget, vil som hidtil kunne påklages til Told- og Skattestyrelsen. Det drejer sig hovedsageligt om spørgsmål vedrørende afgiftspligtens indtræden, registrering, regnskab, kontrol og afregning.

Efter den gældende bestemmelse i miljøafgiftslovens § 2 har skatteministeren adgang til efter samråd med Momsnævnet at afgiftsfritage varer af typer, der må antages udelukkende at blive anvendt til erhvervsmæssigt formål, eller andre varer, såfremt varens anvendelse til teknisk brug eller praktiske administrative hensyn taler derfor. Bestemmelsen har bl.a. været brugt til at afgiftsfritage hospitalsbægre, én-gangskopper til demonstration (prøvesmagning) af

andre varer samt pølsebakker, der udelukkende anvendes ved pølsevogne o.lign.

Den foreslåede ændring i lovforslagets § 24, nr. 1, indebærer en objektivisering af den første del af bestemmelsen, således at varer, der efter deres art udelukkende anvendes til erhvervsmæssigt formål, afgiftsfritages. Det er ikke hensigten med den ændrede formulering at ændre praksis vedrørende denne afgiftsfritagelse. Desuden foreslås adgangen til at give fritagelse for varer, der anvendes til teknisk brug, eller hvis administrative hensyn taler derfor, ophævet. Bestemmelsen er ikke længere relevant i dag, hvor miljøafgiftsloven kun omhandler éngangsservice. Afgiften af visse kemiske stoffer og produkter udgik af loven i forbindelse med indførelsen af bekæmpelsesmiddelafgiften (jf. lov nr. 416 af 14. juni 1995). Sager om fritagelse af varer til erhvervsmæssigt formål vil efter forslaget herefter blive behandlet på samme måde som andre sager, dvs. af regionen i 1. instans med klageadgang til Landsskatteretten.

Ud over ændringen af klagestrukturen foreslås det for spildevandsafgiftslovens vedkommende, at vandværkerne får pligt til at udlevere oplysninger om, hvor stor en mængde vand den enkelte ejendom har betalt vandafgift af. Denne mængde danner sammen med oplysninger om rensemetoden grundlag for kommunens opkrævning af spildevandsafgift uden for kloaknettet. Frem for at indhente oplysninger hos den enkelte ejer foreslås det, at kommunerne kan indhente oplysninger centralt fra vandværkerne.

Det foreslås endelig for en række af afgiftslovene, f.eks. lovforslagets § 5, nr. 3, (lov om afgift af ansvarsforsikring for motorkøretøjer), at bestemmelser om straffansvar for selskaber m.v. (juridiske personer) udformes i overensstemmelse med tilsvarende bestemmelser i anden lovgivning.

Til § 4

Aktieafgiftsloven er ikke omfattet af arbejdsgruppens anbefalinger, da loven ikke indeholder nogen klageadgang til Momsnævnet. I forbindelse med ændringen af klagestrukturen i de øvrige afgiftslove m.v. foreslås det imidlertid at foretage visse ændringer i loven.

Efter de gældende regler i aktieafgiftsloven skal indbetaling af afgiften og indsendelse af opgørelser og anmeldelse af overdragelser ske til Told- og Skattestyrelsen. Styrelsen kan ændre afgiftsberegningen eller foretage en beregning, hvis der ikke rettidigt er indsendt opgørelse eller anmeldelse.

Der er ikke sket nogen udlægning af Told- og Skattestyrelsens kompetence, og som nævnt er der ikke adgang til at klage til Momsnævnet efter aktieafgifts-

loven. Alle afgørelser efter aktieafgiftsloven træffes derfor i praksis af Told- og Skattestyrelsen, og styrelsens afgørelser kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Det foreslås derfor, at styrelsens afgørelser vedrørende afgiftsberegning, herunder om der er indtrådt afgiftspligt, skal kunne påklages til Landsskatteretten.

Afgørelserne i 1. instans skal efter forslaget således fortsat ligge i styrelsen. Dette skal ses på baggrund af, at der findes en sådan ekspertise vedrørende disse sager i styrelsen, at det ikke er fundet hensigtsmæssigt at flytte kompetencen.

Det foreslås ligesom i den foreslåede ændring til momsloven, jf. bemærkningerne til § 2, nr. 3, at der indsættes en udtrykkelig bestemmelse, hvorefter skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelse efter de enkelte afgiftslove. Det foreslås ligesom i den foreslåede ændring til momsloven, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte regler om klageadgang, herunder begrænsninger i denne. Denne bestemmelse svarer reelt til gældende lovregler.

Til § 6

Til nr. 1

Forslaget er en redaktionel konsekvensændring af forslaget i § 6, nr. 3

Til nr. 2

Med det foreslåede § 16, stk. 1, bringes formuleringen af lov om arbejdsmarkedsfondens bemyndigelsesregler i forbindelse med klagebehandling i overensstemmelse med tilsvarende regler i skatte- og afgiftslovgivningen. Det foreslåede § 16, stk. 1, erstatter dermed den gældende lovs § 16, stk. 1 og 2, mens der ikke er tilslaget realitetsændringer.

Formuleringen af forslaget § 16, stk. 2, indebærer, at told- og skatteregionerne træffer afgørelse i 1. instans vedrørende alle spørgsmål i henhold til lov om arbejdsmarkedsfonde. Heraf følger, at Den Sociale Sikringsstyrelse, der efter gældende regler er tillagt kompetencen til at træffe afgørelse i 1. instans i spørgsmål om bidragsfritagelse henholdsvis bortfald af bidragspligten efter lovens § 7, stk. 4 og 5, formelt udgår af lovens kompetence- og klagesystem.

Som overordnet struktur for klager vedrørende spørgsmål om pligten til at betale arbejdsmarkedsbidrag foreslås det, at Landsskatteretten som 2. og sidste administrative instans behandler klager over regionernes afgørelser om bidragspligt og bidragsgrundlag efter arbejdsmarkedsfondsloven. Dette indebærer, at Ankenævnet for Bidrag til Arbejdsmarkeds-

fondene nedlægges. Klager over regionernes afgørelser vedrørende øvrige spørgsmål i henhold til arbejdsmarkedsfondsloven, f.eks. om registrering, regnskab, kontrol og bidragsbetaling, vil som hidtil kunne påklages til Told- og Skattestyrelsen som 2. og sidste administrative instans, jf. dog nedenfor.

I forbindelse med gennemførelsen af nærværende forslag vil bekendtgørelse nr. 653 af 14. august 1997 (sagsudlægningsbekendtgørelsen) blive ændret, således at Told- og Skattestyrelsen ikke længere vil have kompetence til at træffe afgørelse i sager om bidragspligt efter arbejdsmarkedsfondslovens § 7, stk. 1, litra a, b og d, og § 7, stk. 2, samt i sager om bidragsgrundlag efter arbejdsmarkedsfondslovens §§ 8 - 10. Denne kompetence overgår i følge forslaget til Landsskatteretten, der i forvejen har kompetencen til at træffe endelig administrativ afgørelse i sager vedrørende honorarmodtageres (§ 7, stk. 1, litra c) og selvstændigt erhvervsdrivendes (§ 7, stk. 3) bidragspligt.

Herudover foreslås, at afgørelser truffet af »arbejdsgiverkontrollen« om indeholdelsespligt efter arbejdsmarkedsfondsloven skal påklages til Landsskatteretten. Der henvises til bemærkningerne til § 17, nr. 2, hvor der foreslås tilsvarende klagestruktur for afgørelser om indeholdelsespligt efter kildeskatteloven.

Den foreslåede udformning af bestemmelsen indebærer endvidere, at skatteministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om, at afgørelser efter arbejdsmarkedsfondslovens § 7, stk. 4 og 5, træffes af Direktoratet for Social Sikring og Bistand, nu Den Sociale Sikringsstyrelse, i 1. instans med klagemulighed til Ankenævnet for Bidrag til Arbejdsmarkedsfondene ophæves og i konsekvens heraf ændres sagsudlægningsbekendtgørelsen tilsvarende.

Efter gældende regler kan der i princippet være involveret op til 3 instanser på samme tid - kommuner, told- og skatteregionerne og Den Sociale Sikringsstyrelse - ved behandlingen af en sag vedr. pligten til at betale arbejdsmarkedsbidrag. Det er derfor fundet hensigtsmæssigt, at det fulde ansvar for behandlingen af alle aspekter i en forespørgsel eller klagesag vedr. arbejdsmarkedsbidrag, der typisk omhandler spørgsmål om både bidragspligt og -grundlag og om muligheden for bortfald af bidragspligten efter fritagelsesbestemmelserne i lovens § 7, stk. 4 og 5, places hos én instans.

Det forhold, at de kommunale skattemyndigheder og Den Sociale Sikringsstyrelse ikke længere har formel kompetence i arbejdsmarkedsbidragsspørgsmål betyder ikke, at disse myndigheder ikke længere vil skulle bidrage til belysning af aspekter af betydning for de statslige told- og skattemyndigheders afgørelse af konkrete forespørgsler og klagesager vedr. ar-

bejdsmarkedsbidrag. Tilsvarende vil det som følge af forslaget om at nedlægge Ankenævnet for Bidrag til Arbejdsmarkedsfondene være naturligt, at der i sager, hvor eksperten ligger i de ministerier (det vil foruden Skatteministeriet sige Socialministeriet, Arbejdsministeriet og Finansministeriet), som er repræsenteret i Ankenævnet, sker høring af de respektive ministerier.

I sager, der vedrører spørgsmål om bidragsfritagelse efter arbejdsmarkedsfondslovens § 7, stk. 4 og 5, hvor Den Sociale Sikringsstyrelse efter gældende regler træffer afgørelse i 1. instans, er det fundet hensigtsmæssigt, at fastsætte regler om høringspligt af Den Sociale Sikringsstyrelse for told- og skatteregionerne, der efter forslaget får tillagt afgørelseskompetencen i 1. instans. Sådanne regler vil blive fastsat administrativt. Herved sikres, at Den Sociale Sikringsstyrelse, der i forvejen har kompetencen til at træffe afgørelse i sager om anvendelse af de internationale regler om social sikring, fortsat er inddraget i afgørelser om spørgsmål i henhold til arbejdsmarkedsfondsloven, der netop beror på anvendelsen af lovvalgsreglerne i EF-forordning 1408/71 om social sikring for arbejdstagere, selvstændigt erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet eller i henhold til andre mellemfolkelige aftaler om social sikring, som Danmark har tiltrådt. Herved sikres yderligere, at der ikke for samme person træffes forskellige afgørelser om, hvilket lands lovgivning om social sikring, der skal anvendes.

Til nr. 3

Med den foreslåede ophævelse af § 17 nedlægges Ankenævnet for Bidrag til Arbejdsmarkedsfondene, jf. endvidere lovforslagets almindelige bemærkninger.

Som følge af forslaget om overførelsen af kompetencen til at træffe afgørelse i alle klagesager vedrørende spørgsmål om bidragspligt efter arbejdsmarkedsfondslovens § 7 og om bidragsgrundlag efter arbejdsmarkedsfondslovens §§ 8, 9 og 10 til Landsskatteretten foreslås det, at de processuelle regler i arbejdsmarkedsfondslovens § 17 A ophæves. Herved finder reglerne i skattestyrelsesloven også anvendelse ved behandlingen af en klagesag vedrørende spørgsmål om bidragspligt og om bidragsgrundlag efter arbejdsmarkedsfondslovens §§ 7-10, hvorved disse og andre sager, der behandles af Landsskatteretten, behandles processuelt ensartet. De samtidigt foreslåede ændringer af skattestyrelsesloven, jf. § 1, nr. 15 og 20, sikrer endvidere, at de processuelle regler i arbejdsmarkedsfondslovens § 17 A, som også finder anvendelse for andre sagstyper, videreføres i skattestyrelsesloven.

Til nr. 4

Den foreslåede bestemmelse, hvorefter der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel, er udformet i overensstemmelse med tilsvarende bestemmelser i anden lovgivning.

Til nr. 5

Det foreslås, at administrativt fastsatte bøder for overtrædelse af arbejdsmarkedsfondsloven opkræves og inddrives ved told- og skattemyndighedernes foranstaltning, og ikke som i dag ved politiets foranstaltning.

Det foreslås endvidere, at disse bøder skal kunne inddrives ved lønindeholdelse efter reglerne i kildeskatteloven, og at de almindelige regler i kildeskatteloven om henstand og eftergivelse af skattekrav tillige skal kunne finde anvendelse for de omhandlede bøder.

Med gennemførelse af forslaget bringes administrationen af administrativt fastsatte bøder efter arbejdsmarkedsfondsloven i overensstemmelse med administrationen af tilsvarende bøder efter bl.a. skattekontrolloven og kildeskatteloven.

Til § 8

Efter de gældende regler påkender Landsskatteretten klager over værdiansættelser ved gaveafgiftsberegning og beregning af passivposter efter kildeskattelovens § 33 D, mens det er Told- og Skattestyrelsen, der træffer afgørelse ved påklage af gaveafgiftsberegningen.

Det foreslås at ændre klagestrukturen for gaveafgiftssager således, at Landsskatteretten også kan påkende klager over afgiftsberegningen. Det vil betyde, at den sidste administrative klageinstans er den samme for alle sager vedrørende gaveafgift. Dermed opnås bedre mulighed for at koordinere afgørelser af klager over værdiansættelsen og afgørelser af klager over afgiftsberegningen. Samtidig bliver klagesystemet mere overskueligt for klagerne.

Skattestyrelseslovens regler skal fremover finde anvendelse også for klager over gaveafgiftsberegningen. Det betyder, at fristen for at klage over told- og skatteregionens afgiftsberegning fremover vil være 3 måneder fra modtagelsen af en ændret afgiftsberegning mod i dag 4 uger, at der bliver adgang til at kræve syn og skøn udmeldt og at der kan ydes tilskud til dækning af udgifter, som den gaveafgiftspligtige har betalt for sagkyndig bistand m.v.

Til § 12

Forslaget er af redaktionel karakter.

Til § 17

Til nr. 1

Der henvises til bemærkningerne til forslaget under § 1, nr. 20.

Til nr. 2

Efter forslaget kan afgørelser truffet af »arbejdsgiverkontrollen« om indeholdelsespligt efter kildeskatteloven påklages til Landsskatteretten. Klageberettiget vil være såvel den indeholdelsespligtige som indkomstmodtageren.

Om den generelle baggrund for forslaget henvises til de almindelige bemærkninger ovenfor.

Arbejdsgiverkontrollen er den populære betegnelse for det tilsyn, myndighederne fører med, at arbejdsgivere m.v., der efter kildeskatteloven skal foretage indeholdelse af kildeskat i udbetalinger eller godskrivninger, overholder krav om indeholdelse, afregning og indberetning vedrørende kildeskat.

Arbejdsgiverkontrollen udføres af de statslige told- og skattemyndigheder, i praksis af told- og skatteregionerne. De afgørelser, told- og skatteregionerne træffer som led i arbejdsgiverkontrollen, kan i dag påklages til Told- og Skattestyrelsen, hvis afgørelser på dette område ikke kan påklages til anden administrativ myndighed.

Det er ikke alle de typer af afgørelser, som arbejdsgiverkontrollen kan træffe, der efter forslaget skal kunne inddrives for Landsskatteretten, men alene afgørelser vedrørende indeholdelsespligt, det vil sige afgørelser om, hvorvidt der skal indeholdes kildeskat i en given indkomst, herunder om arbejdsgiveren m.v. er indeholdelsespligtig, om indkomstmodtageren er skattepligtig her til landet samt den beløbsmæssige opgørelse af indkomsten og af den skat, der skal indeholdes i indkomsten.

Andre typer af afgørelser, truffet af arbejdsgiverkontrollen, skal fortsat påklages til Told- og Skattestyrelsen, hvis afgørelser på dette område ikke kan påklages til anden administrativ myndighed.

Afgørelser om indeholdelsespligter efter kildeskatteloven kan indebære en afgørelse af spørgsmål, der tillige kan foreligge til prøvelse hos den kommunale skattemyndighed i forbindelse med ligningen af den indeholdelsespligtige eller i forbindelse med ligningen af indkomstmodtageren, f.eks. spørgsmålet om en indkomst er optjent som led i en erhvervmæssig virksomhed eller som løn. Det vil derfor kunne forekomme, at samme spørgsmål kommer til prøvelse så-

vel i det særlige klagesystemet på ligningsområdet som i det almindelige rekursssystem.

Denne mulighed for »dobbelt« kompetence taler også for, at kompetencen til at afgøre klager på dette område og på ligningsområdet samles hos een øverste myndighed.

Til § 21

Det foreslås præciseret, at udgifter, hvortil der ydes tilskud efter reglerne om omkostningsdækning i kapitel 3 A i skattestyrelsesloven, ikke tillige kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Forslaget hindrer ikke, at der i samme omfang som hidtil - udenfor skatteområdet - kan foretages et skattemæssigt fradrag for udgifter til sagkyndig bistand, når udgifterne blot ikke er af den type, hvortil der kan ydes tilskud efter kapitel 3 A i skattestyrelsesloven.

Det foreslås endvidere, at skatteankenævnets kompetence til at behandle klager over afgiftsberegninger foretaget af Grundejernes Investeringsfond i forbindelse med frigivelse ved død, konkurs eller lignende flyttes til de statslige told- og skattemyndigheder. Baggrunden for forslaget er, at de statslige told- og skattemyndigheder fører tilsynet med Grundejernes Investeringsfonds afgiftsberegninger. Antallet af klagesager er beskedent.

Til § 29

Det foreslås, at skatteankenævnets kompetence til at behandle klager over afgiftsberegninger foretaget af pensionsinstitutter og myndigheder efter § 38 i pensionsbeskatningsloven i forbindelse med visse frivelser af pensionsmidler flyttes til de statslige told- og skattemyndigheder. Baggrunden for forslaget er, at de statslige told- og skattemyndigheder fører tilsynet med den afgiftsberegning, pensionsinstitutterne m.v. foretager. Antallet af klagesager er beskedent.

Til § 36

Til nr. 1

Efter den foreslåede § 71 kan skatteministeren bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter toldloven. Den gældende lov indeholder ikke en tilsvarende udtrykkelig bestemmelse. Med forslaget bringes toldloven på dette punkt i overensstemmelse med tilsvarende regler i skattelovgivningen og moms- og afgiftslovgivningen.

I bestemmelsens 2. pkt. bemyndiges skatteministeren til at fastsætte regler om klageadgangen, herunder begrænsninger i denne. Bestemmelsen svarer til toldlovens § 71, stk. 2.

Til nr. 2

De foreslåede ændringer indebærer en ændret klagestruktur indenfor toldlovgivningens område. Dette omfatter især toldloven og EF's toldkodeks (Rådets forordning nr. 2913/92 med senere ændringer). Efter de hidtidige regler har told- og skatteregionernes afgørelser på dette område kunnet påklages til Told- og Skattestyrelsen. Disse afgørelser har ikke kunnet indbringes for højere administrativ myndighed. Efter forslaget får Landsskatteretten kompetence til at behandle alle klager over regionernes afgørelser med undtagelse af afgørelser i sagstyper af administrativ karakter.

Efter de foreslåede regler kan Landsskatteretten blandt andet behandle alle klager over regionernes afgørelser vedrørende fastsættelse af told og afgifter. Ved told og afgifter forstås de afgifter, der er omhandlet i EF's toldkodeks artikel 4, punkt 10 og 11, dvs. importafgifter, herunder told, og eksportafgifter. Dette udelukker dog ikke, at toldsager indbragt for Landsskatteretten også kan omhandle nationale afgifter, nemlig i det omfang, hvor sådanne afgifter er dækket af bestemmelser i toldloven eller toldkodeksen m.v.

I visse tilfælde vil en afgørelse om en vares tarifering, oprindelse eller toldværdi være bestemmende for forhold, der ikke vedrører fastsættelse af told og afgifter.

Dette gælder eksempelvis, hvis varen henhører under en varegruppe, for hvilken der gælder samme toldsats, men hvor varens tarifering er bestemmende for, om varen er omfattet af særlige ind- eller udførselsbestemmelser, såsom importforbud, importbegrænsninger, kvoteordninger o.lign. Endvidere kan en vares tarifering være afgørende for, hvilket restitutionsbeløb der skal udbetales i forbindelse med varens udførsel.

Tilsvarende gælder, hvis en vares oprindelse er bestemmende for, om varen er omfattet af særlige ind- eller udførselsbestemmelser.

Lignende eksempel kan gives for toldværdi. Hvis en vare således kan indføres told- og afgiftsfrit eller til 0-toldsats, men er undergivet et krav om overholdelse af en mindstepris, vil toldværdien kunne få betydning for, om dette mindstepriskrav anses for opfyldt.

I sammenhæng med, at Landsskatteretten påkender klager over fastsættelse af told og afgifter, kan Landsskatteretten påkende klager over toldskylds opståen. Toldskyld opstår som hovedregel, når importsafgiftspligtige varer overgår til fri omsætning, eller når en forskrift eller forpligtelse for en vares indførsel, forsendelse, opbevaring, anvendelse af en toldprocedure eller udførsel ikke overholdes.

Det foreslås, at afgørelser om godtgørelse af og fritagelse for told og afgifter kan påklages til Landsskatteretten. Kompetencen til at afgøre disse sager kan være begrænset, idet medlemslandene ifølge EF's toldkodeks ikke har kompetence til at bevilge godtgørelse eller fritagelse i visse sager, der anses for at indeholde særlige omstændigheder. I disse tilfælde ligger kompetencen hos Europa-kommissionen.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger og bemærkningerne til § 2 vedrørende momsloven, hvor den nye klagestruktur og klage reglerne er nærmere beskrevet.

Til nr. 3

Den foreslåede bestemmelse, hvorefter der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel, er udformet i overensstemmelse med tilsvarende bestemmelser i anden lovgivning.

Til § 39

Det foreslås i stk. 1, at loven træder i kraft den 1. april 1998 med visse undtagelser.

Bestemmelsen i spildevandsafgiftsloven om vandværkernes oplysningspligt over for kommunerne, jf. § 31, nr. 1, foreslås i stk. 2 at træde i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Det foreslås i stk. 3, at lovens § 36, nr. 2, om påklage af todsager til Landsskatteretten træder i kraft efter skatteministerens nærmere bestemmelse, dog senest den 1. oktober 1999. Skatteministeren kan i den forbindelse fastsætte nødvendige overgangsregler svarende til bestemmelserne i § 40, stk. 1 og 2. Med dette forslag kan ikrafttrædelsen af de foreslåede ændringer om klageadgang på toldområdet udsættes, indtil arbejdet med etableringen af de nye toldcentre er tilendebragt.

Til § 40

Det foreslås i stk. 1, at lovens regler om klage har virkning for administrative afgørelser, der påklages den 1. april 1998 eller senere. Dette gælder også klage over en afgørelse efter arbejdsmarkedsfondens § 7, stk. 4 eller 5, truffet af Den Sociale Sikringsstyrelse.

Det foreslås i stk. 2, at de sager, der inden den 1. april 1998 er påklaget til Told- og Skattestyrelsen, og hvor styrelsen efter de hidtidige gældende regler er den sidste administrative klageinstans, ikke kan påklages til Landsskatteretten, selv om spørgsmålet er omfattet af Landsskatterettens nye kompetenceområde.

Der foreslås i stk. 3 en overgangsregel for sager, der inden den 1. april 1998 er indbragt for Momsnæv-

net, Motornævnet eller Ankenævnet for Bidrag til Arbejdsmarkedsfondene, men hvor der ikke inden denne dato er truffet afgørelse. Disse sager færdigbehandles som udgangspunkt af de pågældende nævn efter de hidtil gældende regler. Det foreslås imidlertid, at de sager, der endnu ikke er modne til behandling i nævnene den 1. april 1998, fordi den forudgående høringsprocedure ikke er afsluttet inden denne dato, overføres til Landsskatteretten. Det foreslås endvidere, at andre nævnsager tillige overgår til Landsskatteretten den 1. oktober 1998, hvis ikke nævnene inden denne dato har truffet afgørelse. Baggrunden for forslagene er, at nævnene kun i en kortere periode efter overgangen af sagskompetencen til Landsskatteretten bør fortsætte deres virke parallelt med Landsskatteretten, men at nævnene får en vis periode til at færdigbehandle sager, der i øvrigt er klar til behandling i nævnene. Det foreslås, at denne periode fastsættes til 6 måneder. Nævnene nedlægges således først endeligt pr. 1. oktober 1998.

Det foreslås i stk. 4, at de yderligere 4 ordinære retsmedlemmer, samt de 2 ekstraordinære retsmedlemmer til motorsager, som skatteministeren skal beskikke til Landsskatteretten, første gang beskikkes for en periode på 6 år og 2 måneder. Efter skattestyrelseslovens § 20, stk. 3, er den ordinære funktionsperiode for retsmedlemmerne 6 år, og den nuværende funktionsperiode udløber den 31. maj 1998. Den beskikkelse, skatteministeren skal foretage af yderligere 6 retsmedlemmer med virkning fra den 1. april 1998, vil således udløbe den 31. maj 2004.

Det foreslås i stk. 5, at reglerne i § 1, nr. 15, om frister for sagsanlæg for domstolene skal finde anvendelse på sager, der anlægges den 1. april 1998 eller senere.

Det foreslås i stk. 6, at forslaget om omkostningsdækning i de nye sagstyper, der overføres til Landsskatteretten, skal finde anvendelse på udgifter, der er betalt efter lovens ikrafttræden den 1. april 1998. For så vidt angår de sager, der som uafsluttede overgår fra Momsnævnet, Motornævnet eller Ankenævnet for Bidrag til Arbejdsmarkedsfondene til Landsskatteretten den 1. oktober 1998, ydes der kun omkostningsdækning til udgifter, der er betalt den 1. oktober 1998 eller senere.

Det foreslås i stk. 7, at reglerne om klageadgang til Landsskatteretten for afgørelser vedrørende beregning af aktieafgift skal finde anvendelse for afgørelser, der træffes af Told- og Skattestyrelsen fra og med den 1. april 1998.

Det foreslås i stk. 8, at forslaget om at udgifter, hvortil der kan ydes omkostningsdækning, ikke kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, finder anvendelse på udgifter, der er betalt

den 1. april 1998 eller senere, uanset om udgiften er afholdt før denne dato. For så vidt angår de sager, der som uafsluttede overgår fra Momsnævnet, Motor-nævnet eller Ankenævnet for Bidrag til Arbejdsmar-kedsfondene til Landsskatteretten den 1. oktober 1998, finder fradragsnægtelsen anvendelse på udgif-ter, der er betalt den 1. oktober 1998 eller senere, uan-set om udgiften er afholdt før denne dato.

Det foreslås i stk. 9, at den under henholdsvis § 21 og § 29, nr. 2, foreslåede ændrede klageadgang tillæg-ges virkning for klager, der indgives efter lovens ikrafttræden. Klager, der er indgivet før lovens ikraftttæden, færdigbehandles efter de hidtil gælden-de klageregler.

Bilag

I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget

§ 1

I skattestyrelsesloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 276 af 12. april 1997, foretages følgende ændringer:

1. I § 5 ændres »§§ 21 og 22« til: »§ 21, § 21 A og § 22«.

§ 5. Skatteankenævnene behandler efter reglerne i §§ 21 og 22 klager over de kommunale skattemyndigheders afgørelser som nævnt i § 2.

2. § 14, stk. 7, ophæves.

§ 14. ---

Stk. 2-6. ---

Stk. 7. Klage over ansættelser og ændringer af ansættelser foretaget af told- og skatteforvaltningen skal ske til Landsskatteretten.

3. § 19, stk. 3, ophæves.

§ 19. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Klage over ansættelser eller vurderinger og ændringer af ansættelser eller vurderinger foretaget af Ligningsrådet skal ske til Landsskatteretten.

4. I § 20, stk. 2, ændres i 1. pkt. »24« til: »28«, i 2. pkt. ændres »13« til: »17«, og som 3. pkt. indsættes:

»Herudover beskikker skatteministeren til afgørelse af klager efter § 29 a i lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v. 2 medlemmer, hvoraf det ene skal repræsentere bilbranchen, og det andet være indstillet af Færdselsstyrelsen.«

5. I § 20, stk. 4, 1. pkt., ændres »5« til: »9«.

§ 20. ---

Stk. 2. Landsskatteretten består af en retspræsident, et antal retsformænd samt 24 andre medlemmer. Folketinget vælger 11 medlemmer, og skatteministeren beskikker 13 medlemmer.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Landsskatterettens præsident, dens retsformænd samt mindst 5 af de medlemmer, der er beskikket af skatteministeren, skal opfylde de almindelige betingelser for at kunne blive landsdommer. Blandt de medlemmer, der beskikkes af skatteministeren, skal endvidere landbruget, industrien, håndværket og handelen være repræsenteret med hver 1 medlem og lønmodtagerne med 2 medlemmer.

Stk. 5-8. ---

6. § 20 C, stk. 1, 1. pkt., ophæves.

§ 20 C. En bindende forhåndsbesked efter § 20 A kan påklages til Landsskatteretten. Afslag på en anmodning om bindende forhåndsbesked og opgørelsen af tidsforbruget efter § 20 B, stk. 3, kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 2-3. ---

7. § 23 affattes således:

»§ 23. Landsskatteretten påkender klager over afgørelser af:

- 1) Spørgsmål om skatteansættelse af indkomst efter § 2, nr. 1, jf. § 5, § 14, stk. 4, og § 19, stk. 1.
- 2) Spørgsmål om efterprøvelse af passivposter efter § 2, nr. 2, jf. § 5, § 14, stk. 4, og § 19, stk. 1.

- 3) Spørgsmål om beregning af passivposter efter § 2, nr. 3, jf. § 5, § 14, stk. 4, og § 19, stk. 1.
- 4) Spørgsmål om vurdering af fast ejendom efter § 19, stk. 1, jf. § 17, stk. 3, 1. pkt.
- 5) Spørgsmål om bindende forhåndsbesked efter § 20 A, jf. § 17, stk. 3, 2. pkt., og § 20 C, stk. 1.
- 6) Spørgsmål, der efter anden lovgivning kan påklages til Landsskatteretten.

Stk. 2. En klage afvises, hvis en lovhjemlet adgang til klage til en anden administrativ myndighed på området ikke er udnyttet. Landsskatteretten kan dog beslutte at behandle klagen, hvis særlige omstændigheder taler derfor.«

§ 23. Landsskatteretten kan påkende klager over følgende afgørelser:

- 1) Skatteansættelser af indkomst.
- 2) Efterprøvelse af passivposter efter boafgiftslovens § 13 a, der ikke vedrører værdiansættelsen efter boafgiftslovens § 12.
- 3) Vurderinger af fast ejendom.
- 4) Værdiansættelser ved gaveafgiftsberegning og beregning af passivposter efter kilde-skattelovens § 33 D.
- 5) Bindende forhåndsbesked efter § 20 A.
- 6) Andre afgørelser, som ifølge lovgivningen kan indbringes for Landsskatteretten.

Stk. 2. Klage over de i stk. 1, nr. 2, nævnte afgørelser kan indgives af dødsboet.

Stk. 3. Klage over de i stk. 1, nr. 3, nævnte vurderinger kan indgives af ejerne. Er en vurdering foretaget efter begæring af en anden end ejeren, kan klage desuden indgives af den, der har begæret vurderingen. I de i vurderingslovens § 8, stk. 3, 3. pkt., omhandlede tilfælde kan både køber og sælger påklage vurderingen. En ejer kan også påklage vurderingen af andres ejendom, når ejeren har en retlig og økonomisk interesse deri. En kommune kan påklage vurderingen af en fast ejendom, når kommunen har en særlig retlig eller økonomisk interesse deri. Når en vurdering af en fast ejendom er påklaget, kan den centrale told- og skatteforvaltning indbringe andre ansættelser vedrørende samme ejendom for Landsskatteretten, der påkender disse ansættelser i forbindelse med den påklagede ansættelse.

Stk. 4. Klage over de i stk. 1, nr. 4, nævnte afgørelser kan foretages af den gaveafgiftspligtige.

Stk. 5. En indgivet klage afvises, hvis lovgivningens bestemmelser om klageadgang ikke er udnyttet. Landsskatteretten kan dog beslutte at behandle klagen, hvis særlige omstændigheder taler derfor.

8. § 25, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Klagen skal være modtaget i Landsskatteretten senest 3 måneder efter modtagelsen af den afgørelse, der klages over.«

9. I § 25, stk. 2, 2. pkt., ændres »i § 21, stk. 3, nævnte sagsfremstilling« til: »til grund for afgørelsen udarbejdede sagsfremstilling«.

10. I § 25, stk. 4, 1. pkt., udgår: », medmindre Landsskatteretten er 1. klageinstans«.

§ 25. Klage over de i § 23, stk. 1, nr. 1-5, nævnte afgørelser skal være modtaget i Landsskatteretten senest 3 måneder fra modtagelsen af afgørelsen. Klagen afvises, hvis den indgives efter udløbet af fristen. Landsskatteretten kan dog se bort fra en fristoverskridelse, hvis særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 2. Klage til Landsskatteretten skal ske skriftligt. Den afgørelse, der påklages, samt den i § 21, stk. 3, nævnte sagsfremstilling skal følge med klageskrivelsen i original eller kopi. Klagen skal angive, på hvilke punkter afgørelsen anses for urigtig og begrundelsen herfor. Dokumenter, som ønskes anvendt som beviser, skal følge med klageskrivelsen i original eller kopi.

Stk. 3. — — —

Stk. 4. Ved fremsendelsen af klagen betales en afgift på et grundbeløb på 400 kr., medmindre Landsskatteretten er 1. klageinstans. Det nævnte grundbeløb reguleres efter persons-kattelovens § 20. Hvis afgiftsbeløbet ikke følger med klagen og heller ikke indbetales inden en frist, som Landsskatteretten fastsætter, betragtes klagen som bortfaldet. I så fald bortfalder også afgiften. Den indbetalte afgift tilbagebetales til klageren, når denne får helt eller delvis medhold i klagen af Landsskatteretten eller ved en efterfølgende domstolsprøvelse af Landsskatterettens afgørelse. Afgiftsbeløbet kan ikke forlanges tilbagebetalt, når klagen afvises, når klagen trækkes tilbage, eller når klagen indbringes for domstolene efter § 31, stk. 1, 2. pkt.

11. I § 26, stk. 2, ændres »skattemyndighed« til: »myndighed«.

§ 26. ---

Stk. 2. Landsskatteretten kan anmode den skattemyndighed, der har truffet den påklagede afgørelse, om at være repræsenteret ved den mundtlige forhandling.

Stk. 3-4. ---

12. I § 28, stk. 1, ændres i 2. pkt. »Uanset klagens indhold er Landsskatteretten« til: »Ved klage over en skatteansættelse eller en ejendomsvurdering er Landsskatteretten, uanset klagens indhold,«, og 3. pkt. ophæves.

§ 28. Landsskatteretten afgør de indkomne klager ved en kendelse. Uanset klagens indhold er Landsskatteretten berettiget til at påkende ansættelsen eller vurderingen i sin helhed. Ved klager over værdiansættelsen af enkelte aktiver eller passiver i dødsboer kan Landsskatteretten påkende værdiansættelsen af boets øvrige aktiver og passiver.

Stk. 2. ---

13. I § 30, stk. 2, ændres »den skattemyndighed, hvis ansættelse er påklaget« til: »den myndighed, hvis afgørelse klagen vedrører«.

14. I § 30, stk. 4, ændres »de statslige skattemyndigheder« til: »told- og skatteforvaltningen«.

§ 30. ---

Stk. 2. Landsskatteretten kan fastsætte en frist, inden for hvilken klageren og den skattemyndighed, hvis ansættelse er påklaget, skal tage stilling til, om der begæres syn og skøn i sagen.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Begæres syn og skøn udmeldt, indtræder de statslige skattemyndigheder som part i sagen.

15. § 31 affattes således:

»§ 31. Medmindre andet er bestemt efter anden lovgivning, kan en afgørelse truffet af en skatte-, afgifts- eller toldmyndighed først indbringes for domstolene, når der er foreliggende en endelig administrativ afgørelse, eller den endelige administrative instans har afvist at behandle sagen. Dette er dog ikke til hinder for, at der

indenfor de rammer, der efter retsplejeloven gælder for anke af borgerlige retssager, kan fremsættes nye påstande og anbringender under retssagen.

Stk. 2. Er der forløbet mere end 6 måneder efter sagens indbringelse for den endelige administrative instans, kan sagen dog indbringes for domstolene, selvom der endnu ikke er truffet en afgørelse.

Stk. 3. En endelig administrativ afgørelse kan ikke indbringes for domstolene senere end 3 måneder efter, at afgørelsen er truffet. Har den endelige administrative instans afvist at behandle sagen, kan sagen ikke indbringes for domstolene senere end 3 måneder efter, at afvisningen er sket.«

§ 31. Sager om spørgsmål, som Landsskatteretten kan påkende, kan først indbringes for domstolene, når de er blevet påkendt eller afvist af Landsskatteretten. Er der forløbet mere end 6 måneder efter en sags indbringelse for Landsskatteretten, kan sagen dog indbringes for domstolene, selv om Landsskatteretten endnu ikke har påkendt den.

Stk. 2. Sager, som Landsskatteretten har påkendt, skal indbringes for domstolene senest 3 måneder efter kendelsens afsigelse.

Stk. 3. Sager, som Landsskatteretten har afvist, kan indbringes for domstolene senest den 1. maj i det 4. år efter udløbet af det pågældende indkomst- eller vurderingsår. Hvis den skattepligtiges indkomstår ikke er sammenfaldende med kalenderåret, regnes fristen fra udløbet af det kalenderår, som indkomståret træder i stedet for.

Stk. 4. Uanset fristen i stk. 3 kan sager, som er indbragt for Landsskatteretten senest den 1. maj i det 4. år efter udløbet af det pågældende indkomst- eller vurderingsår, men afvist af Landsskatteretten, indbringes for domstolene senest 3 måneder efter, at afvisning er sket.

Stk. 5. Uanset fristerne i stk. 3 og 4 skal sager, som Landsskatteretten har afvist, vedrørende efterprøvelse af passivposter efter boafgiftslovens § 13 a, der ikke vedrører værdiansættelsen efter boafgiftslovens § 12, beregning af passivposter efter kildeskattelovens § 33 D og værdiansættelse i gaveafgiftssager, indbringes for domstolene senest 1 år efter, at værdiansættelsen er foretaget, eller passivposten er beregnet eller efterprøvet.

16. § 33, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

§ 33. En sag, der indbringes for domstolene efter § 31 eller § 32, anlægges ved landsret som 1. instans. Det samme gælder indbringelse for domstolene af andre administrative afgørelser efter denne lov.

Stk. 2-3. ---

17. I § 33 A, stk. 1, 1. pkt., ophæves: »efter denne lov«, og efter »skatteankenævn« indsættes: », bortset fra klager som nævnt i § 55 B i kilde-skatteoven,«.

§ 33 A. Der ydes et tilskud til dækning af udgifter, som den skattepligtige har betalt for sagkyndig bistand m.v. ved klage efter denne lov til skatteankenævnet eller til Landsskatte-retten eller ved domstolsprøvelse af en sådan afgørelse. Tilskud ydes dog ikke vedrørende afgørelser om vurdering af fast ejendom.

Stk. 2. ---

18. I § 33 C, stk. 1, 1. pkt., ændres »44« til: »38«, og »indtil udgangen af kalenderåret 1997, og derefter 38 pct« udgår.

§ 33 C. For skattepligtige personer og dødsboer udgør tilskuddet 44 pct. af de tilskudsbe-rettigede udgifter indtil udgangen af kalender-året 1997 og derefter 38 pct. For andre skatte-pligtige udgør tilskuddet 34 pct.

Stk. 2. ---

19. I § 33 E, stk. 3, indsættes som 2. pkt.:

»Skattekontrollovens § 23 A om opkrævning og inddrivelse finder tilsvarende anvendelse.«

§ 33 E. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter vedtagelse inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning.

20. I § 38 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Skatteministeren kan på sit forret-ningsområde fastsætte regler om henstand i forbindelse med klage.«

§ 38. ---

§ 2

I lov om merværdiafgift (momsloven), jf. lov-bekendtgørelse nr. 634 af 23. juli 1997, foreta-ges følgende ændringer:

1. § 77, stk. 2, 3. pkt., ophæves.

2. § 77, stk. 3, ophæves.

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 3 og 4.

§ 77. ---

Stk. 2. Kan størrelsen af det afgiftsbeløb, som påhviler virksomheden, ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan de statslige told- og skattemyndigheder fore-tage en skønsmæssig ansættelse af afgiftstil-svaret. Tilsvarende gælder, hvis en virksom-hed har modtaget et for stort beløb som godt-gørelse, og størrelsen af det beløb, som virk-somheden derfor skal tilbagebetale, ikke kan opgøres på grundlag af virksomhedens regn-skaber. Afgørelsen skal indeholde oplysning om den i stk. 3 nævnte klageadgang.

Stk. 3. En afgørelse efter Stk. 2 kan af virk-somheden indbringes for det i § 79 omhandle-de nævn.

Stk. 4-5. ---

3. § 78 affattes således:

»§ 78. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myn-dighed.«

§ 78. Skatteministeren kan fastsætte be-stemmelser om adgangen til at klage over af-gørelser efter denne lov.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at afgø-relser, der er truffet af Told- og Skattestyrel-sen, ikke kan indbringes for højere admini-strativ myndighed, jf. dog § 79.

4. § 79 affattes således:

»§ 79. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om afgrænsning af afgiftspligtige personer efter kapitel 2.
- 2) Spørgsmål om der foreligger afgiftspligtige transaktioner efter kapitel 3.
- 3) Spørgsmål om stedet for afgiftspligtige transaktioner er her i landet efter kapitel 4.
- 4) Spørgsmål om afgiftsgrundlaget efter kapi-tel 6.

- 5) Spørgsmål om omfanget af afgiftsfritagelser efter kapitel 8.
- 6) Spørgsmål om fradrag efter kapitel 9.
- 7) Spørgsmål om forudsætningerne er opfyldt for at anvende de særlige bestemmelser for brugte varer, kunstgenstande, samlere objekter og antikviteter efter kapitel 17.
- 8) Spørgsmål om skønsmæssig ansættelse efter § 77, stk. 2.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitler 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.«

§ 79. Skatteministeren nedsætter et nævn bestående af 6 medlemmer, der skal repræsentere et alsidigt kendskab til administrations- og erhvervsforhold. Nævnets formand udpeges af skatteministeren.

Stk. 2. Ved behandling af sager af den i stk. 4, nr. 6, omhandlede art udvides nævnet med 3 medlemmer, hvoraf 1 skal være sagkyndigt vedrørende erhvervsforhold, og 2 skal være sagkyndige vedrørende amtskommunale og kommunale anliggender.

Stk. 3. Ved behandling af sager, der efter nævnets skøn kræver speciel branchemæssig, teknisk eller handelsmæssig indsigt, kan nævnet indkalde sagkyndige rådgivere.

Stk. 4. Nævnet har den endelige administrative afgørelse af

- 1) spørgsmål om omfanget af de varer og ydelser, der er fritaget for afgift efter § 13
- 2) spørgsmål om afgiftsgrundlaget efter § 27, stk. 1-4, og §§ 28-31
- 3) spørgsmål om omfanget af de i § 34, stk. 1, nr. 8, og § 36, stk. 1, nr. 4, omhandlede fritagelser
- 4) spørgsmål om omfanget af den § 34, stk. 1, nr. 14, omhandlede fritagelse. Sådanne spørgsmål indbringes direkte for nævnet, der træffer afgørelse som eneste administrative myndighed
- 5) spørgsmål om omfanget af fradragsretten efter § 37, § 38, stk. 1-3, § 39, § 40, § 41 og § 42, stk. 1, 2 og 3
- 6) spørgsmål om, hvad der er offentlig forsyningsvirksomhed efter § 3, stk. 2, nr. 2
- 7) klager over de af de statslige told- og skattemyndigheder i henhold til § 77, stk. 2, foretagne skønsmæssige ansættelser.

Stk. 5. De i stk. 4, nr. 1-3 og nr. 5-6, omhandlede spørgsmål kan, hvis de er af principiel karakter, og der må antages at være behov for en særlig hurtig afgørelse, indbringes direkte til

afgørelse af nævnet som eneste administrative instans. Har told- og skatteregionen truffet afgørelse vedrørende spørgsmål som nævnt i 1 pkt., kan sagen ligeledes indbringes direkte for nævnet. Nævnet afgør, om betingelserne for at indbringe sagen direkte for nævnet er opfyldt. Afgørelsen, der ikke skal begrundes, kan træffes på grundlag af de retlige og faktiske oplysninger, som er forelagt for nævnet af klageren eller af de statslige told- og skattemyndigheder.

Stk. 6. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i stk. 4, nr. 1-3, 5 og 6, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 4, nr. 7, nævnte skønsmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler derfor.

Stk. 7. Den, der har anmodet nævnet om en afgørelse, har efter anmodning adgang til mundtligt at fremstille sagen for nævnet.

Stk. 8. Nævnets forretningsorden, herunder regler om offentlighed af nævnets afgørelser, fastsættes af skatteministeren.

5. § 80 ophæves.

§ 80. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. En klagesag kan indbringes for den overordnede administrative instans, når der er forløbet mere end 3 måneder fra indbringelsen af klagen, selv om den underordnede instans ikke har truffet afgørelse i sagen.

Stk. 3. Sager om spørgsmål efter denne lov kan først indbringes for domstolene, når der foreligger en endelig administrativ afgørelse, eller den endelige administrative instans har afvist at behandle sagen. Er der forløbet mere end 6 måneder efter en sags indbringelse for den endelige administrative instans, kan sagen dog indbringes for domstolene, selv om den administrative instans endnu ikke har truffet afgørelse i sagen.

Stk. 4. Den endelige administrative afgørelse skal indbringes for domstolene senest 3 må-

neder efter, at der er truffet afgørelse, eller sagen er afvist.

Stk. 5. Sager, der indbringes for domstolene, anlægges ved landsret som 1. instans. Sagen anlægges ved den landsret, i hvis kreds virksomheden har hjemting ved sagens anlæg. Hvis virksomheden ikke har hjemting her i landet, anlægges sagen ved Østre Landsret. Retsplejelovens § 241 og § 245, stk. 1, finder dog tilsvarende anvendelse.

§ 3

I lov om afgift af affald og råstoffer, jf. lov-bekendtgørelse nr. 335 af 10. maj 1997, foretages følgende ændringer:

1. § 21, stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

§ 21. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Virksomheden kan indbringe en skønmæssig ansættelse efter *Stk. 2* for det efter merværdiafgiftslovens § 79 nedsatte nævn.

Stk. 4. ---

2. § 32 affattes således:

»§ 32. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

§ 32. Det efter § 79 i merværdiafgiftsloven nedsatte nævn har den endelige administrative afgørelse i følgende tilfælde:

- 1) Spørgsmål om afgiftspligt efter kapitel 1 og 2.
- 2) Spørgsmål om den afgiftspligtige vægt efter § 10.
- 3) Spørgsmål om virksomheders registreringspligt efter kapitel 2.
- 4) Klager over skønmæssige ansættelser efter § 21.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet, finder tilsvarende anvendelse på de i stk. 1, nr. 1-3, omhandlede spørgsmål.

Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i *Stk. 1*, nr. 1-3, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1, nr. 4, nævnte skønmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.

3. § 32 a affattes således:

»§ 32 a. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om afgiftspligt efter kapitel 1 og 2.
- 2) Spørgsmål om opgørelse af den afgiftspligtige mængde efter § 1, stk. 2, § 2, stk. 2, og § 5.
- 3) Spørgsmål om omfanget af afgiftsfritagelser og afgiftsgodtgørelser efter §§ 6 og 7.
- 4) Spørgsmål om den afgiftspligtige vægt efter §§ 10 og 12.
- 5) Spørgsmål om virksomheders registreringspligt efter kapitel 2.
- 6) Spørgsmål om skønmæssig ansættelse efter § 21.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitler 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.«

§ 32 a. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelse om adgangen til at klage over afgørelser efter denne lov.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at afgørelser, der er truffet af Told- og Skattestyrelsen, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed, jf. dog § 32.

4. § 32 b ophæves.

§ 32 b. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.

§ 4

I lov om afgift ved overdragelse af aktier

Bilag til f. t. l. vedr. forskellige skatte- og afgiftslove

m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 718 af 1. august 1994, som ændret ved § 42 i lov nr. 1071 af 20. december 1995, foretages følgende ændringer:

1. I § 7, stk. 1, ændres »direktoratet har brug for til« til: »som er nødvendige for«.

§ 7. Told- og Skattestyrelsen kan pålægge en indbetalingspligtig efter § 5, stk. 1-3, den, der erhverver aktier m.v. af en i udlandet hjemmehørende part, eller den, der hæfter efter § 5, stk. 4, inden en nærmere angiven frist at give de oplysninger, som Told- og Skattestyrelsen har brug for til at fastslå, om afgiftspligt er indtrådt, eller for at beregne afgiften.

Stk. 2. ---

2. § 8, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Landsskatteretten påkender klager over Told- og Skattestyrelsens afgørelser efter stk. 1 og 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitler 3 og 3 A finder anvendelse.«

§ 8. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Told- og Skattestyrelsens afgørelser kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed.

3. § 9, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 9. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.

4. § 12 A affattes således:

»§ 12 A. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

§ 12 A. Skatteministeren kan bemyndige de statslige eller kommunale skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Mini-

steren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

§ 5

I lov om afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 816 af 12. september 1996, foretages følgende ændringer:

1. § 9, stk. 2, 2. pkt., ophæves.

2. § 9, stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

§ 9. ---

Stk. 2. Kan størrelsen af det afgiftsbeløb, som påhviler selskabet eller repræsentanten, ikke opgøres på grundlag af selskabets eller repræsentantens regnskaber, kan de statslige told- og skattemyndigheder foretage en skønsmæssig ansættelse af afgiftsbeløbet. Afgørelsen skal indeholde oplysning om den i stk. 3 nævnte klageadgang.

Stk. 3. En afgørelse efter stk. 2 kan af selskabet eller repræsentanten indbringes for det i merværdiafgiftslovens § 79 omhandlede nævn.

Stk. 4. ---

3. § 10, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 10. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.

4. § 12 affattes således:

»§ 12. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

§ 12. Det nævn, der er nedsat efter merværdiafgiftslovens § 79, har den endelige administrative afgørelse af

- 1) spørgsmål om afgiftspligtens omfang,
- 2) spørgsmål om, hvilket beløb afgiften skal beregnes af,
- 3) klager over skønsmæssige ansættelser efter § 9, stk. 2.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet, finder tilsvarende anvendelse på de i Stk. 1, nr. 1 og 2, omhandlede spørgsmål.

Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1, nr. 3, nævnte skønsmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.

5. § 12 a affattes således:

»§ 12 a. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om afgiftspligtens omfang.
- 2) Spørgsmål om hvilket beløb afgiften skal beregnes af.
- 3) Spørgsmål om skønsmæssig ansættelse efter § 9, stk. 2.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitel 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.«

§ 12 a. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.

6. § 13 a ophæves.

§ 13 a. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om adgangen til at klage over afgørelser efter denne lov.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at afgørelser, der er truffet af Told- og Skattestyrelsen, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed, jf. dog § 12.

§ 6

I lov om arbejdsmarkedsfonde, jf. lovbestemt kendtgørelse nr. 744 af 21. september 1997, som ændret ved § 12 i lov nr. 803 af 24. oktober 1997, foretages følgende ændringer:

1. I § 15, stk. 2, 2. pkt., ændres »§§ 16, 17 og 17 A« til: »§ 16«.

§ 15. ---

Stk. 2. For bidragspligtige efter § 7, stk. 1 og 3, finder skattestyrelseslovens § 4, stk. 1, og § 35, stk. 1, tilsvarende anvendelse for begæring om genoptagelse, henholdsvis de statslige told- og skattemyndigheders afsendelse af varsel om forhøjelse af en bidragsopgørelse. Afgørelser efter 1. pkt. kan påklages efter reglerne i §§ 16, 17 og 17 A. En ændring af en bidragsopgørelse som nævnt i 1 pkt. kan, uanset fristreglerne i skattestyrelseslovens §§ 4 og 35, lægges til grund ved en konsekvensændring af den bidragspligtiges skattepligtige indkomst. Hvis ændringen af bidragsopgørelsen påklages, kan ændringen i den skattepligtige indkomst efter anmodning fra den bidragspligtige afvente udfaldet af den administrative klage.

Stk. 3-7. ---

2. § 16 affattes således:

»§ 16. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

Stk. 2. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans om bidragspligt og bidragsgrundlag efter §§ 7-10 samt om indeholdelsespligter efter denne lov. Reglerne i kapitel 3 og 3 A i skattestyrelsesloven finder anvendelse.«

§ 16. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om adgangen til at klage over afgørelser efter denne lov.

Stk. 2. Skatteministeren kan bestemme, at afgørelser, der er truffet af Told- og Skattestyrelsen, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte regler om, at afgørelser efter § 7, stk. 4 og 5, træffes af Direktoratet for Social Sikring og Bistand, hvis afgørelser kan indbringes for det i § 17 omhandlede nævn.

3. § 17 og § 17 A ophæves.

§ 17. Skatteministeren nedsætter et nævn bestående af 5 medlemmer. Nævnets formand skal opfylde de almindelige betingelser for at blive udnævnt til dommer. Et medlem udpeges af skatteministeren, et medlem udpeges af socialministeren, et medlem udpeges af arbejdsministeren, og et medlem udpeges af finansministeren. Skatteministeren beskikker formanden. Medlemmerne beskikkes og udpeges for 3 år ad gangen.

Stk. 2. Nævnet har, jf. dog stk. 7, den endelige administrative afgørelse af

- a) spørgsmål om bidragspligt efter § 7,
- b) spørgsmål om bidragsgrundlag efter §§ 8 og 9.

Stk. 3. Nævnet fastsætter selv sin forretningsorden.

Stk. 4. Der betales et gebyr på 300 kr. for nævnets behandling af klager. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om gebyret.

Stk. 5. Får klageren helt eller delvis medhold, tilbagebetales gebyret.

Stk. 6. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders eller Direktoratet for Social Sikring og Bistands afgørelser af de i stk. 2 nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.

Stk. 7. Klager over spørgsmål i henhold til § 7, stk. 1, litra c, og stk. 3, sker efter reglerne i skattestyrelseslovens kapitel 3. Skattestyrelseslovens § 25, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse for klager efter 1. pkt.

§ 17 A. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af bidrag i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders eller Direktoratet for Social Sikring og Bistands afgørelser,

herunder regler om, at bevilget henstand med skattebetaling efter kildeskattelovens § 73 E tilsvarende giver henstand med betaling af arbejdsmarkedsbidrag og eventuelle renter, når den påklagede afgørelse over skatteansættelsen har betydning for bidragsgrundlaget.

Stk. 2. En klagesag kan indbringes for den overordnede administrative instans, når der er forløbet mere end 3 måneder fra indbringelsen af klagen, selv om den underordnede instans ikke har truffet afgørelse i sagen.

Stk. 3. Sager om spørgsmål efter denne lov kan først indbringes for domstolene, når der foreligger en endelig administrativ afgørelse eller den endelige administrative instans har afvist at behandle sagen. Er der forløbet mere end 6 måneder efter en sags indbringelse for den endelige administrative instans, kan sagen dog indbringes for domstolene, selv om den administrative instans endnu ikke har truffet afgørelse i sagen.

Stk. 4. Den endelige administrative afgørelse skal indbringes for domstolene senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse eller sagen er afvist.

Stk. 5. Sager, der indbringes for domstolene, anlægges ved landsret som 1. instans. Sagen anlægges ved den landsret, i hvis kreds klageren har hjemting ved sagens anlæg. Hvis klageren ikke har hjemting her i landet, anlægges sagen ved Østre Landsret. Retsplejelovens § 241 og § 245, stk. 1, finder dog tilsvarende anvendelse.

4. § 18, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 18. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Er en lovovertrædelse begået af et aktieselskab, andelselskab eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar. Er overtrædelsen begået af en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

Stk. 4-5. ---

5. I § 20 indsættes som *stk. 4:*

»*Stk. 4.* Kildeskattelovens § 79 A om op-

krævning og inddrivelse finder tilsvarende anvendelse.«

§ 20. ---

Stk. 2-3. ---

§ 7

I lov nr. 416 af 14. juni 1995 om afgift af bekæmpelsesmidler foretages følgende ændringer:

1. § 22, stk. 2, 2. pkt., og Stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

§ 22. ---

Stk. 2. Kan størrelsen af det afgiftsbeløb, som påhviler virksomheden, ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan de statslige told- og skattemyndigheder foretage en skønsmæssig ansættelse af afgiftstilsvaret. Afgørelsen skal indeholde oplysning om den i Stk. 3 nævnte klageadgang.

Stk. 3. Virksomheden kan indbringe ansættelsen for det efter § 79 i merværdiafgiftsloven nedsatte nævn.

Stk. 4. ---

2. § 33 affattes således:

»§ 33. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

§ 33. Det efter § 79 i merværdiafgiftsloven nedsatte nævn har den endelige administrative afgørelse af:

- 1) Spørgsmål om varers afgiftspligt.
- 2) Spørgsmål om den afgiftspligtige værdi.
- 3) Klager over de statslige told- og skattemyndigheders skønsmæssige ansættelser efter § 22, stk. 2.
- 4) Klager over den af de statslige told- og skattemyndigheder fastsatte værdi, jf. § 8, stk. 1.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet, finder tilsvarende anvendelse på de i stk. 1, nr. 1 og 2, omhandlede spørgsmål.

Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i stk. 1, nr. 1, 2 og 4, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1, nr. 3, nævnte skønsmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.

Stk. 4. Spørgsmål om godkendelse af en vares godkendelsespligt eller anvendelsesområde kan ikke indbringes for nævnet.

3. § 34 affattes således:

»§ 34. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om varers afgiftspligt.
- 2) Spørgsmål om den afgiftspligtige værdi, herunder den af de statslige told- og skattemyndigheder fastsatte værdi efter § 8, stk. 1.
- 3) Spørgsmål om opgørelsen af den afgiftspligtige omsætning.
- 4) Spørgsmål om omfanget af afgiftsfritagelser og afgiftsgodtgørelser efter §§ 14-16.
- 5) Spørgsmål om skønsmæssig ansættelse efter § 22, stk. 2.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitler 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.«

§ 34. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om adgangen til at klage over afgørelser efter denne lov.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at afgørelser, der er truffet af Told- og Skattestyrelsen, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed, jf. dog § 33.

4. § 36 ophæves.

§ 36. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.

5. § 40, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 40. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar. Er overtrædelserne begået af en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

§ 8

I lov om afgift af dødsboer og gaver (boafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 642 af 2. august 1997, foretages følgende ændringer:

1. § 35, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Landsskatteretten påkender klager over afgørelser i 1. instans om en ændret gaveafgiftsberegning. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitel 3 og 3 A finder anvendelse. Klageberettiget er såvel gavegiver som gavemodtager.«

2. § 35, stk. 4, ophæves.

Stk. 5 bliver herefter stk. 4.

§ 35. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Gavemodtager eller gavegiver kan inden 4 uger efter, at de har modtaget en ændret afgiftsberegning fra told- og skatteregionen, klage over denne til Told- og Skattestyrelsen.

Stk. 4. Told- og Skattestyrelsens afgørelse efter stk. 3 kan indbringes for domstolene inden 3 måneder efter, at gavemodtager eller gavegiver har modtaget afgørelsen.

Stk. 5. ---

§ 9

I lov om afgift af visse chlorfluorcarboner og haloner (CFC-afgift), jf. lovbekendtgørelse nr. 622 af 30. juni 1994, som ændret ved § 6 i lov nr.

1223 af 27. december 1996, foretages følgende ændringer:

1. § 13, stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter Stk. 3.

§ 13. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Virksomheden kan indbringe ansættelsen for det i § 16 omhandlede nævn.

Stk. 4. ---

2. § 16 affattes således:

»§ 16. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

§ 16. Det efter § 79 i merværdiafgiftsloven nedsatte nævn har den endelige administrative afgørelse af:

- 1) Spørgsmål om afgiftspligt efter § 1 og § 3.
- 2) Klager over skønsmæssige ansættelser efter § 13, stk. 2.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet, finder tilsvarende anvendelse på de i Stk. 1, nr. 1, omhandlede spørgsmål.

Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i Stk. 1, nr. 1, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1, nr. 2, nævnte skønsmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.

3. § 16 b affattes således:

»§ 16 b. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om afgiftspligt.
- 2) Spørgsmål om opgørelse af den afgiftspligtige vægt.

- 3) Spørgsmål om omfanget af afgiftsgodtgørelse efter § 7.
 4) Spørgsmål om skønsmæssig ansættelse efter § 13, stk. 2.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitler 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.«

§ 16 b. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om adgangen til at klage over afgørelser efter denne lov.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at afgørelser, der er truffet af Told- og Skattestyrelsen, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed, jf. dog § 16.

4. § 16 c ophæves.

§ 16 c. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.

5. § 17, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 17. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.

§ 10

I lov om afgift af chokolade- og sukkervarer m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 616 af 30. juni 1994, foretages følgende ændringer:

1. § 18, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

§ 18. ---

Stk. 2. Kan størrelsen af det afgiftsbeløb, som påhviler virksomheden, ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan de statslige told- og skattemyndigheder fore-

tage en skønsmæssig ansættelse af afgiftstilsvaret. Afgørelsen skal indeholde oplysning om den i stk. 3 nævnte klageadgang.

Stk. 3. Virksomheden kan indbringe ansættelsen for det efter § 79 i merværdiafgiftsloven nedsatte nævn.

Stk. 4. ---

2. § 22, stk. 6, 2. pkt., stk. 7, 3. pkt., og stk. 8, ophæves.

Stk. 9 bliver herefter stk. 8.

§ 22. ---

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. I tilfælde af urigtig angivelse beregnes afgiften på grundlag af en af de statslige told- og skattemyndigheder foretaget fastsættelse af vægten af de afgiftspligtige bestanddele. Denne fastsættelse skal indeholde oplysning om den i stk. 8 nævnte klageadgang.

Stk. 7. Fremlægges fabrikanterklæring ikke, beregnes afgiften på grundlag af et indhold af afgiftspligtige bestanddele på 50 pct. af varens vægt og med anvendelse af satsen for den højst beskattede af de i varen indeholdte afgiftspligtige bestanddele. Skønner de statslige told- og skattemyndigheder, at dækningsafgiften, beregnet på grundlag af varens virkelige indhold af afgiftspligtige bestanddele, ville udgøre et højere beløb end det herved udfundne, beregnes afgiften dog på grundlag af en af de statslige told- og skattemyndigheder foretaget fastsættelse af vægten af de afgiftspligtige bestanddele. Denne fastsættelse skal indeholde oplysning om den i stk. 8 nævnte klageadgang.

Stk. 8. Varemottageren kan indbringe en afgørelse efter Stk. 6 og 7 for det efter § 79 i merværdiafgiftsloven nedsatte nævn.

Stk. 9. ---

3. § 26, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 26. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.

4. § 28 affattes således:

»§ 28. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

§ 28. Det efter § 79 i merværdiafgiftsloven nedsatte nævn har den endelige administrative afgørelse af:

1. Spørgsmål om varers afgiftspligt.
2. Spørgsmål om, hvilken afgiftssats en afgiftspligtig vare henhører under.
3. Spørgsmål om den afgiftspligtige vægt.
4. Klager over de af de statslige told- og skattemyndigheder efter § 18 foretagne skønsmæssige ansættelser.
5. Klager over fastsættelse af vægten af en vares dækningsafgiftspligtige bestanddele, jf. § 22.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet, finder tilsvarende anvendelse på de iStk. 1, nr. 1-3 og 5, omhandlede spørgsmål.

Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de iStk. 1, nr. 1-3, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1, nr. 4 og 5, nævnte skønsmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.

5. § 28 a affattes således:

»§ 28 a. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om varers afgiftspligt.
- 2) Spørgsmål om den afgiftspligtige vægt, jf. § 2, stk. 2, og §§ 6-8.
- 4) Spørgsmål om omfanget af afgiftsgodtgørelser og afgiftsfrigørelser efter § 9, § 11, § 20, § 21 og § 22, stk. 8.
- 5) Spørgsmål om skønsmæssig ansættelse efter § 18.

- 6) Spørgsmål om fastsættelse af vægten af en vares dækningsafgiftspligtige bestanddele efter § 22.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitler 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.«

§ 28 a. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om adgangen til at klage over afgørelser efter denne lov.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at afgørelser, der er truffet af Told- og Skattestyrelsen, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed, jf. dog § 28.

6. § 28 c ophæves.

§ 28 c. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.

§ 11

I lov om afgift af visse detailsalgspakninger og visse poser af papir eller plast m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 623 af 30. juni 1994, foretages følgende ændringer:

1. § 14, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

§ 14. ---

Stk. 2. Kan størrelsen af det afgiftsbeløb, som påhviler virksomheden, ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan de statslige told- og skattemyndigheder foretage en skønsmæssig ansættelse af afgiftstilsvaret. Afgørelsen skal indeholde oplysning om den i stk. 3 nævnte klageadgang.

Stk. 3. Virksomheden kan indbringe ansættelsen for det efter § 79 i merværdiafgiftsloven nedsatte nævn.

Stk. 4. ---

2. § 18, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 18. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.

3. § 21 affattes således:

»§ 21. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

§ 21. Det efter § 79 i merværdiafgiftsloven nedsatte nævn har den endelige administrative afgørelse af:

1. Spørgsmål om varers afgiftspligt.
2. Klager over de af de statslige told- og skattemyndigheder efter § 14 foretagne skønsmæssige ansættelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet, finder tilsvarende anvendelse på de i stk. 1, nr. 1, omhandlede spørgsmål.

Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i stk. 1, nr. 1, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1, nr. 2, nævnte skønsmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.

4. § 21 b affattes således:

»§ 21 b. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om varers afgiftspligt.
- 2) Spørgsmål om opgørelse af den afgiftspligtige mængde.
- 3) Spørgsmål om omfanget af afgiftsgodtgørelser og afgiftsfritagelser efter §§ 6 og 8.
- 4) Spørgsmål om skønsmæssig ansættelse efter § 14.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitler 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.«

§ 21 b. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om adgangen til at klage over afgørelser efter denne lov.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at afgørelser, der er truffet af Told- og Skattestyrelsen, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed, jf. dog § 21.

5. § 21 c ophæves.

§ 21 c. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.

§ 12

I lov om vurdering af landets faste ejendomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 810 af 10. september 1996, foretages følgende ændringer:

1. § 46 affattes således:

»§ 46. Landsskatteretten påkender klager over:

- 1) Skyldråds afgørelser efter § 35, stk. 1, litra b.
- 2) De statslige told- og skattemyndigheders vurderinger efter bemyndigelse efter § 17, stk. 3, 1. pkt., i skattestyrelsesloven.
- 3) Ligningsrådets vurderinger efter § 19, stk. 1, i skattestyrelsesloven.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelsesloven kapitel 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.

Stk. 3. Udover ejeren af den faste ejendom kan klage indgives af de i § 42, stk. 1, 2.-5. pkt., nævnte.

Stk. 4. Er en vurdering af en fast ejendom påklaget, kan den centrale told- og skatteforvaltning indbringe andre vurderinger vedrørende ejendommen for Landsskatteretten, der påkender disse vurderinger i forbindelse med klagen.«

§ 46. Med hensyn til klage til Landsskatteretten over skyldrådets afgørelser og angående Ligningsrådets revision af ansættelserne

m.v. henvises til skattestyrelsesloven. I tilfælde, hvor en vurdering er begæret af en anden end ejeren, har såvel ejeren som den, der har begæret vurderingen, adgang til klage til Landsskatteretten; i de i § 8, stk. 3, 3. punktum, omhandlede tilfælde kan hver af parterne i salget påklage ansættelsen m.v.

§ 13

I lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 885 af 3. oktober 1996, som bl.a. ændret ved § 4 i lov nr. 444 af 10. juni 1997 og senest ved lov nr. 445 af 10. juni 1997, foretages følgende ændringer:

1. § 11, stk. 2, 2. pkt., ophæves.

§ 11. ---

Stk. 2. Tilbagebetaling kan dog ikke finde sted for så vidt angår afsætning af de i bilaget til nærværende lov nævnte ydelser. Spørgsmål om afgrænsningen af disse ydelser afgøres af det i merværdiafgiftslovens § 79 omhandlede nævn.

Stk. 3-14. ---

2. § 14, stk. 2, 3. pkt., og Stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

§ 14. ---

Stk. 2. Kan størrelsen af det afgiftsbeløb, som påhviler virksomheden, ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan de statslige told- og skattemyndigheder foretage en skønsmæssig ansættelse af afgiftsbeløbet. Tilsvarende gælder, hvis en virksomhed har modtaget for stort beløb i tilbagebetaling, og størrelsen af det beløb, som virksomheden derfor skal indbetale, ikke kan opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber. Afgørelsen skal indeholde oplysning om den i Stk. 3 nævnte klageadgang.

Stk. 3. En afgørelse efter stk. 2 kan af virksomheden indbringes for det i merværdiafgiftslovens § 79 omhandlede nævn.

Stk. 4. ---

3. § 17 a ophæves.

§ 17 a. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om adgangen til at klage over afgørelser efter denne lov.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at afgørelser, der er truffet af Told og Skattestyrelsen, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed, jf. dog § 14, stk. 3.

4. § 17 c affattes således:

»§ 17 c. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

§ 17 c. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet, finder tilsvarende anvendelse på de i § 11, stk. 2, omhandlede spørgsmål.

Stk. 2. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i § 11, stk. 2, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i § 14, stk. 3, nævnte skønsmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.

5. § 17 d affattes således:

»§ 17 d. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om afgiftspligtens omfang, jf. §§ 1 og 2.
- 2) Spørgsmål om opgørelsen af den afgiftspligtige mængde efter §§ 5 og 6.
- 3) Spørgsmål om omfanget af afgiftsgodtgørelser og afgiftsfrigørelser efter §§ 11 og 11 b.
- 4) Spørgsmål om skønsmæssig ansættelse efter § 14, stk. 2.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitler 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1. «

§ 17 d. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. fin-

der tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.

§ 14

I lov om afgift af visse flyrejser, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 619 af 30. juni 1994, som ændret ved lov nr. 449 af 10. juni 1997, foretages følgende ændringer:

1. § 8, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

§ 8. ---

Stk. 2. Kan størrelsen af det afgiftsbeløb, som påhviler virksomheden, ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan de statslige told- og skattemyndigheder foretage en skønsmæssig ansættelse af afgiftstilsvaret. Afgørelsen skal indeholde oplysning om den iStk. 3 nævnte klageadgang.

Stk. 3. En afgørelse efter stk. 2 kan af virksomheden indbringes for det i merværdiafgiftslovens § 79 omhandlede nævn. Begæring om indbringelse for nævnet skal være fremsat over for de statslige told- og skattemyndigheder senest 4 uger efter, at virksomheden er gjort bekendt med ansættelsen.

Stk. 4. ---

2. § 14 affattes således:

»§ 14. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

§ 14. Det efter merværdiafgiftslovens § 79 nedsatte nævn har den endelige administrative afgørelse af:

- 1) Spørgsmål om, hvilket antal passagerer afgiften skal svares af.
- 2) Klager over de af de statslige told- og skattemyndigheder i henhold til § 8, stk. 2, foretagne skønsmæssige ansættelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet, finder tilsvarende anvendelse på de iStk. 1, nr. 1, omhandlede spørgsmål.

Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheds afgørelser af de i stk. 1, nr. 1, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1, nr. 2, nævnte skønsmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler derfor.

3. § 15 affattes således:

»§ 15. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheds afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om, hvilket antal passagerer afgiften skal svares af.
- 2) Spørgsmål om omfanget af afgiftsfritagelsen efter § 2, stk. 3.
- 3) Spørgsmål om skønsmæssig ansættelse efter § 8, stk. 2.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitel 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.«

§ 15. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om adgangen til at klage over afgørelser efter denne lov.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at afgørelser, der er truffet af Told- og Skattestyrelsen, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed, jf. dog § 14.

4. § 16 a ophæves.

§ 16 a. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheds afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.

§ 15

I lov om forskellige forbrugsafgifter, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 748 af 7. august 1996, som ændret ved § 11 i lov nr. 1223 af 27. december 1996, foretages følgende ændringer:

1. § 18, stk. 2, ophæves.

§ 18. ---

Stk. 2. Virksomheden kan indbringe ansættelsen for det efter § 79 i merværdiafgiftsloven nedsatte nævn.

2. § 19 affattes således:

»§ 19. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

§ 19. Det er efter § 79 i merværdiafgiftsloven nedsatte nævn har den endelige administrative afgørelse af:

- 1) Spørgsmål om varers afgiftspligt.
- 2) Klager over de skønsmæssige ansættelser, jf. § 18, stk. 2.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet, finder tilsvarende anvendelse på de i stk. 1, nr. 1, omhandlede spørgsmål.

Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i stk. 1, nr. 1, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1, nr. 2, nævnte skønsmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.

3. § 19 a affattes således:

»§ 19 a. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om varers afgiftspligt.
- 2) Spørgsmål om den afgiftspligtige vægt efter §§ 11 og 11 a.
- 3) Spørgsmål om omfanget af afgiftsgodtgørelser og afgiftsfritagelser efter § 24.
- 4) Spørgsmål om skønsmæssig ansættelse efter § 18.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitel 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.«

§ 19 a. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om adgangen til at klage over afgørelser efter denne lov.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at afgørelser, der er truffet af Told- og Skattestyrelsen, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed, jf. dog § 19.

4. § 19 c ophæves.

§ 19 c. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.

5. § 22, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 22. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.

§ 16

I lov om afgift af naturgas og bygas, jf. lov-bekendtgørelse nr. 887 af 3. oktober 1996, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 450 af 10. juni 1997, foretages følgende ændringer:

1. § 18, stk. 2, 3. pkt., og stk. 3, ophæves.

§ 18. ---

Stk. 2. Kan størrelsen af det afgiftsbeløb, som påhviler virksomheden, ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan de statslige told- og skattemyndigheder foretage en skønsmæssig ansættelse af afgiftsbeløbet. Tilsvarende gælder, hvis en virksomhed har modtaget et for stort beløb i tilbagebetaling, og størrelsen af det beløb, som virksomheden derfor skal indbetale, ikke kan opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber. Afgørelsen skal indeholde oplysning om den i stk. 3 nævnte klageadgang.

Stk. 3. En afgørelse efter stk. 2 kan af virksomheden indbringes for det i merværdiafgiftslovens § 79 omhandlede nævn.

2. § 23 affattes således:

»§ 23. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

§ 23. Det efter § 79 i merværdiafgiftsloven nedsatte nævn har den endelige administrativ afgørelse af

- 1) spørgsmål om afgiftspligt efter § 1 og
- 2) klager over de af de statslige told- og skattemyndigheder efter § 18, stk. 2, truffene afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet, finder tilsvarende anvendelse på de i stk. 1, nr. 1, omhandlede spørgsmål.

Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i stk. 1, nr. 1, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1, nr. 2, nævnte skønsmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.

3. § 24 affattes således:

»§ 24. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om afgiftspligt.
- 2) Spørgsmål om opgørelse af den afgiftspligtige mængde.
- 3) Spørgsmål om omfanget af afgiftsfrigørelser og afgiftsgodtgørelser efter § 8, stk. 1 og 2, § 9, stk. 1, § 10 og § 13, stk. 2.
- 4) Spørgsmål om skønsmæssig ansættelse efter § 18, stk. 2.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitler 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.«

§ 24. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om adgangen til at klage over afgørelser efter denne lov.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at afgørelser, der er truffet af Told- og Skattestyrelsen, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed, jf. dog § 23.

4. § 26 ophæves.

§ 26. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.

§ 17

I lov om opkrævning af indkomstskat for personer m.v. (kildeskatteloven), jf. lovbetændtgørelse nr. 614 af 10. juli 1997, foretages følgende ændringer:

1. § 73 E ophæves.

§ 73 E. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand i forbindelse med klage over skatteansættelser.

2. Efter § 86 indsættes:

»§ 87. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans om indeholdelsespligter efter denne lov. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitel 3 og 3 A finder anvendelse.«

§ 18

I lov om afgift af konsum-is, jf. lovbetændtgørelse nr. 672 af 13. juli 1994, foretages følgende ændringer:

1. § 8, stk. 2, ophæves.

§ 8. ---

Stk. 2. Virksomheden kan indbringe ansættelsen for det efter § 79 i merværdiafgiftsloven nedsatte nævn.

2. § 9 affattes således:

»§ 9. Skatteministeren kan bemyndige de

statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

§ 9. Det efter § 79 i merværdiafgiftsloven nedsatte nævn har den endelige administrative afgørelse af:

- 1) Spørgsmål om varers afgiftspligt.
- 2) Klager over foretagne skønmæssige ansættelser, jf. § 8, stk. 2.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet, finder tilsvarende anvendelse på de i Stk. 1, nr. 1, omhandlede spørgsmål.

Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i stk. 1, nr. 1, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1, nr. 2, nævnte skønmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.

3. § 9 a affattes således:

»§ 9 a. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om varers afgiftspligt.
- 2) Spørgsmål om omfanget af afgiftsfritagelser efter § 1, stk. 5 og 6.
- 3) Spørgsmål om opgørelsen af den afgiftspligtige mængde.
- 4) Spørgsmål om skønmæssig ansættelse efter § 8.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitler 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.«

§ 9 a. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om adgangen til at klage over afgørelser efter denne lov.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at afgørelser, der er truffet af Told- og Skattestyrelsen, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed, jf. dog § 9.

4. § 9 c ophæves.

§ 9 c. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.

5. § 10, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 10. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.

§ 19

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 886 af 3. oktober 1996, som ændret ved § 2 i lov nr. 444 af 10. juni 1997, foretages følgende ændringer:

1. § 16, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

§ 16. ---

Stk. 2. Kan størrelsen af det afgiftsbeløb, som påhviler virksomheden, ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan de statslige told- og skattemyndigheder foretage en skønmæssig ansættelse af afgiftstilsvaret. Afgørelsen skal indeholde oplysning om den i stk. 3 nævnte klageadgang.

Stk. 3. Afgørelser efter Stk. 2 kan af virksomheden indbringes for det i § 22 omhandlede nævn.

Stk. 4. ---

2. § 22 affattes således:

»§ 22. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke

kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

3. Efter § 22 indsættes:

»§ 22 a. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om varers afgiftspligt.
- 2) Spørgsmål om opgørelse af den afgiftspligtige mængde.
- 3) Spørgsmål om omfanget af afgiftsfritagelser og afgiftsgodtgørelser efter §§ 7 og 8.
- 4) Spørgsmål om skønsmæssig ansættelse efter § 10, stk. 6, og § 16, stk. 2.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitler 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.«

§ 22. Det efter § 79 i merværdiafgiftsloven nedsatte nævn har den endelige administrative afgørelse af:

- 1) Spørgsmål om varers afgiftspligt efter § 1.
- 2) Klager over de af de statslige told- og skattemyndigheder efter § 16, stk. 2, truffne afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes for nævnet, finder tilsvarende anvendelse på de i stk. 1, nr. 1, omhandlede spørgsmål.

Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige myndigheders afgørelser af de i stk. 1, nr. 1, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1, nr. 2, nævnte skønsmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.

4. §§ 25 a og 25 c ophæves.

§ 25 a. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om adgangen til at klage over afgørelser efter denne lov.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at afgørelser, der er truffet af Told- og Skattestyrelsen, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed, jf. dog § 22.

§ 25 c. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af af-

gift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.

§ 20

I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 856 af 24. september 1996, som ændret senest ved § 6 i lov nr. 444 af 10. juni 1997, foretages følgende ændringer:

1. § 17 affattes således:

»§ 17. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

2. Efter § 17 indsættes:

»§ 17 a. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om opgørelse af den afgiftspligtige mængde.
- 2) Spørgsmål om omfanget af afgiftsgodtgørelser og afgiftsfritagelser efter §§ 7-9.
- 3) Spørgsmål om skønsmæssig ansættelse efter § 13, stk. 3, og § 19, stk. 2.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitler 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.«

§ 17. Det efter § 79 i merværdiafgiftsloven nedsatte nævn har den endelige administrative afgørelse af klager over de af de statslige told- og skattemyndigheder foretagne skønsmæssige ansættelser efter § 13, stk. 3, og § 19, stk. 2.

Stk. 2. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i Stk. 1 nævnte skønsmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristen, hvis særlige forhold taler herfor.

3. § 19, stk. 2, 3. pkt., § 21 og § 22 a ophæves.

§ 19. ---

Stk. 2. Såfremt en virksomhed har fået udbetalt for meget i godtgørelse efter §§ 8-10, afkræves den for meget udbetalte godtgørelse til betaling senest 14 dage efter påkrav. Kan størrelsen af den for meget udbetalte godtgørelse ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan de statslige told- og skattemyndigheder foretage en skønsmæssig ansættelse af beløbet efter bestemmelserne i § 29, stk. 1, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 14, stk. 2, i lov om afgift af elektricitet eller § 18, stk. 2, i lov om afgift af naturgas og bygas. Afgørelsen skal indeholde oplysninger om klageadgang efter § 17.

Stk. 3-4. ---

§ 21. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om adgangen til at klage over afgørelser efter denne lov.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at afgørelser, der er truffet af Told- og Skattestyrelsen, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed, jf. dog § 17.

§ 22 a. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.

§ 21

I lov om påligning af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 869 af 15. november 1995, som ændret bl.a. ved § 13 i lov nr. 1219 af 27. december 1996, § 2 i lov nr. 238 af 2. april 1997 og senest ved § 8 i lov nr. 808 af 29. oktober 1997, foretages følgende ændringer:

1. I § 7 Q, *stk. 2*, indsættes som 2. pkt.:

»I øvrigt kan udgifter, hvortil der kan ydes tilskud efter kapitel 3 A i skattestyrelsesloven, ikke fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.«

§ 7 Q. ---

Stk. 2. Udgifter til bistand i skattesager kan ikke fradrages ved indkomstopgørelsen.

2. § 14 D, *stk. 1-2*, ophæves og i stedet indsættes:

»§ 14 D. De statslige told- og skattemyndigheder fører tilsyn med afgiftsberegningen efter § 14 C.

Stk. 2. En afgiftsberegning efter § 14 C kan senest 3 måneder fra modtagelsen af afgørelsen påklages til de statslige told- og skattemyndigheder.

Stk. 3. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans efter stk. 1 og 2. Reglerne i skattestyrelsesloven kapitel 3 og 3 A finder anvendelse.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

§ 14 D. Den afgiftspligtige kan senest 1 måned efter, at den pågældende har fået underretning om afgiftens indeholdelse, forlange afgiftsberegningen efterprøvet af skatteankenævnet i den kommune, hvor den afgiftspligtige havde bopæl på tidspunktet for afgiftspligtens indtræden. Hvis den afgiftspligtige ikke på dette tidspunkt havde bopæl her i landet, skal klagen rettes til skatteankenævnet i den kommune, hvor det institut, der er nævnt i § 14 C, stk. 3, har forretningssted. Er udbetalingen sket til et dødsbo, kan boet forlange afgiftsberegningen efterprøvet af skatteankenævnet i den kommune, hvor afdøde havde bopæl ved sin død, eller, hvis afdøde ikke havde bopæl her i landet, af skatteankenævnet i den kommune, hvor det institut, der er nævnt i § 14 C, stk. 3, har forretningssted.

Stk. 2. Skatteankenævnets afgørelse kan senest 2 måneder fra modtagelsen af afgørelsens dato påklages til Landsskatteretten.

§ 22

I lov om afgift af lystfartøjsforsikringer, jf. lovbekendtgørelse nr. 678 af 13. juli 1994, foretages følgende ændringer:

1. § 10, *stk. 2*, 2. pkt., og *stk. 3* ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

§ 10. ---

Stk. 2. Kan størrelsen af det afgiftsbeløb, som påhviler selskabet eller repræsentanten, ikke opgøres på grundlag af selskabets eller repræsentantens regnskaber, kan de statslige

told- og skattemyndigheder foretage en skønsmæssig ansættelse af afgiftsbeløbet. Afgørelsen skal indeholde oplysning om den i Stk. 3 nævnte klageadgang.

Stk. 3. En afgørelse efter stk. 2 kan af selskabet eller repræsentanten indbringes for det i merværdiafgiftslovens § 79 omhandlede nævn.

2. § 11, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 11. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.

3. § 13 affattes således:

»§ 13. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

§ 13. Det nævn, der nedsat efter merværdiafgiftslovens § 79, har den endelige administrative afgørelse af

- 1) spørgsmål om afgiftspligtens omfang,
- 2) spørgsmål om, hvilket beløb afgiften skal beregnes af,
- 3) klager over skønsmæssige ansættelser efter § 10, stk. 2.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet, finder tilsvarende anvendelse på de i stk. 1, nr. 1 og 2, omhandlede spørgsmål.

Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1, nr. 3, nævnte skønsmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en over-

skridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.

4. § 13 a affattes således:

»§ 13 a. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om afgiftspligtens omfang.
- 2) Spørgsmål om hvilket beløb afgiften skal beregnes af.
- 3) Spørgsmål om skønsmæssig ansættelse efter § 10, stk. 2.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitler 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1. «

§ 13 a. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.

5. § 14 a ophæves.

§ 14 a. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om adgangen til at klage over afgørelser efter denne lov.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at afgørelser, der er truffet af Told- og Skattestyrelsen, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed, jf. dog § 13.

§ 23

I lov om afgift af lønsum m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 543 af 25. juni 1997, foretages følgende ændringer:

1. § 16 affattes således:

»§ 16. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

§ 16. Skatteministeren kan fastsætte regler om adgang til at klage over afgørelser efter denne lov.

Bilag til f. t. l. vedr. forskellige skatte- og afgiftslove

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at afgørelser, der er truffet af Told- og Skattestyrelsen, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed, jf. dog § 17.

2. § 17 affattes således:

»§ 17. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om afgrænsningen af afgiftspligtige virksomheder efter § 1, § 2, stk. 3, og § 2 a.
- 2) Spørgsmål om afgiftsgrundlaget efter § 4.
- 3) Spørgsmål om skønsmæssig ansættelse efter § 11, stk. 2.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitler 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.«

§ 17. Det nævn, der er nedsat efter merværdiafgiftslovens § 79, har den endelige administrative afgørelse af:

- 1) Spørgsmål om afgiftspligten.
- 2) Spørgsmål om afgiftsgrundlaget.
- 3) Klager over skønsmæssige ansættelser efter § 11, stk. 2.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet, finder tilsvarende anvendelse for de i Stk. 1. nr. 1 og 2, omhandlede spørgsmål.

Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1, nr. 3, nævnte skønsmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.

3. § 17 a ophæves.

§ 17 a. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndighedernes afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.

4. § 18, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 18. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.

§ 24

I lov om visse miljøafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 620 af 30. juni 1994, som ændret senest ved § 26 i lov nr. 1223 af 27. december 1996, foretages følgende ændringer:

1. § 2 affattes således:

»§ 2. Varer, der efter deres art udelukkende anvendes til erhvervmæssigt formål, er fritaget for afgift.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte regnskabs- og kontrolforskrifter for afgiftsfritagelse efter stk. 1.«

§ 2. Skatteministeren kan efter samråd med det efter § 79 i merværdiafgiftsloven nedsatte nævn fritage varer af typer, der må antages udelukkende at blive anvendt til erhvervmæssigt formål, for afgift. Skatteministeren kan endvidere efter samråd med nævnet fritage varer for afgift, såfremt varernes anvendelse til teknisk brug eller praktiske administrative hensyn i ganske særlig grad taler derfor.

2. § 16, stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

§ 16. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Virksomheden kan indbringe ansættelsen for det efter § 79 i merværdiafgiftsloven nedsatte nævn.

3. § 17 affattes således:

»§ 17. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke

kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

§ 17. Det efter § 79 i merværdiafgiftsloven nedsatte nævn har den endelige administrative afgørelse af:

- 1) Spørgsmål om varers afgiftspligt.
- 2) Spørgsmål om den afgiftspligtige værdi.
- 3) Klager over foretagne skønsmæssige ansættelser, jf. § 16, stk. 3.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet, finder tilsvarende anvendelse på de i Stk. 1, nr. 1 og 2, omhandlede spørgsmål.

Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1, nr. 3, nævnte skønsmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.

4. § 17 b affattes således:

»§ 17 b. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om varers afgiftspligt.
- 2) Spørgsmål om, hvad der skal medregnes i den afgiftspligtige omsætning efter § 5.
- 3) Spørgsmål om den afgiftspligtige værdi.
- 4) Spørgsmål om omfanget af afgiftsfritagelser og afgiftsgodtgørelser efter § 2, § 6, 3. og 4. pkt., § 9 og § 14, stk. 1.
- 5) Spørgsmål om skønsmæssig ansættelse efter § 16, stk. 1.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitel 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.«

§ 17 b. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om adgangen til at klage over afgørelser efter denne lov.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at afgørelser, der er truffet af Told- og Skattestyrelsen, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed, jf. dog § 17.

5. § 17 c ophæves.

§ 17 c. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.

6. § 21, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 21. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.

§ 25

I lov om afgift af mineralvand, jf. lovbekendtgørelse nr. 673 af 13. juli 1994, foretages følgende ændringer:

1. § 17, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

§ 17. ---

Stk. 2. Kan størrelsen af det afgiftsbeløb, som påhviler virksomheden, ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan de statslige told- og skattemyndigheder foretage en skønsmæssig ansættelse af afgiftstilsvaret. Afgørelsen skal indeholde oplysning om den i stk. 3 nævnte klageadgang.

Stk. 3. Virksomheden kan indbringe ansættelsen for det efter § 79 i merværdiafgiftsloven nedsatte nævn.

2. § 21, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 21. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner,

fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.

3. § 24 affattes således:

»§ 24. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

§ 24. Det efter § 79 i merværdiafgiftsloven nedsatte nævn har den endelige administrative afgørelse af:

- 1) Spørgsmål om varers afgiftspligt.
- 2) Spørgsmål om den afgiftspligtige mængde.
- 3) Klager over de statslige told- og skattemyndigheders skønsmæssige ansættelser efter § 17.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet, finder tilsvarende anvendelse for de i Stk. 1, nr. 1 og 2, omhandlede spørgsmål.

Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i Stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1, nr. 3, nævnte skønsmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.

4. § 24 a affattes således:

»§ 24 a. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om varers afgiftspligt.
- 2) Spørgsmål om den afgiftspligtige mængde.
- 3) Spørgsmål om omfanget af afgiftsfritagelser og afgiftsgodtgørelser efter §§ 8, 9 og 11.
- 4) Spørgsmål om skønsmæssig ansættelse efter § 17, stk. 2.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitler 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.«

§ 24 a. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om adgangen til at klage over afgørelser efter denne lov.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at afgørelser, der er truffet af Told- og Skattestyrelsen, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed, jf. dog § 24.

5. § 24 c ophæves.

§ 24 c. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.

§ 26

I lov nr. 414 af 14. juni 1995 om afgift af hermetisk forseglede nikkell-cadmium-akkumulatorer (lukkede nikkell-cadmium-batterier), som ændret ved § 2 i lov nr. 397 af 22. maj 1996, foretages følgende ændringer:

1. § 16, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

§ 16. ---

Stk. 2. Kan størrelsen af det afgiftsbeløb, som påhviler virksomheden, ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan de statslige told- og skattemyndigheder foretage en skønsmæssig ansættelse af afgiftstilsvaret. Afgørelsen skal indeholde oplysning om den i stk. 3 nævnte klageadgang.

Stk. 3. Virksomheden kan indbringe ansættelsen for det efter § 79 i merværdiafgiftsloven nedsatte nævn.

2. § 26 affattes således:

»§ 26. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

§ 26. Det efter § 79 i merværdiafgiftsloven nedsatte nævn har den endelige administrative afgørelse af:

1. Spørgsmål om varers afgiftspligt.
2. Spørgsmål om det afgiftspligtige antal.
3. Klager over de af de statslige told- og skattemyndigheder efter § 16, stk. 2, foretagne skønsmæssige ansættelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet, finder tilsvarende anvendelse på de i Stk. 1, nr. 1 og 2, omhandlede spørgsmål.

Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de stk. 1, nr. 3, nævnte skønsmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.

3. § 27 affattes således:

»§ 27. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om varers afgiftspligt.
- 2) Spørgsmål om det afgiftspligtige antal.
- 3) Spørgsmål om opgørelse af den afgiftspligtige mængde.
- 4) Spørgsmål om omfanget af afgiftsfritagelser og afgiftsgodtgørelser efter §§ 8, 9, 10 og 19, stk. 6.
- 5) Spørgsmål om skønsmæssig ansættelse efter § 16, stk. 2.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitel 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.«

§ 27. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om adgangen til at klage over afgørelser efter denne lov.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at afgørelser, der er truffet af Told- og Skattestyrelsen, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed, jf. dog § 26.

4. § 29 ophæves.

§ 29. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.

5. § 32, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 32. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar. Er overtrædelserne begået af en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

§ 27

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 858 af 24. september 1996, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 450 af 10. juni 1997, foretages følgende ændringer:

1. § 20, stk. 2, 2. pkt., og stk. 4, ophæves.

Stk. 5 bliver herefter stk. 4.

§ 20. ---

Stk. 2. Kan størrelsen af det afgiftsbeløb, som påhviler virksomheden, ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan de statslige told- og skattemyndigheder foretage en skønsmæssig ansættelse af afgiftstilsvaret. Afgørelsen skal indeholde oplysning om den i Stk. 4 nævnte klageadgang.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Afgørelser efter stk. 2 og stk. 3 kan indbringes for det i § 27 omhandlede nævn.

2. § 27 affattes således:

»§ 27. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan

fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

3. Efter § 27 indsættes:

»§ 27 a. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om varers afgiftspligt.
- 2) Spørgsmål om opgørelsen af den afgiftspligtige mængde.
- 3) Spørgsmål om omfanget af afgiftsfrigtagelser og afgiftsgodtgørelser efter § 9, § 10, stk. 1, § 11 og § 13, stk. 4.
- 4) Spørgsmål om skønsmæssig ansættelse efter § 20, stk. 2 og 3, og § 29, stk. 1.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitler 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.«

§ 27. Det efter § 79 i merværdiafgiftsloven nedsatte nævn har den endelige administrative afgørelse af

- 1) spørgsmål om varers afgiftspligt efter § 1 og
- 2) klager over de af de statslige told- og skattemyndigheder efter § 20, stk. 2 og 3, og § 29, stk. 1, trufne afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet, finder tilsvarende anvendelse på de i stk. 1, nr. 1, omhandlede spørgsmål.

Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i stk. 1, nr. 1, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1, nr. 2, nævnte skønsmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.

4. I § 29, stk. 1, ændres »§ 20, stk. 2-5« til: »§ 20, stk. 2-4«.

§ 29. Såfremt varer overdrages, erhverves eller anvendes på en sådan måde, at der ikke er betalt den afgift, som skulle have været betalt efter loven, eller en virksomhed efter §§ 9-11 har fået udbetalt for meget i godtgørelse, afkræves det skyldige beløb til betaling senest

14 dage efter påkrav. Kan størrelsen af det skyldige beløb ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan de statslige told- og skattemyndigheder foretage en skønsmæssig ansættelse af beløbet. Reglerne i § 20, stk. 2-5, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2-4. — — —

5. §§ 33 og 34 a ophæves.

§ 33. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om adgangen til at klage over afgørelser efter denne lov.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at afgørelser, der er truffet af Told- og Skattestyrelsen, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed, jf. dog § 27.

§ 34 a. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.

§ 28

I lov nr. 415 af 14. juni 1995 om afgift af visse klorerede opløsningsmidler foretages følgende ændringer:

1. § 15, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

§ 15. — — —

Stk. 2. Kan størrelsen af det afgiftsbeløb, som påhviler virksomheden, ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan de statslige told- og skattemyndigheder foretage en skønsmæssig ansættelse af afgiftstilsvaret. Afgørelsen skal indeholde oplysning om den i stk. 3 nævnte klageadgang.

Stk. 3. Virksomheden kan indbringe ansættelsen for det efter § 79 i merværdiafgiftsloven nedsatte nævn.

Stk. 4. — — —

2. § 25 affattes således:

»§ 25. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan

fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

§ 25. Det efter § 79 i merværdiafgiftsloven nedsatte nævn har den endelige administrative afgørelse af:

- 1) Spørgsmål om varers afgiftspligt.
- 2) Klager over de af de statslige told- og skattemyndigheder efter § 15, stk. 2, foretagne skønmæssige ansættelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet, finder tilsvarende anvendelse på de i stk. 1, nr. 1, omhandlede spørgsmål.

Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i stk. 1, nr. 1, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1, nr. 2, nævnte skønmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.

3. § 26 affattes således:

»§ 26. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om varers afgiftspligt.
- 2) Spørgsmål om, hvilken vægt afgiften skal beregnes af.
- 3) Spørgsmål om opgørelse af den afgiftspligtige mængde.
- 4) Spørgsmål om omfanget af afgiftsfritagelser og afgiftsgodtgørelser efter §§ 7, 8, 9 og 18, stk. 6.
- 5) Spørgsmål om skønmæssig ansættelse efter § 15, stk. 2.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitel 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1. «

§ 26. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om adgangen til at klage over afgørelser efter denne lov.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at afgørelser, der er truffet af Told- og Skattestyrelsen, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed, jf. dog § 25.

4. § 28 ophæves.

§ 28. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.

5. § 31, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 31. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar. Er overtrædelser begået af en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

§ 29

I lov om beskatning af pensionsordninger m.v. (pensionsbeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 776 af 22. august 1996, som ændret senest ved § 13 i lov nr. 803 af 24. oktober 1997, foretages følgende ændringer:

1. § 39 affattes således:

»§ 39. De statslige told- og skattemyndigheder fører tilsyn med afgiftsberegningen efter § 38.

Stk. 2. En afgiftsberegning efter § 38 kan senest 3 måneder fra modtagelsen af afgørelsen påklages til de statslige told- og skattemyndigheder.

Stk. 3. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans efter stk. 1 og 2. Reglerne i skattestyrelsesloven kapitel 3 og 3 A finder anvendelse.

Stk. 4. Hvis en klage medfører tilbagebetaling af afgift, ydes der en skattefri rentegodtgørelse på 1 pct. pr. påbegyndt måned fra betalingstidspunktet.«

§ 39. Den afgiftspligtige kan senest 1 måned efter, at han har fået underretning om afgiftens indbetaling, forlange afgiftsberegningen efterprøvet af skatteankenævnet i den kommune, hvor han havde bopæl på tidspunktet for afgiftspligtens indtræden. Hvis den afgiftspligtige ikke på dette tidspunkt havde bopæl her i landet, skal klagen rettes til skatteankenævnet i den kommune, hvor den, der har indbetalt afgiften, har forretningssted. Er udbetalingen sket til et dødsbo, kan boet forlange afgiftsberegningen efterprøvet af skatteankenævnet i den kommune, hvor afdøde havde bopæl ved sin død, eller, hvis han ikke havde bopæl her i landet, af skatteankenævnet i den kommune, hvor den, der har indbetalt afgiften, har forretningssted.

Stk. 2. Skatteankenævnets afgørelser kan senest 2 måneder fra modtagelsen af afgørelsen påklages til Landsskatteretten.

Stk. 3. Hvis en klage efter Stk. 1 eller Stk. 2 medfører tilbagebetaling af afgift, ydes der den afgiftspligtige en rentegodtgørelse på 1 pct. pr. påbegyndt måned fra betalingstidspunktet. Rentegodtgørelsen er ikke indkomstskattepligtig for modtageren.

Stk. 4. I øvrigt anvendes lovgivningens almindelige regler om klage over beregninger af indkomstskat til staten tilsvarende.

§ 30

I lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v., jf. lovebekendtgørelse nr. 741 af 22. september 1997, foretages følgende ændringer:

1. § 29 affattes således:

»§ 29. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

2. Efter § 29 indsættes:

»§ 29 a. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om et køretøj er afgiftspligtigt efter § 1, stk. 2.
- 2) Spørgsmål om omfanget af en afgiftsfritagelse efter §§ 2 og 3, stk. 1-5.

3) Spørgsmål om afgiftens beregning efter §§ 4-6.

4) Spørgsmål om den afgiftspligtige værdi efter § 8.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitler 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.«

§ 29. Skatteministeren nedsætter et nævn bestående af 6 medlemmer. Af medlemmerne skal 1 medlem være dommer og 1 medlem være teknisk kyndig. 3 medlemmer, der skal være branchekyndige, udpeges efter indstilling fra henholdsvis Danmarks Automobilforhandler Forening, Håndværksrådet og Automobil-Importørernes Sammenslutning. Nævnets formand udpeges af skatteministeren.

Stk. 2. Nævnet har den endelige administrative afgørelse af:

- 1) spørgsmål om, hvorvidt et køretøj efter reparation eller ombygning ikke kan betragtes som identisk med et tidligere afgiftsberigtiget køretøj, således at køretøjet skal afgiftsberigtiges efter denne lov,
- 2) spørgsmål om, hvorvidt kravene til afgiftsfri reparation eller ombygning af køretøjer er opfyldt efter de regler, som skatteministeren fastsætter i medfør af § 3, stk. 3,
- 3) spørgsmål om, hvorvidt betingelserne for afgiftsfritagelse eller -nedsættelse efter § 2, stk. 1, § 5, stk. 1-4, § 5 a, stk. 1, og § 6, stk. 1, nr. 2, er opfyldt og
- 4) spørgsmål om, hvorvidt der for et køretøj foreligger en anmeldt pris, jf. § 9, stk. 1.

Stk. 3. Nævnet skal endvidere på begæring afgive erklæring til Skatteministeriet i spørgsmål, som dette forelægger nævnet.

Stk. 4. Nævnets forretningsorden samt regler om bekendtgørelse af afgørelser, der træffes af nævnet, fastsættes af skatteministeren.

3. § 31 ophæves.

§ 31. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om adgangen til at klage over afgørelser efter denne lov.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at afgørelser, der er truffet af Told- og Skattestyrelsen, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed, jf. dog § 29.

§ 31

I lov nr. 490 af 12. juni 1996 om afgift af spil-

devand, som ændret ved § 31 i lov nr. 1223 af 27. december 1996, foretages følgende ændringer:

1. I § 7 indsættes som stk. 10:

»Stk. 10. Almene vandforsyningsanlæg skal efter anmodning fra de kommunale myndigheder mindst én gang årligt afgive oplysninger om fordelingen af den mængde vand, hvoraf der betales afgift efter lov om afgift af ledningsført vand, på de enkelte ejendomme.«

§ 7. ---

Stk. 2-9. ---

2. § 16, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, ophæves.

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 3 og 4.

§ 16. ---

Stk. 2. Kan størrelsen af det afgiftsbeløb, som påhviler spildevandsudlederen, ikke opgøres på grundlag af dennes regnskaber, kan de statslige told- og skattemyndigheder foretage en skønsmæssig ansættelse af afgiftsbeløbet. Afgørelsen skal indeholde oplysning om den i stk. 3 nævnte klageadgang.

Stk. 3. En afgørelse efter stk. 2 kan af den afgiftspligtige indbringes for det i merværdiafgiftslovens § 79 omhandlede nævn.

Stk. 4-5. ---

3. § 21, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 21. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar. Er overtrædelserne begået af en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

4. § 23 affattes således:

»§ 23. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan

fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

5. Efter § 23 indsættes:

»§ 23 a. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om afgiftspligt.
- 2) Spørgsmål om opgørelse af den afgiftspligtige mængde.
- 3) Spørgsmål om, hvilken type renseanlæg der foreligger efter § 8, stk. 2.
- 4) Spørgsmål om omfanget af afgiftsfritagelser og afgiftsgodtgørelser efter §§ 9, 10 og 11.
- 5) Spørgsmål om skønsmæssig ansættelse efter § 16, stk. 2.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitler 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.«

§ 23. Det efter § 79 i merværdiafgiftsloven nedsatte nævn har den endelige administrative afgørelse af

- 1) Spørgsmål om afgiftspligt.
- 2) Spørgsmål om den afgiftspligtige mængde.
- 3) Spørgsmål om, hvilken type renseanlæg der foreligger efter § 8, stk. 2.
- 4) Klager over de af de statslige told- og skattemyndigheder efter § 16, stk. 2, truffene afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet, finder tilsvarende anvendelse på de i stk. 1, nr. 1-3, omhandlede spørgsmål.

Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i stk. 1, nr. 1-3, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1, nr. 4, nævnte skønsmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.

6. §§ 25 og 27 ophæves.

§ 25. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om adgangen til at klage over afgørelser efter denne lov.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at afgørelser, der er truffet af Told- og Skattestyrelsen, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed, jf. dog § 23.

§ 27. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.

§ 32

I lov om afgift af spillekasinoer, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 778 af 24. august 1994, foreta- ges følgende ændringer:

1. § 6, stk. 2, 2. pkt. og stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

§ 6. ---

Stk. 2. Kan størrelsen af det afgiftsbeløb, som påhviler virksomheden, ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan de statslige told- og skattemyndigheder fore- tage en skønsmæssig ansættelse af afgiftsbelø- bet. Afgørelsen skal indeholde oplysning om den i stk. 3 nævnte klageadgang.

Stk. 3. En afgørelse efter Stk. 2 kan af virk- somheden indbringes for det i merværdiaf- giftens § 79 omhandlede nævn.

Stk. 4. ---

2. I § 9 affattes således:

»§ 9. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træf- fe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myn- dighed.«

§ 9. Det nævn, der er nedsat efter mervær- diafgiftslovens § 79, har den endelige admini- strative afgørelse af

- 1) spørgsmål om, hvilket beløb afgiften skal beregnes af,
- 2) klager over skønsmæssige ansættelser efter § 6, stk. 2.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel ka- rakter kan indbringes direkte for nævnet, fin- der tilsvarende anvendelse på det i stk. 1, nr. 1, omhandlede spørgsmål.

Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndig- heders afgørelser af de i stk. 1, nr. 1, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgø- relse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1, nr. 2, nævnte skønsmæssige an- sættelser skal være fremsat over for nævnet se- nest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.

3. § 9 a ophæves.

§ 9 a. Skatteministeren kan fastsætte nær- mere regler om henstand med betaling af af- gift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. fin- der tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.

4. § 10 affattes således:

»§ 10. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om, hvilket beløb afgiften skal beregnes af.
- 2) Spørgsmål om skønsmæssige ansættelser ef- ter § 6, stk. 2.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapit- ler 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.«

§ 10. Skatteministeren kan fastsætte be- stemmelser om adgangen til at klage over af- gårelser efter denne lov.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at afgø- relser, der er truffet af de statslige told- og skattemyndigheder, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed, jf. dog § 9.

§ 33

I lov om afgift af spiritus m.m., jf. lovbe- kendtgørelse nr. 857 af 24. september 1996, foretages følgende ændringer:

1. § 24, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

§ 24. ---

Stk. 2. Kan størrelsen af det afgiftsbeløb, som påhviler virksomheden, ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan de statslige told- og skattemyndigheder foretage en skønsmæssig ansættelse af afgiftstilsvaret. Afgørelsen skal indeholde oplysning om den i stk. 3 nævnte klageadgang.

Stk. 3. Virksomheden kan indbringe ansættelsen for det nævn, der er nedsat efter merværdiafgiftsloven.

2. § 31, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 31. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.

3. § 33 affattes således:

»§ 33. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

§ 33. Det nævn, der er nedsat efter merværdiafgiftsloven, har den endelige administrative afgørelse af:

- 1) Spørgsmål om varers afgiftspligt,
- 2) spørgsmål om, hvorvidt betingelserne for fritagelse efter § 14, stk. 1, nr. 5, er opfyldt, og
- 3) klager over de af de statslige told- og skattemyndigheder efter § 24 foretagne skønsmæssige ansættelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet, finder tilsvarende anvendelse for de i Stk. 1, nr. 1 og 2, omhandlede spørgsmål.

Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1, nr. 3, nævnte skønsmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.

4. § 33 a affattes således:

»§ 33 a. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om varers afgiftspligt.
- 2) Spørgsmål om opgørelse af den afgiftspligtige mængde efter §§ 10-14.
- 3) Spørgsmål om omfanget af afgiftsfritagelser og afgiftsgodtgørelser efter §§ 15 og 16.
- 4) Spørgsmål om skønsmæssig ansættelse efter § 24, stk. 2, og § 36, stk. 2.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitler 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.«

§ 33 a. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om adgangen til at klage over afgørelser efter denne lov.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at afgørelser, der er truffet af Told- og Skattestyrelsen, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed, jf. dog § 33.

5. § 33 c ophæves.

§ 33 c. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.

6. I § 36, stk. 2, 2. pkt., ændres »§ 24, stk. 2-4« til: »§ 24, stk. 3«.

§ 36. ---

Stk. 2. Såfremt varer overdrages, erhverves eller anvendes på en sådan måde, at der ikke er betalt den afgift, som skulle have været be-

talt efter loven, eller en virksomhed efter §§ 15 eller 16 har fået udbetalt for meget i godtgørelse, afkræves det skyldige beløb til betaling senest 14 dage efter påkrav. Kan størrelsen af det skyldige beløb ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan de statslige told- og skattemyndigheder foretage en skønsmæssig ansættelse af beløbet. Reglerne i § 24, stk. 2-4, finder tilsvarende anvendelse.

§ 34

I lov nr. 421 af 14. juni 1995 om afgift af sovul, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 444 af 10. juni 1997, foretages følgende ændringer:

1. § 15, stk. 2, 2. pkt., og stk. 4, ophæves.

Stk. 5 bliver herefter stk. 4.

§ 15. ---

Stk. 2. Kan størrelsen af det afgiftsbeløb, som påhviler virksomheden, ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber eller målere, kan de statslige told- og skattemyndigheder foretage en skønsmæssig ansættelse af afgiftstilsvaret. Afgørelsen skal indeholde oplysning om den i stk. 4 nævnte klageadgang.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Virksomheden kan indbringe afgørelser efter Stk. 2 og 3 for det i § 22 omhandlede nævn.

2. § 22 affattes således:

»§ 22. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

3. Efter § 22 indsættes:

»§ 22 a. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om varers afgiftspligt.
- 2) Spørgsmål om opgørelse af den afgiftspligtige mængde.
- 3) Spørgsmål om omfanget af afgiftsfrigtagelser og afgiftsgodtgørelser efter §§ 8 og 9.
- 4) Spørgsmål om skønsmæssig ansættelse efter § 15, stk. 2 og 3, § 18, stk. 7, og § 24, stk. 2.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitler 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.«

§ 22. Det efter § 79 i merværdiafgiftsloven nedsatte nævn har den endelige administrative afgørelse af:

- 1) Spørgsmål om varers afgiftspligt efter § 1.
- 2) Klager over de af de statslige told- og skattemyndigheder efter § 15, stk. 2 og 3, og § 24, stk. 2, trufne afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes for nævnet, finder tilsvarende anvendelse på de i stk. 1, nr. 1, omhandlede spørgsmål.

Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i stk. 1, nr. 1, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1, nr. 2, nævnte skønsmæssige ansættelser skal være fremsat senest 4 uger efter, at der er truffet en afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.

4. §§ 26 og 28 ophæves.

§ 26. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om adgangen til at klage over afgørelser efter denne lov.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at afgørelser, der er truffet af Told- og Skattestyrelsen, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed, jf. dog § 22.

§ 28. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.

§ 35

I lov om tobaksafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 747 af 7. august 1996, foretages følgende ændringer:

1. § 17, stk. 2, 2. pkt., og stk. 4, ophæves.

Stk. 5 bliver herefter stk. 4.

§ 17. ---

Stk. 2. Kan størrelsen af det skyldige afgiftsbeløb ikke opgøres på grundlag af regnskaberne, kan de statslige told- og skattemyndigheder foretage en skønsmæssig ansættelse af afgiftstilsvaret. Afgørelsen skal indeholde oplysning om den i stk. 4 nævnte klageadgang.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Afgørelser efter stk. 2 og 3 kan af virksomheden m.v. indbringes for det i § 27 omhandlede nævn.

2. § 25, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 25. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar. Er overtrædelserne begået af en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

3. § 27 affattes således:

»§ 27. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

4. Efter § 27 indsættes:

»§ 27 a. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om varers afgiftspligt.
- 2) Spørgsmål om, hvilken afgiftsgruppe en vare henhører under.
- 3) Spørgsmål om en vares afgiftspligtige værdi.
- 4) Spørgsmål om antallet af stykker, der skal lægges til grund ved en vares afgiftsberigtigelse.
- 5) Spørgsmål om omfanget af afgiftsfrigørelser

og afgiftsgodtgørelser efter § 29.

6) Spørgsmål om skønsmæssig ansættelse efter § 17, stk. 2 og 3, § 30, stk. 2, og § 32, stk. 1.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitler 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.«

§ 27. Det efter § 79 i merværdiafgiftsloven nedsatte nævn har den endelige administrative afgørelse af

- 1) spørgsmål om varers afgiftspligt,
- 2) spørgsmål om, hvilken afgiftsgruppe en vare henhører under,
- 3) spørgsmål om en vares afgiftspligtige værdi,
- 4) spørgsmål om antallet af stykker, der skal lægges til grund ved en vares afgiftsberigtigelse, og
- 5) klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser efter § 17, stk. 2, § 30, stk. 2, og § 32, stk. 1.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet, finder tilsvarende anvendelse på de i stk. 1, nr. 1-4, omhandlede spørgsmål.

Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i stk. 1, nr. 1-4, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1, nr. 5, nævnte skønsmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.

5. I § 32, stk. 1, ændres »bestemmelserne i § 17, stk. 2-5« til: »bestemmelsen i § 17, stk. 4«.

§ 32. Såfremt varer overdrages, erhverves eller anvendes på en sådan måde, at der ikke er betalt den afgift, som skulle have været betalt efter loven, afkræves det skyldige beløb til betaling senest 14 dage efter påkrav. Kan størrelsen af det skyldige beløb ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan de statslige told- og skattemyndigheder foretage en skønsmæssig ansættelse af beløbet. Bestemmelserne i § 17, stk. 2-5, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. ---

6. §§ 35 og 36 a ophæves.

§ 35. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om adgangen til at klage over afgørelser efter denne lov.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at afgørelser, der er truffet af Told- og Skattestyrelsen, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed, jf. dog § 27.

§ 36 a. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.

§ 36

I toldloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 113 af 27. februar 1996, som senest ændret ved § 33 i lov nr. 1223 af 27. december 1996, foretages følgende ændringer:

1. § 71 affattes således:

»§ 71. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

2. Efter § 71 indsættes:

»§ 71 a. Landskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om fastlæggelse af told og afgifter.
- 2) Spørgsmål om varers tarifiering og bindende tarifieringsoplysninger.
- 3) Spørgsmål om varers oprindelse og bindende oprindelsesoplysninger.
- 4) Spørgsmål om varers toldværdi.
- 5) Spørgsmål om toldskylds opståen.
- 6) Spørgsmål om godtgørelse af og fritagelse for told og afgifter.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitel 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.«

§ 71. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om adgang til at klage over afgørelser efter denne lov.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at afgørelser, der er truffet af Told- og Skattestyrelsen, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

Stk. 3. En klagesag kan indbringes for den overordnede administrative instans, når der er forløbet mere end 3 måneder fra indbringelsen af klagen, selv om den underordnede instans ikke har truffet afgørelse i sagen.

Stk. 4. Sager om spørgsmål efter denne lov kan først indbringes for domstolene, når der foreligger en endelig administrativ afgørelse eller den endelige administrative instans har afvist at behandle sagen. Er der forløbet mere end 6 måneder efter en sags indbringelse for den endelige administrative instans, kan sagen dog indbringes for domstolene, selv om den administrative instans endnu ikke har truffet afgørelse i sagen.

Stk. 5. Den endelige administrative afgørelse skal indbringes for domstolene senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse eller sagen er afvist.

Stk. 6. Sager, der indbringes for domstolene, anlægges ved landsret som 1. instans. Sagen anlægges ved den landsret, i hvis kreds virksomheden har hjemting ved sagens anlæg. Hvis virksomheden ikke har hjemting her i landet, anlægges sagen ved Østre Landsret. Retsplejelovens § 241 og § 245, stk. 1, finder dog tilsvarende anvendelse.

3. § 79, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 79. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Der kan pålægges en virksomheds ejer bødeansvar for overtrædelse af §§ 76-78 og denne bestemmelses stk. 1, hvis overtrædelsen begås på virksomhedens vegne, selv om overtrædelsen ikke kan tilregnes ejeren som forsætlig eller uagtsom. Er virksomheden et aktieselskab, andelsselskab eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar. Bestemmelsen finder tilsvarende anvendelse ved overtrædelse af de i medfør af loven fastsatte forskrifter. Der fastsættes ingen forvælgingsstraf.

§ 37

I lov om afgift af ledningsført vand, jf. lov-bekendtgørelse nr. 675 af 13. juli 1994, som ændret ved § 34 i lov nr. 1223 af 27. december 1996, foretages følgende ændringer:

1. § 15, stk. 2, 3. pkt., og stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

§ 15. ---

Stk. 2. Kan størrelsen af det afgiftsbeløb, som påhviler virksomheden, ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan de statslige told- og skattemyndigheder foretage en skønsmæssig ansættelse af afgiftsbeløbet. Tilsvarende gælder, hvis en virksomhed har modtaget et for stort beløb i tilbagebetaling, og størrelsen af det beløb, som virksomheden derfor skal indbetale, ikke kan opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber. Afgørelsen skal indeholde oplysning om den i stk. 3 nævnte klageadgang.

Stk. 3. En afgørelse efter stk. 2 kan af virksomheden indbringes for det i merværdiafgiftslovens § 79 omhandlede nævn. Begæring om indbringelse for nævnet skal være fremsat over for de statslige told- og skattemyndigheder senest 4 uger efter, at virksomheden er gjort bekendt med ansættelsen.

2. § 20, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 20. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. For overtrædelser, der begås af selskaber, foreninger, selvejende institutioner, fonde eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar. Er overtrædelserne begået af en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

3. § 22 affattes således:

»§ 22. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over

afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

4. Efter § 22 indsættes:

»§ 22 a. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om afgiftspligt.
- 2) Spørgsmål om opgørelsen af den afgiftspligtige mængde.
- 3) Spørgsmål om antallet af de i § 7, stk. 4, nævnte boligenheder.
- 4) Spørgsmål om omfanget af afgiftsgodtgørelse og afgiftsfritagelse efter §§ 9 og 10.
- 5) Spørgsmål om skønsmæssig ansættelse efter § 15, stk. 2.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitler 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.«

§ 22. Det efter § 79 i merværdiafgiftsloven nedsatte nævn har den endelige administrative afgørelse af:

- 1) Spørgsmål om afgiftspligt,
- 2) spørgsmål om den afgiftspligtige mængde,
- 3) spørgsmål om antallet af de i § 7, stk. 4, nævnte boligenheder,
- 4) spørgsmål om afgrænsningen af de i bilaget til nærværende lov nævnte ydelser, jf. § 9, stk. 2, og
- 5) klager over de af de statslige told- og skattemyndigheder efter § 15, stk. 2, truffede afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet, finder tilsvarende anvendelse på de i Stk. 1, nr. 1-4, omhandlede spørgsmål.

Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i stk. 1, nr. 1-4, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1, nr. 5, nævnte skønsmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.

5. §§ 24 og 25 a ophæves.

§ 24. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om adgangen til at klage over afgørelser efter denne lov.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at afgørelser, der er truffet af Told- og Skattestyrelsen, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed, jf. dog § 22.

§ 25 a. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af afgift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.

§ 38

I lov om afgift af øl, vin og frugtvin m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 365 af 26. maj 1997, foretages følgende ændringer:

1. § 20, stk. 2, 2. pkt., og stk. 4, ophæves.

Stk. 5 bliver herefter stk. 4.

§ 20. ---

Stk. 2. Kan størrelsen af afgiftsbeløbet ikke opgøres på grundlag af regnskaberne, kan de statslige told- og skattemyndigheder foretage en skønsmæssig ansættelse af afgiftstilsvaret. Afgørelsen skal indeholde oplysning om den i stk. 4 nævnte klageadgang.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Afgørelser efter stk. 2 og 3 kan indbringes for det i § 27 omhandlede nævn.

Stk. 5. ---

2. § 27 affattes således:

»§ 27. Skatteministeren kan bemyndige de statslige told- og skattemyndigheder til at træffe afgørelser efter denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelserne, herunder om at afgørelserne ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.«

§ 27. Det nævn, der er nedsat efter § 79 i merværdiafgiftsloven, træffer den endelige administrative afgørelse af

- 1) spørgsmål om varers afgiftspligt efter §§ 1 og 3,
- 2) spørgsmål om den afgiftspligtige mængde,

3) klager over skønsmæssige ansættelser efter § 20, stk. 2 og 3, og § 31, stk. 1, og

4) spørgsmål om, hvorvidt betegnelser, etiketter, reklamer og lign. er i overensstemmelse med bestemmelserne i § 33, stk. 3.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 79, stk. 5, hvorefter spørgsmål af principiel karakter kan indbringes direkte for nævnet, finder tilsvarende anvendelse på de i stk. 1, nr. 1, 2 og 4, omhandlede spørgsmål.

Stk. 3. Anmodning om indbringelse for nævnet af de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser af de i stk. 1, nr. 1, 2 og 4, nævnte spørgsmål skal være fremsat over for nævnet senest 3 måneder efter, at der er truffet afgørelse. Anmodning om indbringelse for nævnet af de i stk. 1, nr. 3, nævnte skønsmæssige ansættelser skal være fremsat over for nævnet senest 4 uger efter, at der er truffet afgørelse. Nævnet kan dog se bort fra en overskridelse af fristerne, hvis særlige forhold taler herfor.

3. § 28 affattes således:

»§ 28. Landsskatteretten påkender klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser i 1. instans af:

- 1) Spørgsmål om varers afgiftspligt.
- 2) Spørgsmål om afgiftslettelse for øl efter § 2.
- 3) Spørgsmål om opgørelsen af den afgiftspligtige mængde.
- 4) Spørgsmål om omfanget af afgiftsfrigørelser og afgiftsgodtgørelser efter §§ 11 og 12.
- 5) Spørgsmål om skønsmæssig ansættelse efter § 20, stk. 2 og 3, og § 31, stk. 1.
- 6) Spørgsmål om, hvorvidt betegnelser, etiketter, reklamer og lign. er i overensstemmelse med bestemmelserne i § 33, stk. 3.

Stk. 2. Reglerne i skattestyrelseslovens kapitler 3 og 3 A finder anvendelse ved klage til Landsskatteretten efter stk. 1.«

§ 28. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om adgangen til at klage over afgørelser efter denne lov.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at afgørelser, der er truffet af Told- og Skattestyrelsen, ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed, jf. dog § 27.

4. § 29 a ophæves.

§ 29 a. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om henstand med betaling af af-

gift i forbindelse med klager over de statslige told- og skattemyndigheders afgørelser.

Stk. 2. Reglerne i merværdiafgiftslovens § 80, stk. 2-5, om indbringelse af klager m.v. finder tilsvarende anvendelse på klager m.v. over afgørelser efter denne lov.

5. I § 31, *stk. 1*, ændres »reglerne i § 20, stk. 2-5« til: »reglen i § 20, stk. 4«.

§ 31. Såfremt varer overdrages, erhverves eller anvendes på en sådan måde, at der ikke

er betalt den afgift, som skulle have været betalt efter loven, eller en virksomhed efter §§ 11 og 12 har fået udbetalt for meget i godtgørelse, afkræves det skyldige beløb til betaling senest 14 dage efter påkrav. Kan størrelsen af det skyldige beløb ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan de statslige told- og skattemyndigheder foretage en skønsmæssig ansættelse af beløbet. Reglerne i § 20, stk. 2-5, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2-3. — — —

F. t. l. vedr. forskellige skatte- og afgiftslove

Skriftlig fremsættelse (5. november 1997)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Hermed tillader jeg mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af forskellige skatte- og afgiftslove. (Ændret klagestruktur m.v.).
(Lovforslag nr. L 56).

Hensigten med lovforslaget er at harmonisere klagestrukturerne på skatte-, told- og afgiftsområderne, således at afgørelser på disse områder som udgangspunkt kun kan påklages én gang, og således at Landsskatteretten i de væsentligste sagstyper bliver sidste administrative klageinstans.

Dette indebærer, at Momsnævnet, Motornævnet og Ankenævnet for Bidrag til Arbejdsmarkedsfondene nedlægges. Samtidig overføres den gældende adgang på skatteområdet til syn og skøn samt omkostningsdækning i Landsskatteretssager til også at gælde de nye sagsområder, der vil kunne påklages til Landsskatteretten.

Det foreslås endvidere, at det gældende gebyr for visse klager til Landsskatteretten fremover skal betales for alle klager til Landsskatteretten.

Forslaget er et led i de verserende bestræbelser på at øge rigtigheden i og tilliden til de kon-

krete afgørelser, der træffes på skatte- og afgiftsområdet. Forslaget sikrer således den størst mulige uafhængighed ved klagebehandlingen, samtidig med at Told- og Skattestyrelsens mulighed for generelt eller konkret at vejlede told- og skatteregionerne forbedres. Endvidere sikres en harmonisering af retsanvendelsen ved, at den endelige administrative kompetence på flere sagsområder samles i Landsskatteretten.

Lovforslaget bygger i det væsentlige på anbefalinger fra Arbejdsgruppen vedrørende en ændret klagestruktur på skatte- og afgiftsområdet. Lovforslaget har været sendt til høring i en lang række organisationer m.v. og er generelt blevet positivt modtaget.

Udover arbejdsgruppens anbefalinger er medtaget nogle yderligere forslag, herunder om harmonisering af fristerne for indbringelse af afgørelser for domstolene.

Lovforslaget skønnes ikke at have næneværdige administrative eller provenumæssige konsekvenser.

Jeg skal i øvrigt henvise til bemærkningerne til lovforslaget og anbefale forslaget til tingets velvillige behandling.